

DE EERSTE BRIEF VAN PETRUS

Een verklaring van deze brief
speciaal voor jou

Ger de Koning

**ROTS
VAST
10**

De eerste brief van Petrus

De eerste brief van PETRUS

**Een verklaring van Paulus'
brief speciaal voor jou**

Rotsvast 10

Ger de Koning

Deze publicatie is verkrijgbaar in boekvorm in één band met de brief van Jakobus en de tweede bief van Petrus bij Uitgeverij Daniël:

© 2015 Uitgeverij Daniël, Zwolle, NL, ISBN 978-90-79718-07-8 (paperback)

Omslagontwerp: Jan Paul Spoor

Lay-out: Jan Noordhoek

Niets uit deze uitgave mag – anders dan voor eigen gebruik – worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden d.m.v. druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van ‘Uitgeverij Daniël’ of de auteur.

Het gebruik van de Herziene Statenvertaling is in dit commentaar toegestaan onder voorwaarde van de volgende duidelijke copyrightvermelding:

De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling,

© Stichting HSV 2010.

© Stichting HSV en Uitgeverij Jongbloed – Heerenveen. Alle rechten voorbehouden.

De bijbelteksten in deze uitgave uit Nieuwe Testament zijn ontleend aan de TELOS-vertaling. Voor gebruik van teksten uit de TELOS-vertaling is toestemming onder voorwaarde van de volgende duidelijke copyrightvermelding:

© Grace Publishing House – Rhenen. Alle rechten voorbehouden.

Inhoud

Tekstgebruik		7
Vertalingen		7
Afkortingen bijbelboeken		7
Haakjes		8
Vooraf		10
De eerste brief van Petrus		12
1 Petrus 1		
Verzen 1-2	Zegenwens	17
Verzen 3-5	Een levende hoop	22
Verzen 6-12	Beproeving van het geloof	27
Verzen 13-16	Weest nuchter en heilig	32
Verzen 17-21	Verlost door kostbaar bloed	37
Verzen 22-25	Broederliefde en wedergeboorte	42
1 Petrus 2		
Verzen 1-2	Geestelijke groei	45
Verzen 3-8	Een heilig priesterdom	49
Verzen 9-12	Een koninklijk priesterdom	54
Verzen 13-17	De overheid	59
Verzen 18-21	De voetstappen van Christus navolgen	64
Verzen 22-25	Leven voor de gerechtigheid	69
1 Petrus 3		
Verzen 1-6	De vrouw in het huwelijk	74
Verzen 7-12	Mannen en allen	79
Verzen 13-18	Lijden om de gerechtigheid	84
Verzen 19-22	De doop en de gevolgen daarvan	89
1 Petrus 4		
Verzen 1-9	Vroeger en nu	93
Verzen 10-13	Elkaar dienen als goede rentmeesters	100
Verzen 14-19	Het oordeel begint bij het huis van God	105

1 Petrus 5

Verzen 1-5 Zorg om de kudde 110

Verzen 6-14 De God van alle genade 116

Andere publicaties 122

Tekstgebruik

Afkorting bijbelboeken

Oude Testament

Thora

Gn Genesis
Ex Exodus
Lv Leviticus
Nm Numeri
Dt Deuteronomium

Historische boeken

Jz Jozua
Ri Richteren
Ru Ruth
1Sm 1 Samuel
2Sm 2 Samuel
1Kn 1 Koningen
2Kn 2 Koningen
1Kr 1 Kronieken
2Kr 2 Kronieken
Ea Ezra
Ne Nehemia
Es Esther

Poëtische boeken

Jb Job
Ps Psalmen
Sp Spreuken
Pr Prediker
Hl Hooglied

Profetische boeken

Js Jesaja
Jr Jeremia
Kl Klaagliederen
Ez Ezechiël
Dn Daniël
Hs Hosea
Jl Joël
Am Amos
Ob Obadja
Jn Jona
Mi Micha
Na Nahum
Hk Habakuk
Zf Zefanja
Hg Haggai
Zc Zacharia
Ml Maleachi

Nieuwe Testament

Mt Mattheüs
Mk Markus
Lk Lukas
Jh Johannes
Hd Handelingen
Rm Romeinen
1Ko 1 Korinthiërs
2Ko 2 Korinthiërs
Gl Galaten
Ef Efeziërs
Fp Filippenzen
Ko Kolossenzen
1Th 1 Thessalonicenzen
2Th 2 Thessalonicenzen
1Tm 1 Timotheüs
2Tm 2 Timotheüs
Tt Titus
Fm Filémon
Hb Hebreëen
Jk Jakobus
1Pt 1 Petrus
2Pt 2 Petrus
1Jh 1 Johannes
2Jh 2 Johannes
3Jh 3 Johannes
Jd Judas
Op Openbaring

Vertalingen

Alle tekstaanhalingen uit het Oude Testament komen uit de Herziane Statenvertaling (HSV).

De tekstaanhalingen uit het Nieuwe Testament komen uit de Herziane Voorhoeve-uitgave, ook wel TELOS-vertaling genoemd.

Haakjes

Oude Testament

In de bijbelgedeelten van het Oude Testament worden twee soorten haakjes gebruikt:

Ronde haakjes ()

Deze dienen uitsluitend om het lezen en begrijpen van de tekst te vergemakkelijken; zij geven aan dat een bepaald gedeelte een soort tussenzin vormt die de eigenlijke loop van het verhaal of het betoog enigszins onderbreekt. De woorden tussen ronde haakjes behoren tot de grondtekst.

Vierkante haakjes []

Deze haakjes staan om woorden die in de gedrukte uitgave van de Herziene Statenvertaling cursief staan. Omdat ik in dit boek de hele bijbeltekst cursief weergeef, maak ik gebruik van deze haakjes om deze woorden die cursief in de gedrukte uitgave staan te markeren. Deze haakjes geven aan dat de ingesloten woorden niet in de grondtekst voorkomen, maar in het Nederlands zijn ingevoegd om de tekst begrijpelijk te maken.

Nieuwe Testament

In de bijbelgedeelten van het Nieuwe Testament worden drie soorten haakjes gebruikt. Ik citeer wat hierover in het 'Voorwoord' van de TELOS-vertaling wordt gezegd:

'In de vertaling zijn drie soorten haakjes gebruikt:

Ronde haakjes ()

Deze dienen uitsluitend om het lezen en begrijpen van de tekst te vergemakkelijken; zij geven aan dat een bepaald gedeelte een soort tussenzin vormt die de eigenlijke loop van het verhaal of het betoog enigszins onderbreekt.

Vierkante haakjes []

Deze geven aan dat de ingesloten woorden niet in de grondtekst voorkomen, maar in het Nederlands moeten worden ingevoegd om de tekst begrijpelijk te maken; deze woorden moeten dus altijd gelezen worden. Met name het (bepaalde) lidwoord ontbreekt nogal eens in het Grieks, waar dat in het Nederlands wel noodzakelijk is; aangezien verschillende uitleggers van mening zijn dat het al of niet voorkomen van het lidwoord vaak van grote betekenis is, is ernaar gestreefd dit overal in de vertaling tussen haakjes te plaatsen waar het in de grondtekst ontbreekt.

Scherpe haakjes < >

Deze geven aan dat de ingesloten woorden in sommige handschriften wel en in andere niet voorkomen.'

Vooraf

Beste vriend of vriendin,

Hierbij mag ik je het tiende deel uit de Rotsvast-reeks aanbieden.

In dit tiende deel staat een verklaring van een praktische brief, de *eerste brief van Petrus*, die vooral gericht is aan personen met een Joodse achtergrond. Wat dat betreft is hij verwant met de voorgaande brieven, die aan de *Hebreeën* en de *brief van Jakobus*. Hierin staat het werk van Christus op de voorgrond. In de *eerste brief van Petrus* gaat het erom hoe het geloof in Christus in de praktijk zichtbaar wordt. Het zijn brieven die jou aanspreken als een volgeling van Christus. Het gaat om de navolging van Hem, Die verworpen is. Evenals de *brief aan de Hebreeën* en de *tweede brief van Petrus* zijn deze brieven enorm inspirerend voor het leven in geloof.

Ik geef nog een paar praktische tips en verklaringen voor het gebruik van dit boek:

1. Zorg ervoor dat je een goede vertaling van de Bijbel gebruikt. In dit boek gebruik ik voor het Nieuwe Testament de zgn. herziene Voorhoeve-uitgave, ook wel TELOS-vertaling genoemd. Het is de beste vertaling van het Nieuwe Testament die ik ken. Het taalgebruik is aangepast aan deze tijd, zonder dat het tekortdoet aan de letterlijke vertaling vanuit het Grieks. Voor het Oude Testament raad ik je aan de Herziene Statenvertaling te gebruiken.
2. De bijbeltekst van het betreffende stukje uit de *eerste brief van Petrus* is aan het begin van het stukje opgenomen. Toch raad ik je aan om het aangegeven gedeelte ook in je eigen Bijbel te lezen. Ook voor alle tekstverwijzingen die in het stukje staan, is het belangrijk dat je die zelf in de Bijbel opzoekt.
3. Belangrijk is zelfdiscipline. Je zult bereid moeten zijn je een beetje in te spannen, er iets voor te doen (of te laten) om de

Bijbel beter te leren kennen. Er zullen misschien wel eens momenten zijn dat je niet zoveel zin hebt om in je Bijbel te lezen. Neem je daarom voor om op de tijd die jij daarvoor het meest geschikt acht, iets uit de Bijbel te lezen, zin of geen zin.

Om je daarbij te helpen heb ik in dit boek de drie brieven in zesenveertig stukjes verdeeld. Tevens heb ik met een 'V' gevolgd door het vers nummer – bijvoorbeeld V2 is *vers 2* – aangegeven om welk vers uit het hoofdstuk het gaat. Lees elke dag één stukje. Als je dat doet, heb je in ruim zes weken een goede indruk gekregen van deze drie prachtige, praktische brieven.

De hele Bijbel is een schitterend boek. Het is mijn gebed dat ook jij daar steeds meer van overtuigd zult raken.

Ik wens je Gods zegen toe!

Ger de Koning

Middelburg, nieuwe versie 2019

De eerste brief van Petrus

Lees eerst de brief een keer helemaal door. Vraag de Heer onder het lezen wat Zijn bedoeling ermee is voor jouw persoonlijke leven. Sta open voor Zijn aanwijzingen om iets te doen, te veranderen of niet meer te doen.

Na de vele brieven van Paulus en de ene *brief van Jakobus* heb je nu een brief voor je van nog een andere schrijver. Die schrijver is de apostel Petrus. Hij is de discipel over wie van alle discipelen die met de Heer Jezus door het land Israël trokken, het meest geschreven staat in de vier evangeliën. Hij heeft van de Heer ook de bijzondere taak gekregen om zijn broeders, dat zijn in de eerste plaats zijn Joodse medegelovigen, te versterken en te bemoedigen. Petrus krijgt het apostelschap van de besnedenen, dat wil zeggen van de Joden (*Gl 2:7*). Met het schrijven van zijn twee brieven voldoet Petrus aan de opdracht van de Heer: “*Versterk je broeders*” (*Lk 22:32b*).

Voor deze dienst moest hij worden opgevoed, gevormd. Daarvoor gebruikte God ook de satan. De satan had aan God gevraagd de discipelen te ziften als de tarwe (*Lk 22:31*). Daarvoor kreeg hij Gods toestemming, waarbij, zoals bij alle verzoeken door de satan, God de grenzen aangeeft. Zo is de satan een instrument in Gods hand geweest tot uitvoering van Zijn plannen met Petrus. Het pijnlijke dat Petrus moest ervaren – dat hij zijn Heer verloochende –, gebruikte de Heer om hem geschikt te maken voor de dienst die Hij voor hem heeft. De Heer zorgde er door Zijn gebed voor dat het geloof van Petrus niet zou ophouden (*Lk 22:32a*). Zijn brieven zijn er een bewijs van.

Petrus heeft veel geleerd van zijn val en herstel. Hij weet uit eigen ervaring dat de satan een vreselijke vijand is én hij kent Gods herstellende hand die uit de diepte uitleidt. Zijn falen doet hem eraan denken hoe groot de genade en trouw van God zijn. Daar besluit hij zijn brief ook mee. Als een soort conclusie zegt hij tegen zijn le-

zers “dat dit [de] ware genade van God is” waarin ze moeten staan (1Pt 5:12). Zijn hele brief getuigt van die genade. Wat God jou met be-
toonde genade wil leren, is dat jij je aan Zijn wil onderwerpt. Dat zie je bij Petrus.

Als Petrus is hersteld te midden van de andere discipelen, krijgt hij van de Heer zijn drievoudige opdracht (Jh 21:15-17). De lammeren en schapen die de Heer aan hem toevertrouwt, noemt Hij nadrukkelij-
kelijk “Mijn lammeren” en “Mijn schapen”. Het gaat om lammeren en schapen uit de stal Israël. De Heer wist wat Zijn schapen van de ongelovige Israëlieten te duchten zouden hebben. Daarom ver-
trouwde Hij hen toe aan deze Petrus, die zelf een dwalend schaap was geweest, maar nu was teruggekeerd (Ps 119:176).

De schapen die de Heer aan hem toevertrouwt, noemt hij “vreemdelingen in de verstrooiing” (1Pt 1:1). Verstrooiing is altijd een oor-
deel van God vanwege de ontrouw van Zijn volk. Tegelijk heeft de genade van God zich over hen ontfermd, want voor hen zijn de beloften van het Oude Testament. Zij zijn teruggekeerd, niet naar het land, maar naar “de Herder en Opziener” van hun zielen (1Pt 2:25). Petrus mag zijn broeders, die uit het volk komen dat net als hij de Heer verloochend had (Hd 3:13) en die nu buiten Israël leven, helpen en leiden.

Net als de andere apostelen heeft ook Petrus een speciaal onderwerp dat zijn brieven kenmerkt. Paulus stelt de gelovigen vaak voor als leden van de gemeente, dat wil zeggen als leden van het lichaam van Christus. Johannes ziet de gelovigen als leden van de familie van God. Petrus kun je wel de apostel van het koninkrijk van God noemen. ‘Het koninkrijk van God’ is namelijk het hoofdonderwerp in zijn beide brieven, hoewel de uitdrukking zelf niet voorkomt. Dat wil zeggen dat hij de gelovigen beziet en aanspreekt als onderdanen in het koninkrijk van God.

Paulus heeft ook wel over het koninkrijk van God gesproken, maar toch is het Petrus die de sleutels van het koninkrijk der hemelen

krijgt (*Mt 16:16-19*). (Even voor de duidelijkheid: het koninkrijk van God en het koninkrijk der hemelen zijn hetzelfde koninkrijk maar met een verschillend accent.) Hij heeft de sleutels gebruikt in *Handelingen* om daarmee achtereenvolgens de deur van het koninkrijk te openen voor de Joden (*Hd 2:40-41*), de Samaritanen (*Hd 8:14-17*) en de heidenen (*Hd 10:34-44*).

Petrus is daarmee niet tot hoofd van de kerk of tot poortwachter van de hemel gemaakt. Het koninkrijk der hemelen of het koninkrijk van God is een koninkrijk op aarde. Maar wat is dan dat koninkrijk? Als je denkt aan een koninkrijk denk je aan een koning en onderdanen. Het koninkrijk van *God* is het koninkrijk waarover *God* regeert. Hij regeert over alles wat van Hem is, dat is het heelal met alles wat daartoe behoort.

Daar zie je nu nog niets van, maar het is het voornemen van God om eenmaal alles te stellen onder de voeten van de Zoon des mensen. Wat je wel ziet, is dat de Heer Jezus al als Koning is gekroond (*Hb 2:8-9*). Het koninkrijk is in het Oude Testament iets toekomstigs, want het hangt samen met de komst van de Koning, de Messias, de Heer Jezus (*Dn 7:13-14*). De Heer Jezus is de Erfgenaam van alle dingen. Toen Hij als Erfgenaam op aarde kwam, werd Hij verworpen. Daardoor is het koninkrijk in zijn aangekondigde vorm, waarin de Messias publiekelijk zal regeren, voor onbepaalde tijd uitgesteld.

Toch bestaat het koninkrijk wel, maar dan in een bijzondere vorm. Deze vorm is onverwacht en niet door de profeten aangekondigd. Het bijzondere is dat het koninkrijk niet openbaar, maar in verborgenheid is. Daarom spreekt de Heer Jezus over de *verborgenheden* van het koninkrijk (*Mt 13:11*). Het is een verborgen rijk omdat de Koning van dat rijk verborgen is. De onderdanen, zij die de Heer Jezus als Heer belijden, zijn niet verborgen, maar Hij, aan Wie zij zich onderwerpen, is dat wel.

De wereld ziet de levende Heer niet van Wie de christenen onderdanen zijn, want de wereld heeft Hem verworpen en gekruisigd.

De wereld is nog niet onderworpen. De wereld is nog vijandig en keert zich nu tegen de gelovigen zoals eens tegen de Heer Jezus. Petrus richt de ogen van de lezers op de verheerlijkte Heer en op de toekomst, wanneer Hij zal verschijnen om de Zijnen te belonen – en om Zijn vijanden te oordelen, maar dat komt in de tweede brief aan de orde.

Een ander thema is het lijden van de gelovige vanwege zijn vereenzelviging met een verworpen Heer. Het lijden wordt zó voorgesteld, dat het een lijden is in navolging van Christus. Je kunt daarbij verschillende soorten onderscheiden die je in deze brief tegenkomt:

1. lijden als beproeving van het geloof (*1Pt 1:6-7*);
2. lijden ter wille van het geweten (*1Pt 2:19*);
3. lijden om de gerechtigheid (*1Pt 3:14*);
4. lijden ter wille van Christus en om Zijn Naam (*1Pt 4:13-14*);
5. lijden van de kant van de satan (*1Pt 5:8-9*).

Het lijden is, zoals de profeten al hebben aangekondigd, een tussenstap naar de heerlijkheid. Zoals de Heer Jezus door het lijden heen tot de heerlijkheid is gekomen, zo geldt dat ook voor jou. Daarom wordt op de erfenis gewezen die vóór je ligt. De heerlijkheid in deze brief is niet het Vaderhuis, maar dat jij met Christus Zijn heerlijkheid in het koninkrijk zult delen. Zoals je nu met de Verworpenen lijdt, zo zul je straks regeren met de verheerlijkte Christus na Zijn wederkomst.

Om de brief goed te begrijpen moet je wel steeds bedenken dat hij aan Joodse christenen is gericht. Zij kennen het Oude Testament, zij zien uit naar het koninkrijk en de heerlijkheid van de Messias en Zijn regering, zij weten van het oordeel over de vijanden. Nu geloven ze in een Messias Die ze niet kunnen zien, terwijl de goddelozen van het volk niet zijn geoordeeld. Integendeel, ze hebben van hen te lijden evenals van de heidenen. Alles is zo heel anders dan wat ze van jongs af hebben geloofd. Ze worden ermee bespot, waarom hun Messias geen uitredding geeft. Dan kan hun geloof gaan wankelen.

Jij bent niet in dezelfde positie, maar er zijn wel veel overeenkomsten tussen jouw positie en die van hen. Voor jou kan het ook moeilijk zijn te blijven vertrouwen op een onzichtbare Heer. Dat vertrouwen op een onzichtbare Heer heeft ook voor jou verschillende vormen van lijden tot gevolg. Ook voor jou geldt dat Petrus door zijn brief jouw hart richt op Hem Die je hebt lief gekregen, hoewel je Hem nu niet ziet.

Lees nog eens 1 Petrus 1.

Verwerking:

Aan wie is de brief geschreven en wat is het hoofdthema van de brief?

1 Petrus 1:1-2

Zegenwens

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

1 Petrus, apostel van Jezus Christus aan [de] vreemdelingen in [de] verstrooiing in Pontus, Galatië, Kappadocië, Asia, en Bithynië, 2 uitverkorenen naar [de] voorkennis van God [de] Vader, door heiliging van [de] Geest, tot gehoorzaamheid en besprenkeling met [het] bloed van Jezus Christus; genade en vrede zij u vermenigvuldigd.

V1. “Petrus” stelt zichzelf als afzender van de brief aan zijn lezers voor. Hij noemt zich met de naam die de Heer hem heeft gegeven (Jh 1:43). Vervolgens maakt hij duidelijk dat hij schrijft als “apostel van Jezus Christus”. Dat geeft aan zijn brief gezag. Het betekent niet dat hij zich vanuit de hoogte tot hen richt, maar dat zijn lezers erop kunnen rekenen dat dit schrijven grote betekenis heeft. Een apostel is een gezondene die namens een ander spreekt of schrijft. Deze brief is dan ook geen beleefdheidsbriefje, maar een brief die hij namens Jezus Christus schrijft. In deze brief geeft hij de liefde van de Heer Jezus voor de Zijnen door.

De geadresseerden worden aangesproken als “vreemdelingen in [de] verstrooiing”. De lezers, gelovige Joden, zijn vreemdelingen in de gebieden waarheen ze verstrooid zijn door de vervolging die wegens Stéfanus was losgebarsten (Hd 8:1,4; 11:19). ‘Vreemdelingen’ bevinden zich in moeilijke omstandigheden, ver van hun vaderland. Dat ze ‘verstrooid’ zijn, betekent dat zij onder het oordeel van God liggen. Als ze trouw waren gebleven aan wat God hun had gezegd, hadden ze Gods zegeningen in Zijn land kunnen genieten. Daarvan is nu geen sprake. In plaats daarvan bevinden ze zich buiten het beloofde land in vreemde landen.

Je kunt zeggen dat deze gelovigen in dubbele zin vreemdelingen zijn. Ze zijn het voor de heidenen, te midden van wie ze zich bevinden, terwijl ze het, door hun geloof in de Messias, ook zijn voor hun ongelovige volksgenoten.

Petrus noemt de gebieden waarheen de gelovige Joden verstrooid zijn. Het zijn vijf provincies van het Romeinse rijk die in Klein-Azië liggen, het tegenwoordige Turkije. Het is het gebied waar Paulus veel heeft gewerkt, zoals je in *Handelingen* kunt lezen. Hoewel hierover niets met zekerheid te zeggen is, is het best mogelijk dat velen van hen door zijn dienst tot geloof zijn gekomen.

Met hun verstrooiing hangt samen dat ze lijden moeten verdragen. Petrus schrijft zijn brief ook om hen in dat lijden te bemoedigen. Nergens roept hij op dat zij zich tegen dat lijden moeten verzetten of ertegen in opstand moeten komen.

Ook vandaag zijn de kinderen van God overal verstrooid en ondergaan zij lijden. Als jij consequent de Heer Jezus volgt, tel je niet mee in de wereld. Nergens vind je een oproep om je met andere christenen te verenigen om regeringen omver te werpen of zelfs maar politieke invloed uit te oefenen. De Heer Jezus heeft dat ook niet gedaan.

V2. In hun verhouding tot de wereld mogen de gelovigen dan vreemdelingen zijn die her en der verstrooid zijn, in hun verhouding tot God ligt dat heel anders. Kijk maar wat Petrus allemaal zegt over hun verhouding tot God. Dat zijn geweldige zegeningen voor de gelovigen. Daar heeft de wereld geen deel aan, de wereld weet er zelfs niets van. Ook de ongelovige Joden hebben daar geen deel aan. Hij heeft het over *“uitverkorenen naar [de] voorkennis van God de Vader”* en over *“heiliging van [de] Geest”* en over *“gehoorzaamheid en besprenkeling met [het] bloed van Jezus Christus”*.

Je ziet hier de drie-enige God: God de Vader, de Heilige Geest en Jezus Christus. De drie-enige God is de Bron van al deze geweldige zegeningen en Hij bewerkt dat de voorwerpen ervan er ook daadwerkelijk deel aan krijgen.

Laten we deze zegeningen kort een voor een bekijken. Eerst het uitverkoren zijn. Voor de vreemdelingen in de verstrooiing klinkt het uitverkoren zijn bekend in de oren. Zij weten dat zij wat hun nationale afkomst betreft, behoren tot Gods uitverkoren volk. Alleen betreft die uitverkiezing een uitverkiezing om op *aarde* Gods volk te zijn (*Dt 7:6*). Omdat het volk de Heer Jezus verworpen heeft, heeft Israël die plaats verloren. Als Israël zich in de toekomst zal bekeren, zal het weer Gods volk zijn.

In de tijd waarin wij leven, is er voor de gelovigen een andere uitverkiezing, een hogere, een *hemelse*. De uitverkiezing van een gelovige is voor de *hemel* en niet voor de aarde. De uitverkiezing waarover Petrus spreekt, is van volledig andere aard dan de uitverkiezing van Gods aardse volk.

Deze uitverkiezing is gebeurd "*naar [de] voorkennis van God de Vader*". De Vader heeft naar Zijn volmaakte voorkennis van alle dingen bepaalde personen uitverkoren om Zijn eigendom te zijn (*Ef 1:4*). Voorkennis is bij God meer dan alleen alle dingen van tevoren weten. Nooit zal er iets gebeuren, dat Hij niet van tevoren wist. Zijn voorkennis is echter niet passief, maar brengt Hem tot een bepaald handelen, zoals hier Zijn uitverkiezing.

Dat is voor jou, die mag weten uitverkoren te zijn, een enorme bemoediging, want het geeft je de absolute garantie dat jouw uitverkiezing voor eeuwig vastligt. Het is ook voor Petrus ten aanzien van de lezers van zijn brief een zekere zaak (*vgl. 2Th 2:13*). God zegt: 'Jij hoort bij Mij.' Wie zal dat ongedaan maken? Wie is groter en machtiger dan God? Uitverkiezing hangt dan ook niet af van jouw inspanningen, maar van het voornemen van God de Vader, Die uitvoert wat Hij Zich voorneemt (*Rm 8:28-30*). Over de verantwoordelijkheden die er ook aan verbonden zijn, zal Petrus verderop in dit hoofdstuk spreken.

Wat je bij de uitverkiezing ziet, zie je ook bij het volgende aspect, dat Petrus de "*heiliging van [de] Geest*" noemt. 'Heiligen' betekent

‘apart zetten’ van andere dingen voor een bepaald doel. Gods aardse volk Israël was door allerlei uiterlijke inzetten apart gezet van de volken om hen heen. Daarbij fungeerde de wet als *“scheidsmuur van de omheining”* (Ef 2:14). Petrus spreekt over een ‘heiliging van de Geest’. Het hemelse volk waarbij deze gelovigen, en wij, nu behoren, is door de werking van de Heilige Geest apart gezet van de ongelovigen voor God. De Heilige Geest heeft het nieuwe leven in hen gewerkt, hen losgemaakt van de wereld en van Israël en hen verbonden aan hun Messias Die in de hemel is.

Voor het volgende aspect, dat van *“gehoorzaamheid”*, geldt hetzelfde. Als Joden waren zij gehoorzaamheid verschuldigd aan de wet, met als belofte het leven. Voor hen als gelovigen is daar een andere gehoorzaamheid voor in de plaats gekomen en wel de *“gehoorzaamheid ... van Jezus Christus”*. Aan de oude norm van gehoorzaamheid, de wet, kon niemand voldoen. Aan de nieuwe norm kunnen ze wel voldoen en wel door het nieuwe leven dat zij bezitten.

Dat nieuwe leven is de Heer Jezus. Daardoor zijn zij in staat te gehoorzamen zoals de Heer Jezus dat heeft gedaan. Je leest immers over de gehoorzaamheid *van Jezus Christus*. Het gaat niet om gehoorzaamheid aan de wet. De norm van gehoorzamen voor de gelovige is niet de wet, maar Christus. Kijk naar Hem, hoe Hij Zijn Vader altijd in liefde heeft gehoorzaamd en je zult op diezelfde wijze gehoorzaam leren zijn. Die gehoorzaamheid gaat veel verder dan gehoorzamen aan de wet.

Als laatste aspect – een aspect dat evenals de gehoorzaamheid verbonden is aan Jezus Christus – wijst Petrus op de *“besprenkeling met [het] bloed van Jezus Christus”*. Hier vind je het bloed van Christus als de grondslag om te gehoorzamen. Het bloed geeft de volmaakte zekerheid dat voor God alles in orde is.

Ook dit aspect vormt een groot contrast met wat God vroeger aan Zijn volk heeft gegeven. In het Oude Testament is wel sprake van bloed als de grondslag van de verzoening, maar daar is het verbon-

den aan dieren. Dat bloed kan echter geen zonden wegnemen en niemand een volmaakt geweten voor God geven. Dat kan alleen het bloed van Christus (*Hb 10:4-14*). Het bloed van Christus plaatst jou in volmaakte reinheid voor het aangezicht van God. Door het bloed van Christus heb je vrede met God (*Ef 2:13; Ko 1:20; Rm 5:1*). Je mag weten dat dit je positie is.

Daar laat Petrus ook een wens op volgen. Hij wenst dat de gelovigen toenemen in "*genade en vrede*". Daarmee bedoelt hij dat je steeds meer verwacht van Gods genade en steeds minder op je eigen kracht vertrouwt. Gods genade is er om je te helpen bij alles wat je te doen hebt. Als dat besef er is en toeneemt, zul je ook de vrede ervaren die Petrus de gelovigen vervolgens toewenst.

God wil dat je groeit, dat jij je vandaag weer meer in Hem verheugt dan gisteren, ondanks of misschien wel dankzij de moeiten die je ervaart. Juist als je geloof wordt beproefd, kun je toenemen in het kennen van de genade die God geeft en de vrede die God Zelf bezit.

Lees nog eens 1 Petrus 1:1-2.

Verwerking:

In welke zegeningen mag jij je volgens deze verzen verheugen?

1 Petrus 1:3-5

Een levende hoop

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

3 Gezegend zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, Die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren doen worden tot een levende hoop door [de] opstanding van Jezus Christus uit [de] doden, 4 tot een onvergankelijke, onbevelekte en onverwelkelijke erfenis, in [de] hemelen weggelegd voor u, 5 die in [de] kracht van God door [het] geloof bewaard wordt tot [de] behoudenis, die gereed is om in [de] laatste tijd geopenbaard te worden.

V3. Na zijn inleidende woorden, waarin hij de grootheid en het werk van de drie-enige God naar voren heeft gebracht, spreekt Petrus een lofprijzing uit. Hij is vol van wat de God en Vader van de Heer Jezus heeft gedaan. Hij kan niet anders dan Hem loven. Dat is altijd het resultaat als je onder de indruk komt van Wie God is.

Omdat hij vol is van God, ziet hij nog meer van God, Wie Hij is en wat Hij heeft gedaan. Hij spreekt vol bewondering over Gods “grote barmhartigheid” waardoor Hij tot daden is gekomen die ons alleen maar kunnen verbazen. ‘Barmhartigheid’ is ontferming over mensen bij wie de nood zó groot is, dat de ondergang dreigt, terwijl ze zelf geen enkele mogelijkheid hebben om uit die nood te komen. Het gaat om totaal hulpeloze mensen die op geen enkele manier deel konden krijgen aan de zegeningen van God. Dat is de gelegenheid voor God om Zijn ‘grote barmhartigheid’ te tonen.

Petrus spreekt over grote barmhartigheid in verband met de wedergeboorte van een zondaar en de zegeningen die daaraan verbonden zijn. De God en Vader van onze Heer Jezus Christus heeft jou “wedergeboren doen worden”. Dat is werkelijk grote barmhartigheid! Je hebt je ellende en verlorenheid gevoeld en je volkomen onvermogen

daar zelf verandering in aan te brengen. Je stond volledig buiten Gods zegeningen. Maar God was met ontferming over jou bewogen en heeft je nieuw leven gegeven.

Dat je wedergeboren bent, houdt in dat de oorsprong van je nieuwe leven 'van boven' is (*Jh 3:3*). Je bent uit God geboren. Daar heb je zelf niets aan gedaan, net zoals je zelf niets hebt gedaan aan je natuurlijke geboorte.

Je natuurlijke geboorte heeft je wel leven gegeven, maar geen enkele hoop op een gelukkige toekomst. Integendeel, je bent in ongerechtigheid geboren en in zonde ontvangen (*Ps 51:7*). De gevolgen daarvan zijn ook in je leven zichtbaar geworden. De dood en de hel waren als gevolg daarvan je eindbestemming. Door de wedergeboorte die God, door "*Zijn grote barmhartigheid*", in jou heeft gewerkt, is in die eindbestemming een radicale verandering gekomen. Je bent namelijk wedergeboren "*tot een levende hoop*".

De hoop die Petrus hier voorstelt, is heel anders dan het uitzicht op de dood en de hel. Deze hoop gaat ook veel verder dan het vooruitzicht van een koninkrijk op aarde onder de heerschappij van de Messias, waarnaar Gods aardse volk steeds heeft uitgezien en nog steeds uitziет. De levende hoop is namelijk verbonden met een uit de doden opgestane Jezus Christus. De levende hoop die Petrus hier voorstelt, is geen aardse maar een hemelse hoop en ziet daarom niet op het beërven van het land Kanaän. "*Door [de] opstanding van Jezus Christus uit [de] doden*" wordt het oog gericht op een deel in een andere wereld.

Christus heeft niet alleen Zijn bloed gegeven en is gestorven, maar Hij is ook opgestaan. Je ziet een levende Heer. Daardoor heb je een levende hoop en zie je over de dood heen alles wat daar met Hem verbonden is. Zonder Zijn opstanding zou er geen hoop zijn (*1Ko 15:19-20*). Een levende hoop is een hoop die je levendig voor ogen staat. Het betreft niet iets onzekers, maar deze hoop is een absolute zekerheid. Door het nieuwe leven ben je zeker van die hoop.

Je kunt deze hoop zowel objectief als subjectief bezien. Daarmee bedoel ik dat je die hoop kunt zien als iets dat *vóór* je ligt, iets waarnaar je uitkijkt. Dat is de erfenis die in de volgende verzen wordt voorgesteld. Je kunt die hoop ook zien als iets dat *in* je is, iets dat je voelt en beleeft. Dat is de hoop op die erfenis, het verlangen ernaar, waardoor je wordt gemotiveerd om met vreugde je weg als pelgrim door dit leven te gaan.

V4. Door de opstanding van de Heer Jezus is de hoop op de erfenis jouw deel geworden. Het is een erfenis die volmaakt zeker je deel zal zijn. Zij ligt voor je klaar en is door niets aan te tasten en door niemand te roven. Het erfdeel ligt vast in de hemelen en wordt daar in Jezus Christus, de opgestane en verheerlijkte Mens, voor jou bewaard.

1. Niets is in staat die erfenis in waarde te doen verminderen:
2. Zij is "*onvergankelijk*", dat wil zeggen niet aan te tasten door de dood, waardoor zij uiteindelijk zou vergaan.
3. Zij is ook "*onbevlekt*", dat wil zeggen vrij van elke smet en ook niet door iets van de zonde aan te tasten.
4. Zij is tevens "*onverwelkelijk*", dat wil zeggen zonder enige ont-siering of zelfs maar vermindering van haar schoonheid en niet aan te tasten door de tand van de tijd.

Deze erfenis is verbonden aan 'de Erfgenaam van alle dingen' (*Hb 1:2*). Daarom is zij onaantastbaar voor de dood, het vuil en het verval.

Het erfdeel is het koninkrijk van de Heer Jezus dat deze Israëlieten aan wie Petrus schrijft, eenmaal zullen ingaan, evenals jij en ik. Het betreft echter niet het koninkrijk op aarde of het aardse deel van het koninkrijk, dat er zeker ook zal zijn, maar het hemelse deel van het koninkrijk. Wanneer de Heer Jezus openbaar regeert over hemel en aarde, mogen alle gelovigen die zijn gestorven of opgenomen voor-dat het vrederijk aanbreekt, vanuit de hemel met Hem regeren over allen die in de hemel zijn (engelen, *1Ko 6:3*) en die op de aarde zijn en over alles wat op aarde is (*1Ko 6:2*). Het is het beste deel dat in het koninkrijk denkbaar is.

V5. De erfenis wordt voor jou bewaard door God op een plaats waar geen dief en mot en roest haar kan wegnemen of aantasten. Maar hoe zit het met de erfgenamen? Die zijn toch zwak en onmachtig om zichzelf te bewaren? Dat is zeker waar. Daarom heeft Petrus ook voor de erfgenamen een bemoedigend woord. Zij worden namelijk door de kracht van God voor de erfenis bewaard. Je mag eraan vasthouden dat de erfenis voor jou wordt bewaard en dat jij voor de erfenis wordt bewaard.

En waardoor gebeurt dat? Door niets minder dan de *“kracht van God”*. Zo zwak als jij bent, zo sterk is God. Jij wordt voor de erfenis bewaard door een bewaking die er voortdurend is en die niet misleid of overweldigd kan worden. Dát is even een zekerheid dat jij als erfgenaam de erfenis in bezit zult nemen!

Dat er sprake is van ‘bewaard worden’, betekent dat er gevaar aanwezig is. Dat moet je je bewust zijn. De bewaking moet je niet zorgeloos maken. Je mag weten – en dat mag je rust geven – dat jij wordt bewaard door de trouw en kracht van God. Tegelijk is er ook iets wat jij moet doen. Om Gods bewarende kracht te ervaren is van jouw kant *“geloof”* nodig. Geloof geeft aan God de Hem toekomstige plaats en houdt jou op je plaats van vertrouwen in Hem. Daarbij houd je je vast aan de uitspraken van Zijn Woord. Het geloof is noodzakelijk, totdat het erfdeel in bezit wordt genomen.

Dat Zijn bewaring gebeurt door middel van geloof, betekent dat het alleen geldt voor de gelovigen. Het betekent ook dat de gelovigen de verantwoordelijkheid hebben zich voor die bewaring aan Hem toe te vertrouwen. Geloven wil immers zeggen: vertrouwen. Hij neemt de Zijnen niet bij de hand om hen op sleeptouw te nemen en zo naar het einddoel te brengen. Hij werkt door geloof, waarbij Hij er ook voor zorgt dat het geloof niet ophoudt. Petrus heeft die bewaring meegemaakt. Nadat hij de Heer verloochend had, is hij hersteld omdat de Heer voor hem had gebeden dat zijn geloof niet zou ophouden (*Lk 22:32*).

Zoals is gezegd, is geloof nodig zolang we nog onderweg zijn naar het einddoel. Petrus noemt dat einddoel “[de] behoudenis die gereed is om in [de] laatste tijd geopenbaard te worden”. De behoudenis is hier nog toekomst. De behoudenis is wat ons uiteindelijk deel zal zijn als we bij de Heer zijn en met Hem naar de aarde komen.

Dat de behoudenis *gereed* is, wil zeggen dat alles wat daarvoor nodig is, gedaan is. Dat de behoudenis nog niet is aangebroken, heeft te maken met de lankmoedigheid van God, Die niet wil dat iemand verloren gaat (2Pt 3:9).

Met “[de] laatste tijd” bedoelt Petrus dat met het aanbreken van de behoudenis de voleinding van de tijd gekomen is. Het is het vreedrijk, waar alle tijden hun vervulling zullen vinden (Ef 1:10). Dan wordt de behoudenis geopenbaard, zichtbaar. Na het vreedrijk zal er geen nieuwe tijdsperiode meer komen, maar zal de eeuwigheid aanbreken.

Lees nog eens 1 Petrus 1:3-5.

Verwerking:

Hoe levend is voor jou ‘de levende hoop’ die je hebt gekregen?

1 Petrus 1:6-12

Beproeving van het geloof

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

6 Daarin verheugt u zich, zo nodig nu een korte tijd bedroefd door allerlei verzoeken, 7 opdat de beproefdheid van uw geloof, veel kostbaarder dan die van goud, dat vergankelijk is en door vuur beproefd wordt, blijkt te zijn tot lof en heerlijkheid en eer bij [de] openbaring van Jezus Christus. 8 Hoewel u Hem niet gezien hebt, hebt u Hem lief; hoewel u Hem nu niet ziet, maar gelooft, verheugt u zich in Hem met een onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde, 9 terwijl u het einde van <uw> geloof ontvangt, [de] behoudenis van [uw] zielen. 10 Over deze behoudenis hebben profeten onderzocht en nagevorst die van de voor u [bestemde] genade geprofeteerd hebben, 11 terwijl zij navorsten welke of wat voor tijd de Geest van Christus Die in hen was, aanduidde, toen Hij tevoren getuigde van het lijden dat over Christus [zou komen] en van de heerlijkheden daarna. 12 Aan hen werd geopenbaard dat zij niet voor zichzelf, maar voor u de dingen bedienden die u nu zijn aangekondigd door hen die u het evangelie hebben verkondigd door [de] Heilige Geest Die van [de] hemel is gezonden; dingen waarin engelen begerig zijn een blik te werpen.

V6. De tijd van zegen en rust die met het vrederijk zal aanbreken, verheugt het hart van de pelgrim en bemoedigt hem om in het geloof voorwaarts te gaan. Het duurt niet lang meer, nog slechts "een korte tijd", en dan heb je het doel bereikt. Het is een korte tijd in vergelijking met de eeuwigheid en ook in vergelijking met de tijd van het vrederijk die duizend jaar duurt (vgl. 2Kor 4:17).

In die korte tijd krijg je te maken met "allerlei verzoeken". Petrus zegt er wel bij "zo nodig". Als je in je geloofsleven met verzoeken te maken krijgt, is dat omdat God het nodig acht je geloof te beproe-

ven. Pas als we het moeilijk krijgen, zal blijken wat ons geloof waard is, of we echt op God vertrouwen. Als alles ons voor de wind gaat, is het niet moeilijk om te geloven.

Verzoeken of beproevingen zijn niet fijn, ze zijn geen oorzaak van vreugde, maar van verdriet. Toch kan er tegelijk ook vreugde zijn als je wordt verzocht. Het mag immers een oorzaak van vreugde zijn als je eraan denkt dat de verzoeking het bewijs is dat God Zich met je bezighoudt. Een verzoeking waarmee je te maken krijgt, laat zien dat Hij belang in je stelt. Zo stelt Jakobus het voor (*Jk 1:3*). Enerzijds is er verdriet, anderzijds is er vreugde (*vgl. 2Ko 6:10*).

V7. Er zijn “*allerlei*” of verschillende soorten verzoeken die God zendt of toelaat in het leven van de gelovige om zijn geloof te testen. Zoals gezegd, doet Hij dat alleen als Hij het nodig vindt. Er staat Hem namelijk een doel voor ogen en dat is dat het geloof tot uiting komt. Verzoeken zijn ook beproevingen, want het doel van de test is niet alleen het geloof tot uiting te laten komen, maar ook om het zuiverder te maken. Voor God is het geloof van de Zijnen “*veel kostbaarder dan ... goud*”. Goud is het waardevolste metaal in de schepping, maar het is vergankelijk. Het geloof daarentegen is niet van voorbijgaande aard.

Om goud zo zuiver mogelijk te maken wordt het ontdaan van alles wat de waarde ervan vermindert. Daarvoor is een proces nodig waarbij het in het vuur wordt gehouden en wordt gesmolten. Alles wat niet goud is, komt bovendrijven en wordt verwijderd. Zo is het ook met het geloof dat in de vuurgloed van de verdrukking (*1Pt 4:10*) van alle oneigenlijke elementen wordt gezuiverd (*Ps 66:10; Sp 17:3*). Beproevingen maken het geloof steeds zuiverder (*Jb 23:10*). Ook de profeet Maleachi spreekt over een louteringsproces dat de gelovigen uit Israël in de grote verdrukking moeten ondergaan en wel met het oog op de komst van de Messias (*Ml 3:1-3*).

Het louteringsproces wordt door de Goddelijke Smelter voltrokken. Hij bepaalt de hoogte van de temperatuur van het vuur van de be-

proeving met het oog op de zuiverheid van het geloof. Daarbij zal Hij niet gaan boven wat het geloof kan dragen (*1Ko 10:13*).

Het resultaat van Zijn volmaakte wijsheid zal volledig zichtbaar worden bij de openbaring van Jezus Christus, Die dan zal worden verheerlijkt in Zijn heiligen en bewonderd in allen die hebben geloofd (*2Th 1:10*). Dan zal voor aller oog zichtbaar worden hoe kostbaar dat geloof is, dat deze gelovigen op aarde in staat stelde alles te verdragen. De onzichtbare Christus Die door de wereld wel verworpen was, maar Die voor hen alles betekende, zal zichtbaar worden als het ware motief van hun leven. Hem zal alle lof en eer en heerlijkheid worden toegebracht voor Zijn alles te boven gaande liefde en genade. Deze liefde en genade hebben aan de Zijnen de kracht gegeven om onder de moeilijkste omstandigheden op Hem te blijven vertrouwen.

V8. Nog is Petrus niet klaar met het voorstellen van de heerlijkheden die verbonden zijn met de Heer Jezus en het geloof in Hem. Je leven in geloof bestaat niet alleen uit verwachten en uitzien, maar ook uit iets wat je nu al bezit en dat is Hijzelf. Je ziet Hem niet, je hebt Hem zelfs nog nooit gezien, maar toch heb je Hem lief. Dat komt door je nieuwe natuur die de Geliefde liefheeft. Daardoor heb je ogen van het hart en zie je in het geloof (*Ef 1:18; Hb 11:10,27; Jh 8:56*).

Hem liefhebben en je in Hem verheugen heeft een beslissende en vormende invloed op je hart. Het maakt je hart vast en vult het met vreugde, hoe het ook in je leven gaat. Je hebt de Heer Jezus nooit gezien, ook Zijn bloed niet, evenmin als Zijn werk aan het kruis. Toch is het allemaal volkomen waar. Dat geloof je. Het geeft je een vreugde die je onmogelijk in woorden kunt weergeven. Je hele hart en leven zijn ervan vervuld. Het is een *“verheerlijkte vreugde”*, dat wil zeggen dat deze vreugde niet van de aarde is en hier ook niet past, maar van de hemel komt. ‘Verheerlijkt’ wil zeggen vervuld van roem. Het is een vreugde die vol is van de roem die de Heer Jezus toekomt.

V9. Het genot van die vreugde geeft ook het besef van de “*behoudenis van [uw] zielen*”. De behoudenis van de ziel is “*het einde van <uw> geloof*”, dat wil zeggen het doel van het geloof, dat wat door het geloof tot stand komt. Je hebt in het geloof de Heer Jezus aangegenomen als Degene Die voor jouw zonden aan het kruis wilde sterven. Dat heeft je direct de behoudenis van je ziel gegeven. Dat je ziel behouden is, houdt in dat je innerlijk volkomen bevrijd bent van de gevolgen van de zonde en dat je ook vrij bent van de vruchten en de ellende van de zonde.

Je lichaam is echter nog niet behouden (*Rm 8:23*). Je kunt nog ziek worden bijvoorbeeld. Ook de schepping is nog niet behouden, maar zucht nog onder de gevolgen van de zonde (*Rm 8:22*). De volle behoudenis moet nog komen, daar hoop je nog op en daar zie je volhardend naar uit (*Rm 8:24-25*).

V10. De profeten van het Oude Testament hebben over deze behoudenis geprofeteerd. Zij hebben gesproken over een tijd van vrede en gerechtigheid op aarde onder de zegenrijke regering van de Heer Jezus. Ze hebben begrepen dat ze spraken over dingen die zij zelf niet bezaten, maar die voor hen die er wel deel aan zouden hebben, “*genade*” betekende. Die genade is het deel van de lezers van deze brief. Is het geen grote genade te mogen geloven in Hem door Wie de behoudenis volkomen is waargemaakt in je ziel en door Wie de behoudenis volkomen waargemaakt zal worden in de schepping?

V11. De profeten hebben de grootste belangstelling getoond voor de dingen waarover de “*Geest van Christus*” hen liet schrijven. Ze hebben zich ervoor ingespannen om de dingen te begrijpen waarover ze schreven. Dat er met de openbaring van de Messias een heerlijke tijd zou komen, was voor hen geen verborgenheid. Maar dat de Messias eerst zou moeten lijden en dat daarna de tijd van allerlei heerlijkheden zou aanbreken, dat konden ze niet begrijpen. Is het inderdaad niet een grote genade te mogen weten dat de Messias Jezus Die op aarde geleden heeft, nu al in de hemel met eer en heerlijkheid ge-

kroond is (*Hb 2:9*) en dat Hij binnenkort met Zijn heerlijkheid de wereld zal vervullen?

V12. Gods Geest heeft de profeten duidelijk gemaakt dat wat zij aankondigden, niet voor henzelf was, maar voor de Joodse lezers van de brief en ook voor ons. Je ogen zijn daarvoor geopend door hen die jou het evangelie hebben verkondigd. Dit zijn de nieuwtestamentische evangelisten, want, zo zegt Petrus, zij hebben gesproken “door [de] Heilige Geest Die van [de] hemel is gezonden”. De Heilige Geest kon immers pas komen, nadat de Heer Jezus door God in de hemel was verheerlijkt (*Jh 7:39; Hd 2:33*). Wat de Heilige Geest nu in het evangelie heeft geopenbaard, betreft een verheerlijkte Christus en de verbinding van de gelovigen met Hem.

Dan lees je over een tweede groep belangstellenden: de engelen. Er zijn dus twee groepen belangstellenden voor deze dingen: profeten en engelen. Maar engelen hebben zelf geen deel aan de dingen waarin ze belangstellen. De engelen zijn begerig inzicht te krijgen in het geheim hoe God van moordenaars van Zijn Zoon aanbidders van Zijn Zoon heeft gemaakt. Ze herinneren zich de opstand onder de engelen, toen de satan en zijn aanhangers tegen God in opstand kwamen. Ze weten hoe deze afvallige engelen ervoor hebben gezorgd dat ook de mens in opstand tegen God is gekomen. En nu geeft God aan gevallen, opstandige mensen behoudenis. Dat verbaast de engelen bovenmate en daar zouden ze graag meer van begrijpen.

Daarin zijn engelen een voorbeeld voor veel christenen die, terwijl zij wel deel aan deze dingen hebben, er geen belangstelling voor tonen. Ik neem aan dat dit niet voor jou geldt, want anders zou je dit commentaar niet lezen.

Lees nog eens 1 Petrus 1:6-12.

Verwerking:

Hoe wordt jouw geloof zuiver gemaakt en hoe beleef jij je vreugde in de Heer?

1 Petrus 1:13-16

Weest nuchter en heilig

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

13 Omgordt daarom de lendenen van uw verstand, weest nuchter en hoopt volkomen op de genade die u gebracht wordt bij [de] openbaring van Jezus Christus. 14 Weest als kinderen van [de] gehoorzaamheid niet gelijkvormig aan de begeerten van vroeger in uw onwetendheid, 15 maar wordt, zoals Hij Die u geroepen heeft heilig is, ook zelf heilig in al [uw] wandel; 16 want er staat geschreven: 'Weest heilig, want Ik ben heilig'.

V13. Na zijn uiteenzetting van wat met Christus en Zijn lijden en Zijn heerlijkheid te maken heeft – het woord “*daarom*” in dit vers slaat daarop terug –, spreekt Petrus over de praktische gevolgen die dat moet hebben. Je kunt weten wat je zegeningen zijn, maar je hebt ze naar Gods gedachten alleen goed begrepen als het ook een uitwerking in je leven heeft. Om dat invulling te geven spoort Petrus tot enkele handelingen aan. Hij doet dat in krachtige, gebiedende taal.

In de eerste plaats zegt hij: “*Omgordt ... de lendenen van uw verstand.*” ‘Omgorden’ heeft te maken met zich reisvaardig maken, zich klaar maken voor vertrek. Je ziet dat als het volk Israël zich klaar moet maken om Egypte te verlaten (*Ex 12:11*). Zo moet jij klaarstaan om op de roep van de Heer de wereld te verlaten en het koninkrijk binnen te gaan. Dit is de gepaste houding van de pelgrim en die bewaart je ervoor je op aarde te vestigen alsof je toekomst hier beneden is. Andere aspecten die aan het omgorden verbonden zijn, zijn dienstbaarheid en strijd (*Lk 12:35,37; Jh 13:4-5; Ef 6:14*).

Wat moet worden omgord, zijn ‘de lendenen’. De lendenen wijzen op de kracht om te lopen (*Dt 33:11; Jb 40:11; Sp 31:17*). Als je een aandoening in je lendenen hebt, kun je een stevige wandeling wel

vergeten. Hier worden de lendenen verbonden aan je verstand. De aansporing om de lendenen van je verstand te omgorden wil zeggen dat je wordt aangespoord om je in je denken te laten leiden door Christus van Wie je het verstand, met kracht versterkt en geestelijk verlicht, hebt gekregen (1Jh 5:20). Je hebt verstand, dat is inzicht door Gods Geest en Gods Woord, van de dingen die komen gaan. Houd dat voor je aandacht en laat je niet afleiden door allerlei zaken die wel interessant lijken, maar niet meer dan meningen van mensen zijn.

Daar sluit de volgende aansporing op aan: *“Weest nuchter.”* Je bent nuchter als je de werkelijkheid ziet zoals die is. Die werkelijkheid is de aanstaande openbaring van Jezus Christus Die komt om de wereld te oordelen en Zijn rijk op te richten.

Je nuchterheid verdwijnt als je je blik niet op de toekomst, maar op hier-en-nu richt. Ik hoorde een best wel heftig verhaal dat deze bijbelse nuchterheid goed illustreert. Het gaat over de verkondiging van het evangelie aan kannibalen. Enkele evangelisten waren naar kannibalen toegegaan om het evangelie te verkondigen. Twee waren door hen gedood en opgegeten. Een derde had zich weten te redden. Toch wilde een zekere John er heen om hun het evangelie te brengen. Toen hij daarover met een oude theoloog sprak, wilde deze hem met schijnbaar nuchtere argumenten overreden om van zijn voornemen af te zien.

Het antwoord van John luidde: ‘U zult binnenkort begraven en door de wormen opgevreten worden. Of ik nu hier begraven wordt en door de wormen wordt opgevreten of daar kom en door de kannibalen wordt opgevreten, is toch niet zo’n groot verschil.’ Dat is ‘nuchter bekijken’ in de bijbelse zin van het woord. Het resultaat is dat door John daar het evangelie is gekomen en er mensen tot geloof zijn gekomen.

Deze nuchterheid richt de gedachten op de toekomst die helemaal wordt uitgemaakt door de Heer Jezus. Als je bij Hem hoort, zul je

ook delen in Zijn toekomst, in Zijn openbaring of verschijning. Vervolgens word je, na de aansporingen tot omgorden en nuchter zijn, aangespoord om te hopen “*op de genade die u gebracht wordt bij [de] openbaring van Jezus Christus*”. Je moet daar “*volkomen*” op hopen. Die hoop mag je door niets laten verminderen. Geen zorg of ziekte mag er de oorzaak van zijn dat je minder gaat hopen op die genade.

Een bepaalde zonde mag daarvan natuurlijk helemaal niet de oorzaak zijn. Als er zonde in je leven is, zul je niet eens hopen op die genade. Dan houd je de gedachte aan de openbaring van de Heer Jezus ver van je verwijderd. Om weer met verlangen naar Zijn komst te kunnen uitzien is belijdenis van je zonde noodzakelijk. Als er van zonde in jouw leven sprake is, moet je er haast mee maken die verandering uit de weg te ruimen.

V14. Misschien is er van een concrete zonde in je leven geen sprake, maar is er wel de neiging om toe te geven aan de zonde. Je voelt dat er stevig aan je wordt getrokken om een bepaalde zonde te begaan. Dat kan te maken hebben met je begeerten van vroeger. Met het oog daarop komt de volgende aansporing naar je toe dat je als kind van de gehoorzaamheid niet gelijkvormig moet zijn aan die vroegere begeerten. Weet je nog wat er in *vers 2* staat? Je bent geroepen tot de gehoorzaamheid *van Jezus Christus*.

“*Kinderen van [de] gehoorzaamheid*” zijn gehoorzame kinderen; zij leven naar het beginsel van gehoorzaamheid. Dat je kunt leven als een kind van de gehoorzaamheid, is het gevolg van het feit dat je een kind van God bent. Je bent uit God geboren en hebt daardoor Gods natuur ontvangen (*2Pt 1:4*).

Het lijkt vreemd dat Petrus tegen hen, die vanuit hun verleden juist zo vertrouwd zijn met God, spreekt over “*vroeger in uw onwetendheid*”. De Joden keken met verachting neer op de onwetende heidenen en meenden dat alleen zij de kennis aangaande de ware God bezaten (*Rm 2:17-20*). Inderdaad heeft God Zich aan hen op een speciale manier bekendgemaakt. Dat heeft hen echter hoogmoedig gemaakt.

Hun hele geschiedenis heeft laten zien dat ze zich alleen op hun uiterlijke positie beroemden en tegelijk hun vleselijke lusten volgden.

Voordat de Joden aan wie de brief is gericht tot geloof in de Heer Jezus als de Messias kwamen, hebben zij ook zo geleefd. Door hun bekering hebben zij daar afstand van genomen. Maar het gevaar om terug te vallen is steeds aanwezig. Daarom klinkt de waarschuwing om niet weer op die wijze te gaan leven.

V15. Na deze waarschuwing om iets niet te doen volgt een aansporing om iets wel te doen. Steeds is de Schrift in evenwicht. Zo spreekt de Schrift over iets afleggen en iets aandoen (*Ko 3:8,12*). Hier gaat het over niet gelijkvormig zijn aan iets van vroeger en in plaats daarvan heilig worden in alle wandel. Je kunt in dit opzicht je leven vergelijken met een tuin. Een tuin is meer dan de afwezigheid van onkruid. Onkruid wieden is noodzakelijk, maar geen bezigheid op zichzelf. Het gaat erom dat die tuin een bloemenpracht laat zien of vruchten voortbrengt.

Zo is het met je leven als gelovige. Dat leven wordt niet gekenmerkt door alles wat er niet is, maar door alles wat er wel is of moet komen. Hier gaat het erom dat alles in jouw leven – ‘al je wandel’, je hele openbaring – heilig is, dat wil zeggen helemaal aan God gewijd. Het komt erop neer dat in jouw leven Christus, de volmaakt aan God toegewijde Mens, zichtbaar wordt.

Heilig zijn lijkt negatief. Dat is het ook als je het alleen ziet als afgezonderd van het verkeerde. Maar heilig zijn is positief. De hoofdgedachte is namelijk: apart gezet voor. Je ziet dat aan de eerste keer waar het woord ‘heiligen’ in de Bijbel wordt gebruikt. Dat is bij de schepping, als God de zevende dag heiligt (*Gn 2:3*). Toen was er nog niets verkeerd in de schepping. Het was allemaal goed. Toch heiligde God de zevende dag. Hij zette die apart van de andere dagen als een dag voor Hemzelf.

V16. Om het belang van heiligheid te onderstrepen haalt Petrus een vers uit het Oude Testament aan. Daar roept God Zijn volk op om

heilig te zijn omdat Hij heilig is (*Lv 11:44; 19:2; 20:26-27*). Geldt Zijn heiligheid alleen voor het Oude Testament en niet voor het Nieuwe Testament? Als je even nadenkt, zal het duidelijk zijn dat de heilige God van het Oude Testament dezelfde heilige God van het Nieuwe Testament is. Nergens is dat duidelijker gebleken dan toen Hij Zijn eigen Zoon niet spaarde op het kruis.

In het Oude Testament kon Hij niets met de zonde te doen hebben en dat kan Hij in het Nieuwe Testament ook niet. De oproep om heilig te zijn klinkt omdat God heilig is. Hij kan van een volk dat met Hem in verbinding staat, ongeacht of het een oudtestamentisch of een nieuwtestamentisch volk is, geen lagere norm hanteren dan Zichzelf. De boodschap aangaande Gods heiligheid die in het Oude Testament klinkt, klinkt hier door Petrus even helder in het Nieuwe Testament. Die oproep moet je ertoe brengen je helemaal aan Hem toe te wijden.

Lees nog eens 1 Petrus 1:13-16.

Verwerking:

Waarom is het belangrijk 'nuchter' en 'heilig' te zijn?

1 Petrus 1:17-21

Verlost door kostbaar bloed

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

17 En als u als Vader Hem aanroept Die zonder aanzien des persoons oordeelt naar het werk van ieder, wandelt dan in vrees de tijd van uw bijwoning, 18 daar u weet dat u niet door vergankelijke dingen zilver of goud, verlost bent van uw onvruchtbare, door de vaderen overgeleverde wandel, 19 maar door kostbaar bloed, als van een vlekkeloos en onbesmet lam, [het bloed] van Christus. 20 Hij is wel voorgekend vóór [de] grondlegging van [de] wereld, maar in [het] laatst van de tijden geopenbaard ter wille van u, 21 die door Hem gelooft in God, Die Hem heeft opgewekt uit [de] doden en Hem heerlijkheid gegeven heeft, opdat uw geloof en hoop op God zijn.

V17. Petrus voegt aan de oproep om heilig te zijn nog een argument toe. Dat argument gaat uit van het grote voorrecht dat je nu hebt om God je Vader te mogen noemen. Dat voorrecht is echt groot. Door de Geest Die in je woont, kun je "Abba, Vader" zeggen (Rm 8:15; Gl 4:6). Je mag Hem aanroepen, Hem eren, verheerlijken en aanbidden.

Met dat voorrecht is echter ook verantwoordelijkheid verbonden. God is een Vader Die jou liefheeft en Die jou vanwege Zijn liefde voor jou ook tuchtigt als Hij ziet dat je een verkeerde weg gaat of dreigt te gaan. God is geen aardse vader, die vaak geen tucht uitoefent of die op een verkeerde manier of soms zelfs vanuit een verkeerd motief tucht uitoefent (Hb 12:9-10a). Hij is een Vader Die alleen tuchtigt als het nodig is.

Hij beoordeelt volmaakt ieders werk, zonder iemand voor te trekken of te benadelen. Hij tuchtigt niet alleen om je geloof te beproeven, maar ook als er iets aan je heiligheid ontbreekt (Hb 12:10b).

Het oordeel van de Vader waarover Petrus hier spreekt, slaat niet op het oordeel na het aardse leven. Dat oordeel heeft Hij gegeven aan de Heer Jezus (*Jh 5:27*). Het oordeel van de Vader heeft betrekking op jouw leven als pelgrim. Als je leven Hem eert, draagt dat Zijn goedkeuring. Als je leven Hem oneer aandoet, zal Hij je tegenkomen om je duidelijk te maken dat er iets moet veranderen.

Daarom moet je *“in vrees”* op aarde je weg gaan. Vrees heeft niet de betekenis van angst voor God of bang zijn om nog verloren te gaan. Vrees betekent hier het bang zijn voor jezelf omdat je weet wat er allemaal nog in je is, waardoor je tot iets kunt komen wat God, jouw Vader, verdrietig maakt. Bedenk dat jij Zijn kind bent en dat je dat bent geworden door de verlossing die de Heer Jezus voor jou heeft bewerkt. Wat voor een hoge prijs heeft Hij daarvoor betaald! Hoe zou je dan nog kunnen wandelen in de begeerten van vroeger, terwijl je op die manier daarvan bent verlost?

De vrees om iets te doen wat niet tot eer van God is, behoort jou de hele *“tijd van”* je *“bijwoning”* te kenmerken. De uitdrukking ‘bijwoning’ wijst erop dat je op aarde geen definitief verblijf hebt. Zoals je eerder hebt gezien, word je in deze brief aangesproken als een pelgrim. Je bent een vreemdeling op aarde, op weg naar je erfdeel. Dat moet je je bewust blijven, want anders laat je je van het doel afleiden door allerlei aantrekkelijke dingen om je heen.

De weg van een bijwoner is de weg van de Heer Jezus. Hij is op aarde de ware Vreemdeling en Bijwoner geweest. Hij had hier geen thuis, zelfs geen plaats waar Hij Zijn hoofd kon neerleggen (*Mt 8:20*). Als je Hem voor ogen houdt, zul je de tijd van je bijwoning op een God welbehaaglijke wijze wandelen.

V18. Dat het niet gaat om vrees om alsnog verloren te gaan of vrees vanwege de onzekerheid of je wel een kind van God bent, blijkt wel uit *vers 18*. Petrus zegt duidelijk *“U weet”*. Dat sluit elke twijfel uit. En wat weten ze? Dat ze verlost zijn. Ze weten waardoor ze niet en waardoor ze wel verlost zijn. Ook weten ze waarvan ze verlost zijn: van al hun tradities en overleveringen, van de wandel van hun vaderen.

Door te doen wat anderen vóór jou hebben gedaan, word je niet verlost. Een wandel naar traditie, naar afgekeken en overgenomen gewoonten, brengt een mens geen stap dichterbij de verlossing. Integendeel. Voor wie in zijn hart vertrouwt op een uiterlijke wandel, zal de ware verlossing steeds verder uit het zicht verdwijnen. Zo iemand raakt steeds meer verstrikt in uiterlijkheden. Een dergelijke wandel levert niets op, hij is 'onvruchtbaar' in de zin van inhoudsloos.

Om deel te krijgen aan de zegeningen van God is het noodzakelijk om van zo'n wandel verlost te worden. Een dergelijke wandel is als een gevangenis. Zij aan wie Petrus schrijft, konden niet uit die gevangenis verlost worden door vergankelijke dingen als zilver en goud. Ze weten van een verlossing door zilver en goud (*Ex 30:12*), maar dat was een uiterlijke verlossing en geen bevrijding van een systeem dat hen gevangenhield. Het is ermee als met het bloed van stieren en bokken dat geen zonden kan wegnemen (*Hb 10:4*).

V19. Tegenover dat volledig tekortschietende bloed staat het "*kostbare bloed ... van Christus*". Dat bloed heeft wél de ware en definitieve verlossing kunnen bewerken. Het bloed van Christus is vergoten tot vergeving van al je zonden en tot verlossing uit alle machten die jou in hun greep hielden. Het is het bloed als van een onbevlekt en onbesmet lam.

Het lam was de basis van de verlossing van Gods aardse volk uit Egypte, waarvan het bloed beschermde tegen het oordeel van God (*Ex 12:1-13*). Het Lam, Christus, is de basis van het christendom. Door de overgave van Christus in de dood en het storten van Zijn bloed gaat Gods oordeel voorbij aan ieder die erachter schuilt, dat wil zeggen ieder die gelooft dat Christus ook voor zijn zonden Zijn bloed heeft vergoten. Allen die dat geloven, hebben deel aan de eeuwige verlossing (*Hb 9:12*).

V20. God had het Lam al "*vóór [de] grondlegging van [de] wereld*" in Zijn gedachten. Onze verlossing is niet bij God opgekomen toen Hij zag dat de zonde in de wereld was gekomen en hoe ellendig wij

eraan toe waren. God is niet overvallen door de zondeval. Hij heeft geweten wat de mens zou doen. Voordat de mens zondigde, ja, voordat de wereld geschapen was, waren Zijn gedachten al op Zijn Zoon gericht, van Wie Hij wist dat Deze het Lam zou zijn.

Dit maakt onze positie als christenen zoveel heerlijker dan die van Israël. Israël is een volk dat door God is uitverkoren *vanaf* de grondlegging van de wereld en dat voor *de aarde* bestemd is (Mt 25:34; Op 13:8). De nieuwtestamentische gelovigen zijn uitverkoren *vóór* de grondlegging van de wereld (Ef 1:4) en voor *de hemel* bestemd.

Wat God al *vóór* de grondlegging van de wereld kende, heeft Hij niet voor Zichzelf gehouden. Christus is geopenbaard als het Lam. Hij heeft Zich vertoond aan Zijn volk en aan de wereld. Daarom kon Johannes op Hem wijzen en zeggen: “*Zie het Lam van God Dat de zonde van de wereld wegneemt*” (Jh 1:29). Toen de Heer Jezus als het Lam in de wereld kwam, brak daarmee het einde van de tijden aan. In alle voorgaande tijden heeft God geprobeerd de meest bevoorrechte mensen op aarde, Zijn volk, tot gehoorzaamheid aan Hem te bewegen. Keer op keer heeft de mens laten zien dat hij dat niet wilde.

Toen kwam als een laatste test Zijn Zoon op aarde. In plaats van naar Hem te luisteren is de zonde van de mens op de vreselijkste wijze openbaar geworden. De mensen hebben de Zoon verworpen en vermoord. Hierdoor is de onverbeterlijkheid van de mens definitief vastgesteld. Op treffende wijze wordt dit alles geïllustreerd in de gelijkenis van de onrechtvaardige landleiden die de Heer Jezus vertelt (Mt 21:33-46).

Wat het einde van de mens betekent, is voor God de aanleiding voor een nieuw begin. De Heer Jezus is als het Lam geopenbaard om de zonde van de mens op de meest duidelijke wijze vast te stellen. Als de mens God geopenbaard in goedheid verwerpt, is zijn toestand hopeloos. Tegelijk echter is de Heer Jezus als het Lam geopenbaard ter wille van ieder die gelooft, ook ter wille van jou. Door Hem geloof je in God. In Hem zie je dat God niet alleen een toornende en

wrekende God is. Op grond van wat de Heer Jezus voor jou heeft gedaan, weet je dat God niet meer tegen jou, maar vóór jou is (*Rm 8:31-32*). Hij heeft immers Zijn Zoon als het Lam gegeven.

V21. Je gelooft echter niet alleen in de Heer Jezus als Degene Die jou tegen de toorn van God beschermt, maar je gelooft ook in God als Degene Die alles goed heeft gemaakt. Door Christus uit de doden op te wekken heeft God het overtuigende bewijs gegeven dat Hij het werk van Zijn Zoon volmaakt heeft bevonden en heeft aangenomen. God heeft Hem de heerlijkheid gegeven die Hem toekomt.

Je geloof en je hoop zijn op Gód gericht. Het is alles van Hem uitgegaan. Door het geloof in wat God met Zijn Christus heeft gedaan, zal Hij je tot het doel brengen. Daarmee is de hoop verbonden dat dezelfde Heer Die nu bij God is, eenmaal zal terugkomen om te regeren en dat jij er dan bij zult zijn.

Lees nog eens 1 Petrus 1:17-21.

Verwerking:

Wat leer je hier over het werk van God, over het werk van Christus en over jezelf?

1 Petrus 1:22-25

Broederliefde en wedergeboorte

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

22 Daar u uw zielen hebt gereinigd door de gehoorzaamheid aan de waarheid, tot ongeveerinsde broederliefde, hebt elkaar vurig lief uit een rein hart, 23 u die wedergeboren bent, niet uit vergankelijk maar uit onvergankelijk zaad, door Gods levend en blijvend Woord. 24 Want: 'Alle vlees is als gras en al zijn heerlijkheid als een bloem van [het] gras. Het gras verdort en de bloem valt af, 25 maar het Woord van [de] Heer blijft tot in eeuwigheid'. Dit nu is het Woord dat u verkondigd is.

V22. Na de indrukwekkende woorden in de vorige verzen over het werk van Christus en de heerlijke gevolgen die dat heeft voor hen die er deel aan hebben, is het niet verwonderlijk dat er een oproep komt tot *“ongeveerinsde broederliefde”*. Je bent nog niet op de plaats van bestemming, je bent nog onderweg naar het erfdeel. In de wereld ben je een vreemdeling, maar je hebt in de wereld wel een gezelschap waar je thuis bent. Onderweg naar het doel zie je om je heen je broeders en zusters, mensen die hetzelfde doel voor ogen hebben. Zij zijn voorwerpen van dezelfde liefde van God en verlost door hetzelfde Lam. In hun gezelschap voel je de warmte van de broederliefde. Jouw aanwezigheid draagt aan de temperatuur van de broederliefde bij, want broederliefde is wederkerig. Ze ontvangt warmte en straalt warmte uit.

De oproep komt tot jou als iemand van wie de ziel is *“gereinigd door de gehoorzaamheid aan de waarheid”*. Je hebt jezelf in het licht van Gods waarheid herkend als zondaar en je hebt in gehoorzaamheid je zonden aan God beleden en je bekeerd. Dat heeft een reinigend werk bij je gedaan (*Jh 15:3*). Je bent rein geworden, je hebt een rein hart gekregen. In de praktijk wordt dat zichtbaar in het ongeveerinsd lief-

hebben van je broeder en zuster. De broederliefde is een bewijs van de nieuwe natuur. Je hebt de broeders lief omdat ze uit God geboren zijn (1Jh 5:1).

Dat Petrus spreekt over 'ongeveinsde' broederliefde, maakt duidelijk dat het een echte liefde is, waarin van huichelarij, het net doen alsof, geen sprake is. Huichelarij, je beter voordoen dan je bent, hoort bij je vroegere leven. Het gaat in het gezelschap van broeders en zusters ook niet om slechts een beetje, flauwe liefde, maar om 'vurige liefde' voor elkaar. Het is een opdracht elkaar intens lief te hebben. Dat sluit een plichtmatig liefhebben uit. Ook onoprechte motieven of onzuivere bedoelingen mogen daarbij geen rol spelen. Het moet liefde zijn die uit een rein hart komt.

V23. In een rein hart is geen plaats voor de zonde, het is een hart dat leeft in gemeenschap met God. Die gemeenschap is ontstaan door de wedergeboorte. Deze wedergeboorte is een geboorte die door Gods Woord en Gods Geest is bewerkt (Jh 3:5). Het Woord is een zaad dat in je hart is gezaaid en waaruit het nieuwe leven zich heeft ontwikkeld. Het Woord van God heeft leven in zich. Dat leven is niet "vergankelijk", voorbijgaand, maar "onvergankelijk", eeuwig blijvend, zoals God Zelf de onvergankelijke, eeuwig blijvende God is (Rm 1:23; 1Tm 1:17). Als Hij leven geeft, is dat het leven van Hem Zelf dat dan ook Zijn kenmerken bezit.

V24. Dat leven vormt een enorm contrast met het leven van de mens die niet uit God geboren is. Dit contrast zie je ook in het citaat uit de profetie van Jesaja (Js 40:6-8). Uit het citaat komt naar voren wat de natuurlijke mens is als voortgekomen uit vergankelijk zaad. Het leven van de natuurlijke mens lijkt op gras en op een bloem van het gras. Het is een zinnebeeldige voorstelling van een leven waarin het allemaal voorspoedig en mooi lijkt te gaan, maar als je het goed bekijkt, is het kortstondig en vergaat de schoonheid ervan snel.

V25. Tegenover dit leven stelt Jesaja niet het leven uit God, maar het Woord van God. Het leven uit God is onlosmakelijk verbonden aan

het Woord van God. Wij hebben het nieuwe leven van de wedergeboorte uitsluitend ontvangen doordat God ons Zijn Woord heeft laten verkondigen. Dat Woord heeft in ons het nieuwe leven gewerkt en daarom blijft dat leven tot in eeuwigheid. Het kan niet verloren gaan, net zomin als er iets van Gods woorden verloren kan gaan. De nieuwe natuur blijft eeuwig, want die natuur is even onvergankelijk als het Woord van God.

Lees nog eens 1 Petrus 1:22-25.

Verwerking:

Hoe uit jij je liefde voor je broeders en zusters?

1 Petrus 2:1-2

Geestelijke groei

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

1 *Legt dan af alle boosheid, alle bedrog, huichelarijen, afgunst en alle kwaadsprekerijen.* 2 *Verlangt als pasgeboren kinderen naar de redelijke, onvervalste melk, opdat u daardoor opgroeit tot behoudenis; ...*

V1. Het eerste vers sluit aan op het voorgaande gedeelte. Dat blijkt wel uit de beginwoorden *"legt dan af"*. Die woorden klinken als een logisch gevolg van wat eerder is gezegd. Wat moet worden afgelegd, zijn allemaal uitingen van het vlees, het eigen ik, waardoor anderen naar beneden worden gehaald ten gunste van jezelf. 'Afliegen' wil zeggen direct en radicaal mee breken en het geen kans meer geven zich te laten gelden.

Als Petrus oproept om die dingen af te leggen, houdt dat in dat ze onder de lezers van zijn brief voorkomen en dat ze ook onder ons kunnen voorkomen. Daarom geldt zijn vermaning ook voor jou en mij. Of herken je niet dat je je nog wel eens zo kunt gedragen?

Het gaat ook niet om af en toe eens een uiting in een bepaald geval – ook dat is niet goed natuurlijk –, maar om *"alle boosheid"* en *"alle bedrog"* en *"alle kwaadsprekerijen"*.

1. Hoe gemakkelijk voelen we *"boosheid"* in ons opkomen om allerlei redenen.
2. Hoe gemakkelijk maken we gebruik van *"bedrog"*.
3. We kunnen anderen gemakkelijk bedriegen in allerlei situaties en ons beter voordoen en maken ons schuldig aan *"huichelarijen"*.
4. Ook *"afgunst"* herkennen we. We misgunnen soms anderen uit jaloersheid allerlei dingen die zij bezitten en wij niet en die wij zelf ook willen hebben.

5. En laten we de “*kwaadsprekerijen*” niet vergeten. Hoe gemakkelijk maken we ons daaraan schuldig in allerlei gesprekken.

Neem er innerlijk afstand van, laat je er niet toe verleiden en veroordeel het direct als je een van de dingen die Petrus noemt, bij je voelt opkomen.

V2. Behalve dat het dingen zijn die de verhoudingen onder gelovigen ernstig schaden, zijn het ook grote verhinderingen voor geestelijke groei. Daarover spreekt Petrus vervolgens. Als je bent wedergeboren, heb je nieuw leven. Dat leven verlangt naar voedsel, net zoals een pasgeboren kind daarnaar verlangt. Je hoeft een baby niet aan te sporen om te drinken. Hij geeft dat zelf wel aan. Het voedsel van een gelovige is de “*redelijke onvervalste melk*” van het Woord van God.

Een gezonde geestelijke groei is belangrijk. Net als in het natuurlijke leven hangt ook in het geestelijke leven de gezondheid af van het soort voedsel dat je tot je neemt. Je moet afleggen alles wat de broederlijke liefde torpedeert, wat de groei hindert. Dat is *vers 1*. In plaats daarvan moet je het goede Woord indrinken, zoals een baby aan de moederborst dat doet omdat hij aanvoelt dat daar het leven is dat nodig is om te groeien. Dat is *vers 2*.

Het gaat hier niet om het beginstadium van de geestelijke groei, om iemand die pas tot bekering is gekomen. Het is hier geen fase in de geestelijke groei (*vgl. Hb 5:12*), maar het gaat om een kenmerk dat geldt zowel voor baby's in het geloof als voor geestelijk gerijpte gelovigen. Voor iedere gelovige geldt dat er geestelijke ondervoeding ontstaat als er geen honger is en er niet wordt gegeten. Als een gelovige geen honger heeft naar het Woord, klopt er iets niet. Een geestelijk gezonde christen heeft voortdurend honger naar de melk van Gods Woord. Door je te voeden met Gods Woord groei je op tot behoudenis, dat wil zeggen tot de volle redding.

Gods Woord heeft reddende kracht, niet alleen voor de toekomst, maar ook voor de weg erheen. Er zijn drie aspecten aan behoudenis.

Het eerste is dat je behouden bent voor de eeuwigheid. Het tweede is dat je behouden zult zijn als je bij de Heer bent. Het derde is dat je onderweg behouden wordt in allerlei gevaarlijke situaties door je aan het Woord te houden.

Als je jezelf met lichte of zelfs dwaze lectuur volpropt, zul je geestelijk niet groeien of ontstaat er scheefgroei. Gemakkelijk leesbare, goedkope romannetjes met een vleugje evangelie beschermen je niet tegen de aanvallen van de duivel die erop uit is je tot zonde te brengen. Als je zulke lectuur leest als een soort geestelijk snoepgoed, word je geestelijk ziek. Nog schadelijker is het als je lectuur tot je neemt waarin vergif zit, want dan is de afloop dodelijk. Van je getuigenis als christen blijft dan niets over dan een lijk.

Ik las eens een bericht op internet op christelijke informatiesite dat ik tot slot van dit stukje graag met je deel. Het heeft alles te maken met het je eigen maken van Gods Woord. Het bericht luidt als volgt:

‘Hoe draag je kennis op de juiste manier over? ... de Franse schrijver en oud-leraar Daniel Pennac ... betoogt: Het onderwijs heeft traagheid nodig en een herwaardering van werk als activiteit van de geest, van de lange duur. Alleen door traagheid kan je je iets eigen maken. ... (Trouw, 15-12-08)

Volgens Pennac bewijs je leerlingen een grote dienst wanneer je ze een ‘mentale bibliotheek’ helpt ontwikkelen. Zijn eigen klassen kreeg Pennac zover dat ze bloedfanatiek teksten uit het hoofd gingen leren. ‘Een mentale bibliotheek, dat is toch een geweldig bezit! Dat je een stuk Kafka of Márques altijd bij de hand hebt. Niet iets uit het hoofd leren om het weer te vergeten, nee, helemaal doordringen in de tekst, stap voor stap. En zodra je een zin begrepen hebt, herhalen, herhalen. Als iemand die echt weet waar hij het over heeft. Daarna moet je het natuurlijk oefenen, blijven herhalen, maar zonder begrip gaat het niet.’

Onbewust stelt Pennac christenen voor een grote uitdaging. ... De Bijbel zit vaak in flarden in ons hoofd. ... Zou het geen enorme schat zijn als je complete hoofdstukken of zelfs complete boeken uit de Bijbel in je mentale bibliotheek hebt zitten? Dat je door de tekst heen dringt, stap voor stap. En zodra je een zin begrepen hebt, herhalen, herhalen. ...'

Lees nog eens 1 Petrus 2:1-2.

Verwerking:

Wat doe jij voor je geestelijke groei?

1 Petrus 2:3-8

Een heilig priesterdom

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

...; 3 als u geproefd hebt dat de Heer goedertieren is, 4 tot Wie u komt, tot een levende steen, door mensen wel verworpen maar bij God uitverkoren en kostbaar, 5 en u wordt ook zelf als levende stenen gebouwd, als een geestelijk huis tot een heilig priesterdom, om geestelijke offeranden te offeren, die voor God aangenaam zijn door Jezus Christus. 6 Want er staat in [de] Schrift: 'Zie, Ik leg in Sion een uitverkoren, kostbare hoeksteen, en wie in Hem gelooft, zal geenszins beschaamd worden'. 7 Voor u dan die gelooft, is dit kostbare; maar voor de ongelovigen: '[De] steen die de bouwlieden hebben verworpen, deze is tot een hoeksteen geworden', en 'een steen [des] aanstoots en een rots [der] ergernis'. 8 Daar zij ongehoorzaam zijn, stoten zij zich aan het Woord, waartoe zij ook bestemd zijn.

V3. Het is belangrijk dat je geestelijk groeit. Daarvoor ben je niet in de eerste plaats aangewezen op een goed verstand, maar op je geestelijke smaak. De dingen waarover Petrus spreekt, zijn niet tot het verstand gericht, maar tot het hart dat *"geproefd heeft dat de Heer goedertieren is"*. Het gaat om het woord van de Geliefde, en liefde is in de eerste plaats met het hart verbonden, met de gevoelens die daarin zijn voor de Geliefde. Als je geproefd hebt dat de Heer goedertieren is, kan het niet anders of je verlangt ernaar Hem beter te leren kennen. En hoe leer je Hem beter kennen? Door Zijn Woord. Naarmate je meer in Zijn Woord leest, zul je groeien in je kennis van Hem.

Als je eenmaal het Woord geproefd hebt en je hebt de smaak ervan te pakken, wordt je honger naar meer steeds groter. Je hoort wel eens een opmerking dat hij of zij 'smaak' heeft en dan wordt

daarmee bedoeld op de kleding die iemand draagt of hoe iemand zijn huis heeft ingericht. Iemands smaak blijkt uit die dingen. Jouw smaak voor Gods Woord blijkt uit de waarde die Gods Woord voor jou heeft. Lees je erin en leef je erin? Dan zul je ook groeien.

V4. De groei heeft ook een doel. Het is Gods bedoeling dat je je als een priester gedraagt, dat je in Zijn huis Hem als priester dient. Daarover gaat het in de volgende verzen. Met het oog op de priesterdienst is het van belang dat je niet verkeerd groeit. In het boek *Leviticus*, het boek waar het bij uitstek over de priesterdienst gaat, is sprake van leden van de priesterlijke familie die door vergroeiing die dienst niet mogen uitoefenen (*Lv 21:16-23*).

Geestelijk toegepast betekent het dat iemand geen priesterdienst kan uitoefenen als hij door verkeerd onderwijs geen goed zicht heeft op zijn positie als gelovige. Je kunt denken aan iemand die altijd heeft gehoord dat je nooit zeker kunt weten of je behouden bent, of dat een gelovige die wel zeker weet behouden te zijn, meent dat hij toch nog verloren kan gaan.

Het priesterschap van de gelovige wordt direct verbonden aan de groei van de gelovige. Deze twee aspecten worden aan elkaar verbonden door de Heer Jezus als een "*levende steen*". Je bent tot Hem gekomen toen je je hebt bekeerd en Hij heeft je aangenomen. Het komen tot Hem is echter niet een eenmalige gebeurtenis, waarna je verder je eigen gang weer kunt gaan. Nu je een kind van God bent geworden, is het belangrijk dat je altijd tot Hem blijft gaan. Hij is de levende steen. Hij is opgestaan uit de doden. Bedenk dat er voor jou alleen leven is in Hem. Daarom moet je met Hem in verbinding zijn en blijven.

Om te groeien en opgebouwd te worden ben je van Hem afhankelijk. Je ziet dat Petrus van beeld verandert. Eerst spreekt hij over groei en nu spreekt hij over een steen en verderop over een huis. Al deze beelden gebruikt hij om duidelijk te maken hoe je verhouding tot Christus is geworden.

Je komt tot Hem Die *“door mensen wel verworpen”* is. Je ziet dat duidelijk in de evangeliën. Je leest daar hoe Zijn volk en de heidenen Hem naar het kruis hebben verwezen en in plaats van Hem hebben gekozen voor Barabbas. Eens verwierp jij Hem ook, maar nu ben je tot Hem gekomen en kom je steeds tot Hem. Je hebt in Hem dat kostbare ontdekt, dat Hij altijd al voor God had. Je leest hier dat Hij *“bij God uitverkoren en kostbaar”* is. Dat gaat veel verder dan wat Hij voor jou is, maar het is tegelijk iets waar jij volkomen mee instemt. Hij is uitverkoren en kostbaar voor God en ook voor jou.

V5. Omdat Hij de levende steen is en jij tot Hem bent gekomen, ben jij nu ook een levende steen. Dit houdt in dat je Zijn natuur hebt. En er is nog meer. Jij bent niet de enige die tot een levende steen is geworden. Om een huis te bouwen zijn veel stenen nodig. Zo stelt Petrus het hier ook voor. Samen met alle andere levende stenen, dat wil zeggen samen met alle andere gelovige, word je gebouwd tot *“een geestelijk huis”*.

De bedoeling van dit huis is duidelijk. Het is een huis waarin God woont en waarin de gelovigen ook mogen wonen (*Ef 2:19-22*). Dit huis is gebouwd op de Heer Jezus als de Zoon van de levende God (*Mt 16:16-18*). Hij is de levende steen, de rots (in het Grieks: *petra*), en jij en alle gelovigen zijn ‘petrus’ (dat betekent: (rots)steen, een stuk van de rots). Je ziet hier een prachtige woordspeling.

Petrus beziet de gelovigen echter niet als huisgenoten van God en van elkaar, maar als priesters. Het huis is hier dan ook een woonplaats van priesters, en hun taak is het brengen van offers, geestelijke offers welteverstaan. Jij bent een priester en samen met anderen vorm je *“een heilig priesterdom”*, een geslacht van priesters. Zoals een levende steen samen met andere levende stenen het geestelijke huis vormt, zo ben je als priester samen met anderen een priesterdom.

De taak van een priester in het Oude Testament is het brengen van offers. De taak van een priester in het Nieuwe Testament is niet anders. Wat wel anders is, is de offerdienst. Die bestaat niet uit letterlij-

ke offers, maar uit geestelijke offers (*Hb 13:15*). Voor God zijn alleen offers aangenaam die verwijzen naar Zijn Zoon en het werk dat Hij heeft volbracht. Tot het brengen van die offers kom je, als je ziet hoe kostbaar de Heer Jezus voor God is.

Het priesterdom is een 'heilig' priesterdom. Het is een priesterdom dat helemaal voor God is, maar ook door Hem apart is gesteld. Menselijke inbreng is uitgesloten. Het is een van de vele en grote misleidingen van het rooms-katholicisme om letterlijke priesters op grond van een menselijke opleiding als een aparte klasse tussen het kerkvolk en God te laten functioneren. Dit middelaarschap is een loochening van het algemene priesterschap van alle gelovigen.

Jij bent een priester en ieder waar kind van God is een priester. Enige aanstelling, wijding of inzegening door mensen is volledig tegen hoe God het heeft ingesteld op grond van het werk van Zijn Zoon. Als God het zo heeft ingesteld, maak er dan ook gebruik van. Breng die offers. Hoe je dat doet? Door aan God te vertellen Wie de Heer Jezus voor je is, wat Hij voor je heeft gedaan. Vertel God maar wat je in Zijn Woord over Zijn Zoon hebt gelezen. Daar luistert Hij graag naar en Hij zal, als reactie daarop, je steeds meer van Zijn Zoon laten zien.

V6. De Schrift getuigt op elke bladzijde van de vreugde die God in de Heer Jezus vindt. Petrus citeert daaruit om te bevestigen wat hij zojuist heeft gezegd. Met een "zie" roept hij op om er goed naar te kijken en tot je te laten doordringen dat het initiatief van God is uitgegaan. Hij heeft "*in Sion een uitverkoren, kostbare hoeksteen*" gelegd (*Js 28:16*). De aanhaling dient ertoe om duidelijk te maken dat God Zelf deze steen heeft neergelegd.

In de aanhaling gaat het om Sion of Jeruzalem, maar de toepassing is er ook voor ons. Zowel voor het aardse Jeruzalem als voor het hemelse Jeruzalem geldt dat alleen wat op Christus is gebouwd, blijft bestaan. Omdat jij op Hem je vertrouwen hebt gesteld, zul je "*geenszins beschaamd worden*". Dat geldt voor ieder die dat doet, in welke omstandigheden hij of zij zich ook bevindt.

V7. Alleen voor hen die in de Heer Jezus de Uitverkorene van God zien, is dit kostbare. Petrus stelt deze kostbaarheid voor aan het overblijfsel van de Joden aan wie hij schrijft. En niet alleen aan hen. Het is ook ten volle waar voor ieder die gelooft.

Er zijn twee reacties mogelijk als Christus als dat kostbare wordt voorgesteld. De ene reactie is dat men zich gelovig aan Hem toevertrouwt in het besef van Wie Hij is voor God. De andere reactie is dat men Hem ongelovig afwijst. Christus is de toetssteen voor ieder mens. Het is aannemen of ten val komen. Wat voor de gelovige het kostbaarste is, is voor de ongelovige het hatelijkst. Voor wie niet gelooft, is Christus de steen waarover hij struikelt. Weer citeert Petrus een vers van de profeet Jesaja (*Js 8:14*). Gods Woord heeft voorgezegd dat de ongelovige Joden over Hem ten val zouden komen en ze zijn over Hem ten val gekomen.

V8. Dat ze ertoe bestemd zijn om over Hem ten val te komen, wil niet zeggen dat God hen heeft voorbestemd om de Heer Jezus te verwerpen. God bestemt niemand tot verwerping van Zijn Zoon. Hij bestemt wel dat wie ongehoorzaam is, zich aan het woord stoot dat Hij over Zijn Zoon heeft gesproken. Ongehoorzaamheid heeft als onvermijdelijke consequentie een verwerping van het Woord.

Je kunt het vergelijken met een boete die iemand krijgt, bijvoorbeeld voor fout parkeren. Hij is er niet toe bestemd om fout te parkeren, maar als hij fout parkeert, is hij ertoe bestemd om een boete te krijgen. Zo is iemand, van wie de gezindheid tegenover de Heer Jezus afwijzend is, ertoe bestemd zich aan het Woord te stoten. Zo is het niet bij hen aan wie Petrus schrijft en ook niet bij jou. Hoe het dan wel is, zullen we in het volgende stukje zien.

Lees nog eens 1 Petrus 2:3-8.

Verwerking:

Hoe staat het met jouw priesterdienst?

1 Petrus 2:9-12

Een koninklijk priesterschap

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

9 U echter bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk tot een eigendom, opdat u de deugden verkondigt van Hem Die u uit [de] duisternis heeft geroepen tot Zijn wonderbaar licht, 10 u die vroeger geen volk was, maar nu Gods volk bent, die aan geen barmhartigheid deel had, maar nu barmhartigheid hebt verkregen. 11 Geliefden, ik vermaan [u] dat u zich als bijwoners en vreemdelingen onthoudt van de vleselijke begeerten die strijd voeren tegen uw ziel, 12 terwijl u een goede wandel hebt onder de volken, opdat zij in wat zij kwaad van u spreken als van boosdoeners, op grond van uw goede werken die zij opmerken, God verheerlijken in [de] dag van [de] bezoeking.

V9. Jij mag weten tot een “*uitverkoren geslacht*” te behoren. Dat is natuurlijk geweldig! Dat geslacht omvat allen die uit God geboren zijn. In het Oude Testament was Israël Gods uitverkoren volk (*Dt 7:6; Js 43:20*). Daartoe behoorde ieder die als Israëliet geboren was. Maar het uitverkoren geslacht waartoe jij mag behoren, overschrijdt alle grenzen en gaat elke nationaliteit te boven. Dit geslacht staat niet in verbinding met de aarde, maar met de hemel en met Christus Die daar is.

Verder mag je weten dat je behoort tot “*een koninklijk priesterschap*” (vgl. *Ex 19:6*). Eerder, in *vers 5*, heb je gezien dat je deel uitmaakt van een “*heilig priesterschap*”. Daarbij gaat het om het naderen tot God in Zijn huis als priester om met Hem gemeenschap te hebben over de Heer Jezus. Het “*koninklijk priesterschap*”, waarover je nu hebt gelezen, stelt een ander aspect van het priesterschap voor en wel naar de wereld toe.

Je kunt zeggen dat je dienst als heilige priester in het heiligdom de bron van je dienst als koninklijke priester in de wereld is. In het heiligdom zie je Christus en word je naar Zijn beeld veranderd. Het gevolg zal zijn dat je de deugden of voortreffelijke kenmerken of eigenschappen van God in de wereld verkondigt. Anders gezegd, dat je Zijn kenmerken openbaart. Ook deze priesterdienst is voor alle gelovigen.

Het koninklijk priesterdom is gericht op de wereld. Het gaat er daarbij om dat je wel de waardigheid van een koning uitstraalt, maar nog niet de rechten uitoefent die een koning heeft. Een prachtig voorbeeld vind je in de Heer Jezus. Hij is een Koning als Hij voor Pilatus staat (*Jh 18:33-37*). Dat straalt Hij ook uit, maar Hij oefent dat recht op dat moment niet uit. De daadwerkelijke uitoefening van Zijn koningschap komt nog en de daadwerkelijke uitoefening van ons koningschap daarom ook.

Om te weten Wie de Heer Jezus is, hoeft de wereld niet te wachten op de tijd dat Hij komt. Wij zijn hier om Hem te vertegenwoordigen. We zijn nog geen koningen in regerende zin, maar we kunnen ons wel koninklijk gedragen. Dat doen we, zoals gezegd, door de deugden van God te laten zien, dat wil zeggen door Zijn kenmerken te openbaren.

Voordat we naar de deugden van God gaan kijken, zie je dat er nog twee omschrijvingen worden genoemd voor het gezelschap waarvan jij deel mag uitmaken. Je behoort tot *"een heilige natie"* (*vgl. Ex 19:6; Dt 7:6; Js 62:12*). Het gezelschap waar jij bij hoort, is volstrekt afgescheiden van alle volken van de wereld. God heeft jou als lid van Zijn volk van alle volken op aarde apart gezet om helemaal alleen voor Hem te zijn. Dat wordt benadrukt door de uitdrukking *"een volk tot een eigendom"* (*Ex 19:6; Dt 14:2; 26:18; Ml 3:17*). God heeft een eigen volk, dat is het volk dat Hij Zich tot eigendom heeft gemaakt door het werk van de Heer Jezus (*Tt 2:14*). Door dit volk wil Hij aan de wereld laten zien Wie Hij is.

Op dit volk rust nu de verantwoordelijkheid Zijn “deugden” te verkondigen. Verkondigen betekent niet zozeer ‘spreken’, maar meer ‘openbaren’, laten zien door wat je, als lid van dat volk, bent, wat je doet en wat je zegt. Het gaat om je hele leven, dat daarin door de wereld God en de Heer Jezus gezien kunnen worden. Om dat mogelijk te maken heeft Hij je geroepen uit de duisternis van de zonde om in Zijn “wonderbaar licht” te zijn. Dat licht is ‘wonderbaar’. Je ziet daarin Wie Hij is. God heeft alles weggenomen wat dat verhinderde en Hij heeft ook jou weggenomen uit de omgeving van duisternis. Wat een grote God is Hij dat Hij zo te werk is gegaan, waarbij Hij geen enkele concessie heeft gedaan aan ook maar een van Zijn heilige eisen.

V10. Er is een geweldige verandering opgetreden in de verhouding tussen God en wat Petrus nu “*Gods volk*” kan noemen. Zij aan wie Petrus schrijft, zijn wel in letterlijke zin Gods volk, maar in geestelijke zin waren ze “*geen volk*”. Ze hadden het recht verspeeld om Gods volk te zijn.

God heeft dat zinnebeeldig tot uitdrukking gebracht in de gezinssituatie van de profeet Hosea en in de namen die Hosea zijn kinderen moest geven (*Hs 1:6,9; 2:1,22*). De ontrouw van de vrouw van Hosea is een beeld van de ontrouw van Gods volk aan Hem. In de namen die Hosea zijn kinderen moest geven, brengt God tot uitdrukking dat Hij Zijn volk niet meer Zijn volk kan noemen (*Lo-Ammi, Hs 1:9*) en dat Hij hen niet meer aan barmhartigheid deel kan laten hebben (*Lo-Ruchama, Hs 1:6*). Wat hier voor Gods oude volk geldt, kunnen we toepassen op ieder mens.

Door Gods genade zal er een wending komen in deze verbroken verhouding. Straks zal Hij de draad weer met Zijn volk opnemen en hen weer Zijn volk noemen en hun weer barmhartig zijn. Dat past Petrus nu al toe op hen aan wie hij schrijft en het is ook op jou van toepassing. Door het werk van Christus aan het kruis en het geloof in Hem zijn zij Gods volk geworden en ben jij ook een lid van dat volk geworden. Voor deze grote genade en barmhartigheid kun je

Hem alleen maar prijzen en in je leven laten zien dat je Hem daarvoor eert.

VII. Hoe dit laatste gestalte krijgt, komt in de volgende verzen aan de orde. In het gedeelte van 1 Petrus 2:11-3:12 gaat het er namelijk om hoe je Gods getuige in de wereld kunt zijn. Je krijgt daar aanwijzingen voor een nadere invulling van het verkondigen van Gods deugden. Het gaat om je levenswandel, waarbij verschillende terreinen te onderscheiden zijn waarop je leven zich afspeelt. Zo ben je onderworpen aan de overheid in de maatschappij. Je hebt ook te maken met je beroep of studie en hoe je je daarin gedraagt. Ook je manier van leven in het gezin en de familie waartoe je behoort en je gedrag onder de gelovigen komen aan de orde.

Petrus stelt deze aanwijzingen als vermaningen of aansporingen voor. Om zijn vermaningen ingang te doen vinden spreekt hij zijn lezers aan als "*geliefden*". Hij omgeeft zo zijn vermaningen met de sfeer en warmte van de broederliefde. Hij is zich er terdege van bewust dat de gelovigen in een vijandige wereld leven, waardoor ze blootstaan aan lijden. In de wereld ben je een 'bijwoner' en een 'vreemdeling'. Als bijwoner leef je tussen mensen die wonen op de plaats waar ze thuis zijn, terwijl jouw thuis elders is. Zij hebben allerlei voorzieningen, terwijl jij nergens recht op hebt. Als vreemdeling bevind je je op vreemd gebied en spreek je een andere taal, terwijl je weet dat je eigenlijke vaderland de hemel is.

Door de manier van leven van de mensen om je heen en de omgeving waarin je leeft, sta je continu onder druk om je aan te passen aan hun leefwereld. De herinnering aan het feit dat je een bijwoner en vreemdeling bent, is dan ook niet overbodig. Er is nog een gevaar van aanpassing en dat heeft te maken met je "*vleselijke begeerten*". Daarbij gaat het niet om wat er *om je heen* is, maar om wat er *in jezelf* is.

De wereld waarin je leeft en de vleselijke lusten in jou vormen een volledig op elkaar afgestemd team. De vleselijke begeerten willen zich altijd laten gelden. Daarom vermaant Petrus zijn lezers zich daarvan te onthouden, dat wil zeggen dat ze moeten worden ge-

negeerd omdat ze anders de ziel weer in de slavernij van de zonde brengen. Je moet er geen aandacht aan besteden (*Rm 13:14*). De kracht daarvoor wil de Heilige Geest geven, Die de begeerte van het vlees weerstaat (*Gl 5:17*). De vleselijke begeerten voeren strijd tegen de ziel, die zich door de bekering met Christus wil voeden.

V12. Jij moet iets doen en dat is duidelijk 'nee' zeggen tegen de begeerten van het vlees. Vervolgens kun je je toeleggen op "*een goede wandel*". Ook hiervoor staat de Heilige Geest klaar om je te helpen (*Gl 5:16*). Een goede wandel "*onder de volken*", dat zijn de mensen van de wereld, onderstreept de belijdenis die je met je mond aflegt.

Ondanks jouw goede wandel zullen de mensen van de wereld kwaad van je spreken. Het moet niet zo zijn dat zij aanleiding hebben kwaad van je te spreken vanwege je slechte gedrag. Maar ook als je goedgevoelt, zal de wereld toch kwaad van je spreken. Dat deden ze ook van de Heer Jezus, Die toch alleen maar goed heeft gedaan.

Je kunt op die kwaadsprekerij slechts antwoorden met goede werken, niet met verdedigende woorden. Ongelovigen merken die goede werken echt wel op. Maar ze willen ze niet als zodanig erkennen omdat ze God daarin opmerken en Hem wensen ze onder geen beding te erkennen.

Er komt een dag dat ze gedwongen zullen worden op grond van die goede werken God te verheerlijken. Die dag is "*[de] dag van [de] bezoeking*". Het kan zijn dat er in het leven van zulke kwaadsprekende ongelovigen iets gebeurt waardoor God tot hun geweten spreekt. Er komt een bezoeking over hen. Dan ontdekken ze dat christenen iets hebben dat zij niet hebben. Ze wenden zich tot de God Die ze eerder in de goede werken van de Zijnen hebben ontmoet, maar hadden afgewezen. Is dat geen prachtig resultaat van je goede werken?

Lees nog eens 1 Petrus 2:9-12.

Verwerking:

Welke deugden van God ken je en hoe kun jij die verkondigen?

1 Petrus 2:13-17

De overheid

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

13 Weest aan elke menselijke instelling onderdanig om 's Heren wil; hetzij aan een koning als hoogste, 14 hetzij aan stadhouders als door hem gezonden tot bestraffing van boosdoeners, maar tot lof van hen die goeddoen. 15 Want zo is het de wil van God, dat u door goeddoen de onwetendheid van de dwaze mensen tot zwijgen brengt; 16 als vrijen, en niet door de vrijheid als een dekmantel van de boosheid te hebben, maar als slaven van God. 17 Eert allen, hebt de broederschap lief, vreest God, eert de koning.

V13. Na de algemene vermaningen om een goede wandel te hebben spreekt Petrus over specifieke verhoudingen waarin die goede wandel zichtbaar moet worden. In de eerste plaats richt hij je aandacht op je verhouding tot de overheid. Petrus zegt dat je onderdanig moet zijn *“aan elke menselijke instelling”*. Hij geeft er ook het motief bij: het is omdat de Heer het wil. Dat sluit andere motieven uit. Het is niet de bedoeling dat je alleen de overheid gehoorzaamt als het, naar jouw berekening, een persoonlijk voordeel zou kunnen opleveren.

V14. De overheid is een instantie die door God is ingesteld (*Rm 13:1*). Er zijn daarin verschillende lagen. Er is een koning als hoogste overheid waaraan de gelovigen onderdanig moeten zijn. Er zijn ook lagere overheden, zoals stadhouders, maar die wel bekleed zijn met het gezag van de koning. Zij zijn afgevaardigden van de koning om boosdoeners te straffen, maar ook om hen die goeddoen daarvoor te eren.

Wij kennen in onze tijd de nationale overheid en ook lagere overheden zoals de provinciale en gemeentelijke overheden. Dat zij in veel gevallen geen rekening houden met Gods wil, is niet onze zaak. God

zal hen ter verantwoording roepen voor de wijze waarop zij hun taak hebben verricht. In het algemeen is het wel zo dat zij het kwaad beteugelen.

Het kan moeilijk zijn de juiste houding tot de overheid aan te nemen. Je bent eraan onderworpen, terwijl je toch niets met hun aanstelling te doen hebt. Het is jou als bijwoner en vreemdeling immers niet toegestaan je met de politiek van het land van je verblijf te bemoeien. Regeringsdeelname of zelfs maar het invloed uitoefenen op de samenstelling ervan, past je als christen niet. De Heer Jezus regeert ook nog niet openbaar. Het koninkrijk van God is nog steeds een verborgen koninkrijk omdat de Koning ervan nog in de hemel verborgen is.

We kunnen nog geen regeringsverplichtingen hebben. De Korinthisers waren dat vergeten en Paulus moet hen daarvoor dan ook een verwijt maken (*1Ko 4:8*). God regeert de wereld nu nog door regeringen, ook door hen die geen enkele rekening met Hem houden. De Heer Jezus is, zoals altijd, het voorbeeld. Hij wilde bijvoorbeeld geen rechter zijn in een erfdeenzaak (*Lk 12:13*). Hij was en is niet van de wereld en wij zijn het ook niet. Zijn tijd om te regeren komt nog en daarmee ook die van ons.

V15. Het is de wil van God dat jij je onderwerpt aan de overheid. Het is geen vriendelijk verzoek met een mogelijkheid daar anders over te denken en daar anders in te handelen. Deze onderwerping moet ook niet knarsetandend gebeuren of slechts een passieve houding zijn. Het gaat erom goed te doen. De gelovigen aan wie Petrus schrijft en ook Petrus zelf hebben te maken met de goddeloze en wrede keizer Nero. God heeft het zelfs toegelaten dat onder de heerschappij van deze vorst zowel Petrus als Paulus ter dood zijn gebracht.

Hoe goddeloos een regering of regeerder ook is, het is de verantwoordelijkheid van de gelovige zich eraan te onderwerpen en zich als een goede ingezetene van diens rijk te gedragen. Goeddoen zal

lof van de overheid tot gevolg hebben, hoewel die lof mogelijk niet tot uitdrukking wordt gebracht. De overheid zal erkennen dat christenen hun positieve bijdrage aan de samenleving leveren, hoewel hun leven de haat van de gezagsdragers oproept.

Behalve de lof van de overheid heeft goeddoen nog een gevolg. Dat gevolg is dat de mond wordt gesnoerd van “*dwaaze mensen*” die in hun domme “*onwetendheid*” de gelovigen van de meest absurde daden beschuldigen. Het gaat hier niet om woorden, maar om daden waarin de waarde van het christelijk leven zichtbaar wordt.

V16. Dit leven in onderdanigheid is ware vrijheid. Vrijheid is niet doen wat je zelf wilt. Als je doet wat je zelf wilt, laat je je alleen maar door je vlees, de zonde, beheersen en dat is slavernij. Dat je een vrije bent, betekent ook dat je je niet onder een wet stelt of jezelf een juk of dwang oplegt of laat opleggen. Vrijheid is dat je door het bezit van een nieuwe natuur graag doet wat God wil. De christelijke vrijheid houdt in dat je bevrijd bent van de slavernij van de zonde en de wet om vervolgens in het heiligdom tot God te gaan.

Deze vrijheid betekent echter niet dat je niet moet doen wat de overheid zegt. Zoals gezegd, is de wil van God dat je de overheid gehoorzaamt. De hele wil van God staat in Zijn Woord. Aan wat God daarin gebiedt of verbiedt, heb je te gehoorzamen. Het is dwaasheid je daaraan te onttrekken met een beroep op je vrijheid. Het is best mogelijk – en het is goed dat gevaar te onderkennen – dat je misbruik maakt van deze christelijke vrijheid (*Gl 5:13*). Je kunt jezelf in dit opzicht behoorlijk voor de gek houden. Houd je daarom aan Gods Woord als de hoogste vorm van gezag.

Dat brengt je soms in een ander spanningsveld en dat is als de overheid iets vraagt of toestaat dat in strijd is met Gods Woord. Dan moet je God meer gehoorzaam zijn dan mensen (*Hd 5:29*). Denk daarbij maar aan het accepteren van het ongetrouwd samenwonen of het hebben van een homoseksuele relatie. Dat zijn verwerpelijke dingen. Zulke dingen goedkeuren met een beroep op de christelijke

vrijheid is de vrijheid gebruiken “als een dekmantel van de boosheid”. Het is in strijd met het feit dat je een slaaf van God bent. Als slaaf van God ben je eraan gehouden de wil van God te doen. Voor iemand die graag de wil van God doet, is dat niet zwaar en moeilijk (1Jh 5:3). Als je jezelf ziet als een ‘vrije slaaf’, zul je je niet laten misleiden tot een handelen dat in strijd is met Gods wil.

V17. Dat je zondige *praktijken* moet afwijzen en veroordelen, betekent niet dat je de *mensen* moet verachten die zich daaraan bezondigen. Petrus roept ertoe op om “*allen*”, dat zijn alle mensen, te eren. De reden daarvoor is dat ieder mens naar Gods beeld gemaakt is. Dit eren van allen doe je als je allen goeddoet. Zo heeft de Heer Jezus ook gehandeld toen Hij op aarde was. Hij heeft bijvoorbeeld zonder onderscheid te maken allen genezen die tot Hem kwamen (Mt 8:16).

Te midden van die ‘allen’ die geëerd moeten worden, bevindt zich een bijzonder gezelschap waarvoor we een bijzondere genegenheid hebben. Dat is “*de broederschap*”. Dat is het geheel van alle gelovigen en zijn niet slechts zij met wie je in de praktijk veel omgaat en zeker niet alleen zij met wie je het goed kunt vinden. Petrus zegt dat we het geheel van de gelovigen, allen die kinderen van God zijn, zonder uitzondering moeten liefhebben. Van de christenen in de eerste eeuw is gezegd dat zij van elkaar hielden voordat zij elkaar kenden. Dat is een prachtig getuigenis en zo hoort het ook vandaag nog te zijn, want de liefde is niet veranderd.

De liefde tot de broederschap zal zich niet altijd op dezelfde wijze openbaren. Je moet de broeders liefhebben, maar niet hun vleselijke of wereldse gezindheid. Je hebt niet lief wat tot verderf van de broederschap is, bijvoorbeeld scheuring maken of valse leer. Daarom wordt er nog aan toegevoegd dat je God moet vrezen.

God vrezen wil zeggen dat je in alles voor Hem ontzag hebt. Dat komt tot uiting in je gehoorzaamheid aan Zijn Woord. Het komt ook tot uiting in het respect dat je toont voor de door Hem aangestelde koning als vertegenwoordiger van Zijn gezag. Je zult niet altijd kun-

nen doen wat de overheid van je verlangt omdat je God vreest, maar dat mag niet betekenen dat je geen respect meer voor de overheid hebt. De erkenning van de overheid moet blijven omdat er, zolang de gemeente op aarde is, geen overheid is dan door God ingesteld (*Rm 13:1*).

Je kunt dit gedeelte als volgt samenvatten. Petrus spreekt jou aan als een onderdaan van het koninkrijk van God. Dat is geen eenvoudige positie omdat je leeft in een wereld die daar niets van weet en wil weten. De wereld is erop uit om je lijden aan te doen zoals ze dat de Heer Jezus heeft aangedaan. Het is onmogelijk een volgeling van de Heer Jezus te zijn zonder daarmee de weerstand van de wereld op te roepen.

Je bent als Zijn discipel onderworpen aan het gezag van Hem, van Wie Petrus zegt dat je Hem als Heer in je hart moet heiligen (*1Pt 3:15*). Je hebt te maken met Zijn gezag in je leven. Hij heeft je echter ook geplaatst in gezagsverhoudingen. Dat gezag is van Hem afkomstig. Het gezag van de overheden komt van Hem. Ook al zijn deze machten nog zozeer tegen God, ze zijn Gods dienareessen. Wij onderwerpen ons aan hen alsof wij ons direct aan de Heer onderwerpen.

Lees nog eens 1 Petrus 2:13-17.

Verwerking:

In welke situaties moet je de overheid onderdanig zijn en wanneer moet je God meer gehoorzaam zijn dan mensen?

1 Petrus 2:18-21

De voetstappen van Christus navolgen

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

18 Huisknechten, weest aan uw meesters in alle ontzag onderdanig, niet alleen aan de goede en inschikkelijke, maar ook aan de verkeerde. 19 Want dat is genade, als iemand droeve dingen verdraagt ter wille van [het] geweten voor God, terwijl hij onrechtvaardig lijdt. 20 Want wat voor roem is het, als u volhardt terwijl u zondigt en met vuisten wordt geslagen? Maar als u volhardt terwijl u goeddoet en lijdt, dat is genade bij God. 21 Want hiertoe bent u geroepen, omdat ook Christus voor u geleden en u een voorbeeld nagelaten heeft, opdat u Zijn voetstappen navolgt; ...

V18. Nadat Petrus de gezagsverhouding van jou als ingezetene van je woonland ten opzichte van de overheid heeft getoond, brengt hij nu een andere gezagsverhouding voor je aandacht. Hij gaat het hebben over de gezagsverhouding tussen “huisknechten” en “meesters”. Evenals de overheid als gezagsorgaan is ook de gezagsverhouding tussen ‘huisknechten’ en ‘meesters’ een gevolg van de zonde.

Er is ook een verschil. De overheid is door God als rechterlijke macht ingesteld (Gn 9:1-6). Met de verhouding huisknecht-meester ligt dat anders. Het is nooit Gods bedoeling geweest dat de ene mens de slaaf van de andere mens zou zijn. God neemt echter de gevolgen van de zonde niet weg, maar geeft aanwijzingen hoe mensen die hun zonde erkennen te midden van die gevolgen tot Zijn eer kunnen leven. Wat de slavernij betreft, geeft God de slaaf de ruimte om vrij te worden als hij daartoe de mogelijkheid heeft (1Ko 7:22). Voor de slaaf die deze mogelijkheid niet heeft, heeft God iets anders. Die slaaf krijgt een bijzondere gelegenheid om juist in zijn werk als slaaf te laten zien wat het is om christen te zijn.

Hoewel Petrus over 'huisknechten' spreekt en niet over slaven, is de positie van huisknechten gelijk aan die van slaven. Dat blijkt wel uit het woord 'meesters' dat letterlijk 'despoot' betekent, wat inhoudt dat zo iemand onbeperkt gezag bezit en de absolute heerser over zijn huis is. Een huisknecht behoort tot de huishouding en is daardoor veel meer in contact met zijn meester dan andere slaven. Dat maakt het gevaar om in opstand te komen of te manipuleren alleen maar des te groter. Daarom vermaant Petrus hen hier om hun meesters in alle ontzag onderdanig te zijn.

Om uitvluchten te voorkomen voegt hij eraan toe dat dit niet alleen geldt voor "*de goede en inschikkelijke*" meesters, maar ook voor "*de verkeerde*". Het is niet zo moeilijk om aan een goede en inschikkelijke meester onderdanig te zijn. Om aan een verkeerde meester onderdanig te zijn is heel wat moeilijker. Voor zulke meesters zijn slaven niet meer dan levende werktuigen, waarover ze naar willekeur kunnen beschikken en waarmee ze kunnen doen wat ze willen. Juist als huisknechten een 'verkeerde' meester hebben, bevinden zij zich in een positie waarin zij bij uitstek in de gelegenheid zijn om 'de leer van God, onze Heiland, te versieren' (*Tt 2:10*).

Je kunt wat hier van huisknechten en meesters wordt gezegd, toepassen op wat wij vandaag 'werknemers' en 'werkgevers' noemen, hoewel de vergelijking niet helemaal opgaat. Zoals gezegd, was in de tijd van Petrus een meester iemand die het volstreekte gezag over zijn knecht had. Hij kon ermee doen wat hij wilde, zonder dat de knecht ook maar enige inspraak of mogelijkheid tot verweer had. Vandaag zijn er talrijke mogelijkheden voor een werknemer om zich te verweren tegen bepaalde arbeidsomstandigheden. Hij heeft zelfs het recht van staking. Dat was er in die tijd niet bij.

De omstandigheden mogen dan veranderd zijn, de beginselen die de Schrift hier naar voren brengt, zijn in hun volle kracht ook vandaag geldig. Zo zal de gelovige werknemer zijn recht om te staken niet gebruiken. Hij wordt niet opgeroepen om te staken, maar om te werken. Het loon dat hij krijgt, moet niet uit de stakingskas komen,

maar moet hij verdienen door ervoor te werken (2Th 3:10). Petrus spreekt ook niet over de *rechten* van de huisknecht, maar over zijn *plichten* en vooral over zijn *houding* ten opzichte van zijn meester.

V19. In een verhouding waarin jij de ondergeschikte plaats inneemt, terwijl je meerdere een 'verkeerde' is en jou onrecht wordt aangedaan, kun je verschillende houdingen aannemen. Je kunt ertegen in opstand komen of je kunt het verdragen. Je leest hier wat God van je verwacht. Het onrecht dat je wordt aangedaan, maakt bedroefd, zo staat het hier. Onrecht dat je wordt aangedaan, moet je niet opstandig maken. De houding die je als christen siert, is het verdragen van het onrecht dat je wordt aangedaan.

Je verdraagt het "*ter wille van [het] geweten voor God*", dat wil zeggen omdat je weet wat God van je verwacht. Als je anders zou reageren, zou je wel voor je recht opkomen, maar tegelijk tegen je geweten ingaan. "*Droeve dingen*" verdragen is in de ogen van de wereld dwaasheid, maar Gods Woord noemt het "*genade*" als je "*onrechtvaardig lijdt*". Je treedt daarmee in de voetsporen van de Heer Jezus Die dit op volmaakte wijze heeft ervaren.

Is het geen grote genade om op Hem te lijken? 'Droeve dingen' verdragen is een bewijs dat Gods genade in je aan het werk is. Het geeft je de gelegenheid om de deugden van God zoals die in Christus zichtbaar werden te verkondigen.

V20. Als de huisknecht in opstand zou komen, zou hij ook met lijden te maken krijgen en wel vanwege de slagen die zijn meester hem zou toedienen. Die slagen zou hij verdienen, want opstand is zonde. Ook onder dat lijden kan iemand volharden in zijn houding van opstandigheid en er zelfs opstandiger door worden dan ooit. Dat geeft geen roem bij God. Een dergelijke houding doet het misschien goed bij mensen die ook alleen aan hun eigen rechten denken en hun gelijk willen halen, mensen die vinden dat je voor jezelf moet opkomen.

Een dergelijke houding is echter ver verwijderd van de genade die er bij God is voor ieder die beseft dat hij volledig van God afhankelijk

is, zonder enig recht ergens op. Het is Gods vreugde Zich met jou te verbinden als je op deze wijze lijdt omdat het Hem doet denken aan het lijden dat Zijn Zoon heeft verdragen. Als jij een slechte werkgever hebt, is dat Gods oefenschool om je steeds meer te laten lijken op de Heer Jezus. Dat wil je toch graag? Dat doel staat God voor ogen als Hij je in een situatie brengt waar je lijdt ter wille van je geweten.

V21. Dit lijden is een onlosmakelijk deel van je normale leven als christen. Je neemt het lijden niet op de koop toe, als een onvermijdelijke en zeer onplezierige bijkomstigheid die je het liefst zou ontwijken. Ik hoorde van een toegewijd christen die eens onrecht werd gedaan, waartegen hij in opstand kwam. Hij kwam tot belijdenis van deze verkeerde reactie door de vraag van een oude zuster: 'Is dat alles wat je hebt geleerd van Golgotha?' In Gods Woord komt de vraag tot ons: "*Waarom lijdt u niet liever onrecht*" (1Ko 6:7)? Het verdragen van onrecht zit jou en mij niet in het bloed. Dat moeten we leren. De vraag is of ik dat wil en of jij dat wilt.

Lijden hoort bij je roeping als christen. Om te weten wat verdragen en lijden betekenen en hoe je dat kunt leren, wordt je oog gericht op Christus. Alleen als lijden en verdragen met Hem in verbinding staan, is het waardevol en maakt het je hart gelukkig, hoe groot je lijden ook is. Christus heeft geleden omdat Hij in geen enkel opzicht toegaf aan het kwaad dat in de wereld is en niets anders wilde dan de weg van God gaan. De wijze waarop Hij door de wereld is gegaan, is ons tot voorbeeld. Hij zondigde niet in daden en in woorden omdat Hij volledig in de wil van God was en alles legde in de hand van Zijn Zender, van Wie Hij wist dat Deze rechtvaardig oordeelde.

Als hier staat dat Christus voor ons heeft "*geleden*" als een "*voorbeeld*" om na te volgen, kan dat natuurlijk onmogelijk slaan op Zijn verzoenend en plaatsvervangend lijden. Het is uitgesloten om dat na te volgen. Over het verzoenend en plaatsvervangend lijden van Christus lezen we in *vers 24*. Het lijden waarin Hij voor jou een voorbeeld is om na te volgen, slaat op Zijn hele leven vóór het kruis. Dat hele leven was 'lijden'.

Hij leefde in een zondige atmosfeer op een onreine aarde. Hij werd verzocht door de satan. Hij werd gehaat door de mensen als antwoord op Zijn liefde voor hen. Tegelijk is Hij in dit lijden geweest, "opdat Hij een barmhartig en trouw Hogepriester" voor jou zou kunnen zijn (Hb 2:17; 4:15). Hij kent namelijk alle beproevingen uit eigen ervaring. In Zijn hele weg op aarde heb je een voorbeeld dat je kunt navolgen. Als je dat doet, beantwoord je aan je roeping. Dit is Gods plan met jouw leven.

Om te weten hoe je het voorbeeld van Christus kunt navolgen, kun je niet beter doen dan veel in de evangeliën lezen. Daar zie je hoe de Heer Jezus heeft gereageerd op alle lijden dat Hem in welke vorm dan ook is aangedaan. Het woord voor 'voorbeeld' werd gebruikt voor schrijfforbeelden die kinderen moesten naschrijven om schrijven te leren of ook voor tekeningen waarvan ze de lijnen moesten overtrekken. Zo mag je naar de Heer kijken als voorbeeld om te leren hoe je Hem kunt navolgen.

Volg niet op een afstand, zoals Petrus eens deed en toen tot verloochening van zijn Heer kwam (Lk 22:54). Je kunt alleen het voorbeeld van Christus volgen door dicht achter Hem aan te gaan. Dan kun je Zijn voetstappen drukken. Je ziet als het ware de afdruk van Zijn voetstap in het zand en jij zet jouw voet daarin. Hoe meer je achteropraakt, des te meer vervaagt de afdruk van Zijn voetstap. Als je dicht achter Hem aangaat, is Zijn voorbeeld goed te zien en ga je met zekere stap in de goede richting naar het doel.

Lees nog eens 1 Petrus 2:18-21.

Verwerking:

Hoe kun jij de voetstappen van Christus navolgen in jouw situatie?

1 Petrus 2:22-25

Leven voor de gerechtigheid

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

...; 22 Hij 'Die geen zonde heeft gedaan en geen bedrog werd in Zijn mond gevonden', 23 Die als Hij uitgescholden werd, niet terugschold, als Hij leed, niet dreigde, maar [Zich] overgaf aan Hem Die rechtvaardig oordeelt; 24 Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam heeft gedragen op het hout, opdat wij, voor de zonden afgestorven, voor de gerechtigheid leven: 'door Zijn striemen bent u gezond geworden'. 25 Want u dwaalde als schapen, maar bent nu teruggekeerd tot de Herder en Opziener van uw zielen.

V22. In het voorbeeld dat de Heer Jezus heeft nagelaten om na te volgen wijst Petrus op wat de Heer niet heeft gedaan en wat Hij wel heeft gedaan. Wat Hij niet heeft gedaan, staat in verbinding met Hemzelf en de mensen om Hem heen. Wat Hij wel heeft gedaan, staat in verbinding met Zijn Vader.

Zoals in het vorige stukje is gezegd, zie je het voorbeeld van de Heer op bijzondere wijze in de evangeliën. Die zijn in de dagen van Petrus niet of nog maar net in omloop. Wat wel bekend is bij zijn lezers, zijn de geschriften van het Oude Testament. Om te laten zien waarin het voorbeeld van de Heer bestaat, citeert Petrus uit *Jesaja* 53. In dat schitterende hoofdstuk schrijft Jesaja profetisch op uitvoerige en indrukwekkende wijze over de Heer Jezus. Lees dat hoofdstuk (nog) maar eens. Jesaja neemt je bij de hand en vertelt je over de geboorte, het leven, de dood, de opstanding en de heerlijkheid van de Heer Jezus op een manier dat je alles om je heen vergeet en alleen Hem ziet.

Het eerste citaat uit het boek *Jesaja* heeft betrekking op wat de Heer Jezus *niet* heeft gedaan. Hij heeft "geen zonde ... gedaan" (*Js* 53:9; vgl.

Jh 8:46; 2Ko 5:21; 1Jh 3:5). Hij heeft geen enkele zondige handeling verricht. Niets wat van Hem waarneembaar is geweest, is zondig geweest. De zonde is de wetteloosheid (*1Jh 3:4*). Hiermee wordt het wezen van de zonde aangegeven en dat is dat er geen rekening wordt gehouden met enig gezag. Dat betreft zowel het gezag van boven ons geplaatste mensen als het gezag van God. Bij de Heer Jezus was de volle erkenning van Gods gezag en ook van de door God gegeven gezagsinstanties. Hij was gekomen om Gods wil te doen en onderwierp Zich volkomen aan die wil (*Hb 10:7*).

Daarin is Hij een voorbeeld voor jou. Hij deed de zonde niet omdat Hij Zich volledig aan Gods wil onderwierp. Evenzo zul jij niet zondigen als jij je volledig aan Gods wil onderwerpt. Dat is ook mogelijk, want de Heer Jezus is jouw leven.

Het beste bewijs dat Hij de zonde niet heeft gedaan, blijkt uit een volgend citaat, waarin je leest dat Hij nooit een bedrieglijk woord heeft gesproken: *“Geen bedrog werd in Zijn mond gevonden.”* Zijn vijanden hebben vaak geprobeerd Hem op een verkeerd woord te vangen. Ze hebben daarnaar gezocht, zoals het door Petrus gebruikte woord *“gevonden”* veronderstelt. Hun pogingen zijn vruchteloos gebleken omdat Hij nooit iets zei dat onwaar was. Hij sprak alleen wat de Vader Hem zei dat Hij spreken moest (*Jh 12:50*).

Hoe staat dat met jou? Kan van jou ook gezegd worden dat je nooit op bedrog betrap bent? Ik ken een gelovige die er eerlijk voor uitkomt hoe moeilijk hij het vindt om niet te liegen. Hij zegt dat liegen een tweede natuur voor hem was geworden. Nu hij zijn zonden heeft beleden en werkelijk met de Heer wil leven, ondervindt hij daar nog wel eens de gevolgen van en dan moet hij belijden dat hij toch weer in zijn oude patroon van liegen is teruggevallen. De Heer wil ook voor hem het Voorbeeld zijn. Als hij naar Hem kijkt en van Hem leert, zal hij ook hierin Zijn voetstappen kunnen navolgen.

V23. De wijze waarop Zijn vijanden Hem benaderden, heeft niets in de Heer naar boven gebracht wat met zonde en bedrog in verband

kan worden gebracht. Hij heeft Zijn tegenstanders steeds op volmaakt rustige en overtuigende wijze geantwoord. Als reactie daarop namen zij hun toevlucht tot het uitschelden van Hem. Hij schold niet terug (*Js 53:7*). Toen zij Hem ten slotte in hun macht kregen, omdat het Gods tijd daarvoor was, en zij Hem op de vreselijkste wijze hebben laten lijden, heeft Hij niet bedreigd. In plaats van terug te schelden en te dreigen bad Hij: "*Vader, vergeef hun*" (*Lk 23:34a*).

Hij gaf alles over in de handen van Zijn Vader, Die Hij kende als de rechtvaardige God. Hij was Zich volmaakt bewust dat Zijn God eenmaal alles rechtvaardig zal oordelen. Als dit besef bij jou leeft, zul je ook in staat zijn het lijden te verdragen. De ongelovigen die je bespotten, het onbegrip waar je tegenaan loopt, het onrecht dat je wordt aangedaan, mag je allemaal overgeven aan God Die rechtvaardig oordeelt. Je mag jezelf helemaal in Gods hand leggen. Op Zijn tijd zal Hij de waarheid van alles wat jij voor Hem hebt gedaan en waarvoor jij hebt geleden aan het licht brengen. Geloof je dat?

V24. In dit vers wordt je blik gericht op het unieke lijden van de Heer dat Hij vanwege jouw zonden van de kant van God heeft ondergaan. Hierin is Hij geen voorbeeld voor jou. Hij is in dit lijden werkelijk onnavolgbaar. Toch moet dit aspect van het lijden ook worden genoemd omdat de Heer Jezus nooit een voorbeeld voor jou had kunnen zijn als Hij niet je zonden had gedragen.

Zijn dood is het gevolg van de toorn van God over jouw zonden die Hij op Zich heeft genomen (*Js 53:12*). Hij heeft deze weggenomen, zodat jij nu vrij bent van je zonden en in staat bent om Zijn leven als voorbeeld te nemen om dat na te volgen. Als jij nu toch weer zondigt en daardoor lijden over jezelf haalt als gevolg daarvan, is dat een miskennis van het werk van de Heer Jezus. Het werk van Christus voor de zonde is de basis om Hem te kunnen navolgen. Je hoeft in geen enkel opzicht toe te geven aan de zonde.

Het is nog belangrijk erop te wijzen dat de Heer Jezus niet tijdens Zijn leven op aarde de zonden heeft gedragen. Dat deed Hij alleen

op het kruis, in de drie uren van duisternis. De gedachte dat Hij tijdens Zijn leven op aarde al onder de toorn van God stond, is volkomen misplaatst.

Het kan zijn dat die verkeerde gedachte voortkomt uit een verkeerde vertaling van het vers in de vertaling van het Nederlands Bijbelgenootschap, waarin staat dat Hij 'onze zonden in Zijn lichaam op het hout *gebracht* heeft'. Daarin ligt de suggestie dat Hij de zonden al op Zich had tijdens Zijn leven en ze naar het kruis heeft gedragen. Zoals gezegd, klopt daar niets van. Tijdens Zijn leven was de Heer Jezus volledig en volkomen het welgevallen van God, Die dat ook een en andermaal heeft uitgesproken (*Mt 3:17; 17:5*).

De Heer Jezus heeft in de drie uren van duisternis jouw zonden gedragen en daarover Gods oordeel ontvangen. Hij is daar in jouw plaats gestorven en jij bent daar met Hem gestorven. Jij bent voor de zonde afgestorven. De zonde heeft geen gezag meer over je, je hoeft er niet meer aan toe te geven. Dat is echt een geweldige waarheid! God ziet jou nu in Christus en rekent jou toe wat Hij met de Heer Jezus deed. Overigens staat nergens in de Schrift dat jij voor de zonde *moet* afsterven. Jij *bent* gestorven. Als jij jezelf ziet zoals God jou ziet, zal de zonde in jouw leven geen kans krijgen om zich uit te leven.

In plaats van de zonde de gelegenheid te geven in je leven ben je door het werk van Christus in staat om "*voor de gerechtigheid te leven*". Je leven is er niet meer op gericht om gerechtigheid te verdienen, maar je mag de verkregen gerechtigheid in Christus in je leven laten zien. Je bent nu in staat om te leven in overeenstemming met het recht van God. Die nieuwe levensinstelling is het gevolg van de "*striemen*" van het oordeel die de Heer Jezus door Gods kastijdende hand op het kruis troffen.

Bij 'Zijn striemen' moet je niet denken aan de geselslagen die Hem door de soldaten van Pilatus zijn toegediend. Het is natuurlijk onmogelijk dat die striemen jou redding en verlossing hebben bezorgd. Alles wat mensen de Heer Jezus hebben aangedaan, heeft

hun schuld ten opzichte van Hem en ten opzichte van God alleen maar groter gemaakt. Nee, alleen wat *God* met de Heer Jezus heeft gedaan in het oordeel over de zonden van ieder die gelooft, maakt "gezond". Het betreft hier de gezondheid van het geestelijke leven dat door de zonde aangetast en verwoest was.

V25. Dat je geestelijk gezond bent geworden, blijkt daaruit dat je bent "teruggekeerd tot" de Heer Jezus als "de Herder en Opziener" van je ziel. Zoals ieder mens van nature van God is afgedwaald en verdwaald is (*Ps 119:176*), was jij dat ook. Je was de weg kwijt en kon die niet terugvinden. Toen is de goede Herder gekomen om Zijn leven te geven en jou daardoor de weg terug te laten zien. Het zwaard van Gods oordeel was ontwaakt tegen de Herder (*Zc 13:7*), Gods Metgezel, en heeft Hem geslagen in jouw plaats. Daardoor is de weg terug naar de Herder geopend. Nu ben je tot Hem teruggekeerd.

Je hebt de Herder weer gevonden, dat wil zeggen dat de 'Herder' jou heeft gevonden. Hij wil je verdere leven leiden en het je aan niets doen ontbreken (*Ps 23:1*). Hij is ook de 'Opziener' van je ziel, Hij waakt erover. Als je bij de Herder blijft, Hem navolgt, zal Hij als de Opziener van je ziel deze in vrede en gezondheid bewaren.

Lees nog eens 1 Petrus 2:22-25.

Verwerking:

Wat is het verschil tussen het lijden van de Heer Jezus van de kant van mensen en van de kant van God?

1 Petrus 3:1-6

De vrouw in het huwelijk

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

1 Evenzo, vrouwen, weest aan uw eigen mannen onderdanig, opdat, ook als sommigen ongehoorzaam zijn aan het Woord, zij door de wandel van hun vrouwen zonder woord gewonnen worden, 2 wanneer zij uw kuis wandel in vrees hebben opgemerkt. 3 Laat uw versiering niet de uiterlijke zijn: [het] vlechten van [het] haar en [het] omhangen van gouden [dingen] of [het] aantrekken van kleren, 4 maar de verborgen mens van het hart, in de onvergankelijke [versiering] van de zachtmoedige en stille geest, die kostbaar is voor God. 5 Want zo versierden zich vroeger ook de heilige vrouwen die hun hoop op God stelden, terwijl zij aan hun eigen mannen onderdanig waren; 6 zoals Sara Abraham gehoorzaamde en hem 'heer' noemde; en haar kinderen bent u geworden, als u goed doet en geen enkele verschrikking vreest.

V1. Het woord "evenzo" waarmee dit hoofdstuk begint, verwijst naar vers 18 van het vorige hoofdstuk. Net zoals huisknechten hun meesters onderdanig moeten zijn, zelfs als het een verkeerde is, moet een vrouw haar man onderdanig zijn, ook als ze een man heeft die niet naar het Woord leeft. De onderdanige houding van de vrouw ten opzichte van haar man is vandaag de dag volkomen abnormaal. In de wereld wordt de vrouw voorgeloude dat ze juist niet onderdanig moet zijn, maar haar eigen rechten heeft en daarvoor moet opkomen.

Als er in het huwelijk door de man geen rekening wordt gehouden met God en Zijn Woord, wordt de vrouw helaas vaak als een gebruiksvoorwerp behandeld. De gelovige vrouw vindt de kracht om ondanks een vernederende behandeling haar man onderdanig te zijn vanuit haar omgang met de Heer. Bijbelse onderdanigheid is een bewijs van grote geestelijke kracht.

Door haar omgang met de Heer Jezus zal ze de kracht krijgen om haar man tot hulp te zijn, waartoe zij door God is bedoeld (*Gn 2:18*). Dat betekent dat de man de 'hulpbehoevende' is. Het zijn van een hulp is geen minderwaardige positie. Hoe zou dat kunnen als je bedenkt dat God Zichzelf de Hulp van Zijn volk noemt (*Dt 33:7; Ps 33:20*).

Het is goed te blijven bedenken dat Petrus schrijft over verhoudingen zoals die in het koninkrijk van God gelden. Die verhoudingen staan radicaal tegenover de verhoudingen die in de wereld gelden. Dat geldt ook voor de verhouding in het huwelijk tussen man en vrouw. Als die verhouding onder druk komt te staan doordat de man niet naar het Woord luistert, is het niet de bedoeling dat de vrouw haar man gaat bepreken. Hoe moeilijk dat ook voor haar is, Gods Woord zegt hier dat zij dat niet mag doen.

Zij heeft een ander middel tot haar beschikking en dat is haar wandel, dat wil zeggen haar manier van leven als christin in de dagelijkse zorg voor de huishouding. Daarbij gaat het niet in de eerste plaats om het technisch verrichten van handelingen, zoals het schoonhouden van het huis en het ervoor zorgen dat man en kinderen goed te eten krijgen en er verzorgd uitzien. Het gaat vooral om haar gezindheid in het doen van deze dingen. Doet ze het met tegenzin, of met de liefde van de Heer in haar hart?

Het zal zeker moeilijk zijn om zonder complimenten in de goede gezindheid voor man en kinderen te blijven zorgen. Het is ook moeilijk om, als je iets beter weet, toch te zwijgen. De verleiding is groot om, als haar man het haar weer eens lastig maakt, hem de les te lezen. Zij weet immers vanuit de Schrift hoe een man zijn vrouw behoort te benaderen. Toch mag ze dat niet doen. Ongelovige of aan het Woord ongehoorzame mannen verdragen het niet door hun vrouw op hun gedrag te worden aangesproken.

Het volmaakte voorbeeld voor de vrouw is hier ook de Heer Jezus. Hij heeft in elke verhouding de juiste plaats ingenomen. Zo heeft Hij de ouden niet bepreekt, maar vragen gesteld en op vragen geantwoord. Hij wist alles volmaakt beter, toch nam Hij de juiste plaats

in (Lk 2:47). Die plaats nam Hij ook in tegenover Zijn feilbare ouders (Lk 2:51).

V2. Er is nog een valkuil voor de vrouw waarin ze kan vallen en dat is het gebruikmaken van haar natuurlijke charmes om haar man te winnen. Vandaar dat Petrus spreekt over een *“kuise wandel”*, dat wil zeggen een reine wandel, een wandel die vrij is van de onreinheid die de wereld beheerst. Zij mag zich niet aan haar verplichtingen onttrekken om haar man ook in seksueel opzicht te geven wat bij het huwelijk hoort (1Ko 7:3-5). Maar ze mag de behoeften van haar man niet gebruiken om hem te manipuleren.

Omdat ze dit middel ter beschikking heeft en ook weet hoe ze het moet gebruiken, moet haar wandel *“in vrees”* zijn, zodat ze niets doet wat een verkeerd beeld geeft van de Heer en Zijn Woord. Wat Gods Woord hier zegt tegen vrouwen die zich in deze situatie bevinden, is niet gemakkelijk op te volgen, maar het is wel de zekere weg tot zegen. Een dergelijke wandel blijft niet onopgemerkt door haar man en zal ertoe leiden dat hij *“gewonnen”* (vers 1) wordt voor de Heer.

V3. De versiering van de vrouw zit bij haar van nature in uiterlijke dingen. Het is een zwak van haar om het mooie dat zij van nature bezit nog sterker te doen uitkomen. Dan wordt ze zo door haar uiterlijk in beslag genomen, dat ze niet meer ziet wie ze voor de Heer is. Het gaat hier over de vrouw als een discipelin van de Heer, en de vraag is, waarop haar hart is gericht. Is haar hart erop gericht Hem te behagen of mannen te behagen? Ze mag zich zeker voor haar eigen man versieren, maar ze mag niet behaagziek zijn. Ze moet niet opvallen door overdreven aandacht voor haar uiterlijk. De ware versiering zit niet in het uiterlijk.

Je mag je wel afvragen wat mensen opmerken, wat hen raakt, als ze met jou in contact zijn gekomen. Maak je indruk door je uiterlijk, je door de zon of zonnebank bruin getinte huid, je rappe tong, je goedgevormde lichaam, of door de rust en blijdschap in de Heer die je uitstraalt?

Petrus noemt als middelen waardoor de vrouw de aandacht naar haar uiterlijk kan trekken het kunstig vlechten van het haar, de ringen en kettingen van goud waarmee ze zich versiert en de stijlvolle of misschien wel uitdagende kleding. Hij waarschuwt ervoor dat dit voor de gelovige vrouw niet zo moet zijn (1Tm 2:9-11).

V4. Alle uiterlijke versiering is vergankelijk, voorbijgaand. Het innerlijk van de verborgen mens, "*de zachtmoedige en stille geest*", is niet voorbijgaand, maar blijvend. Die is kostbaar voor God en daarom onvergankelijk. Het gaat om wat blijft, niet om wat voorbijgaat.

We leven in een tijd waarin uiterlijke schoonheid aanbeden wordt. Het wordt belangrijk gevonden hoe je overkomt. Staar je niet blind op jeugdige schoonheid. Het is o zo tijdelijk. Realiseer je goed dat de uiterlijke mens in verval raakt. Met het ouder worden verbleekt en verrimpelt alle jeugdige schoonheid. Daarom is het zo belangrijk te beseffen dat God het hart aanziet.

Het mooiste aan een mens is zijn innerlijke schoonheid die bestaat uit zachtmoedigheid en een stille geest. Iemands karakter is veel meer de ware mens dan zijn uiterlijk. Zachtmoedigheid kun je van de Heer Jezus leren (Mt 11:29). Ook een stille geest is kenmerkend voor Hem, Die ook innerlijk nooit in opstand is gekomen tegen de omstandigheden waarin Hij was.

V5. Deze onvergankelijke versiering is geen uitvinding voor de tijd waarin Petrus en zijn lezers leven. Vroeger al was dit de versiering van vrouwen die niet leefden voor hier-en-nu, maar voor de toekomst. Dat betekent dat het hier om tijdloze dingen gaat. Deze vrouwen worden "*heilige vrouwen*" genoemd, want zij leefden in afzondering van de wereld en gericht op God op Wie zij "*hun hoop ... stelden*" voor de toekomst.

Een dergelijke gezindheid van afzondering van de wereld en vertrouwen op God is vandaag nog even belangrijk als toen. Als je die bezit, is het niet moeilijk om onderdanig te zijn. Je houding wordt dan bepaald door wat God heeft gezegd. Hij is je vertrouwen meer

dan waard. Als Hij je plaats in het huwelijk heeft bepaald als een plaats van onderdanigheid en je neemt die plaats ook daadwerkelijk in, wordt de ware versiering zichtbaar, *“die kostbaar is voor God”*.

V6. Uit de ‘heilige vrouwen’ van vroeger noemt Petrus een voorbeeld. Hij wijst op Sara en zegt van haar dat zij *“Abraham gehoorzaamde en hem ‘heer’ noemde”* (Gn 18:12). Dit voorbeeld is niet bedoeld om duidelijk te maken dat de vrouw haar man met ‘heer’ moet aanspreken. Het gaat erom dat Sara het geen schande vond haar man ‘heer’ te noemen. De bedoeling van dit voorbeeld is te laten zien dat de vrouw ten opzichte van haar man een houding van verschuldigd respect moet laten zien. Het feit dat zij hem gehoorzaamde, wil ook niet zeggen dat zij zijn slaaf was.

De onderdanigheid of gehoorzaamheid van de vrouw betekent niet dat een man niet naar zijn vrouw hoeft te luisteren. Vrouwen zijn hun man tot hulp gegeven, onder andere om hen van dwaasheden af te houden. Daarvan hebben we ook een voorbeeld uit het leven van Abraham. Sara zei een keer tegen hem dat hij iets moest doen. Toen hij niet naar haar wilde luisteren, zei God dat hij wel naar haar moest luisteren (Gn 21:12).

Dit voorbeeld is een illustratie van de verhoudingen in het huwelijk van de christen en hier met name van de christin. Als zij de houding tegenover haar man aanneemt die Sara tegenover Abraham aannam, lijkt ze in geestelijk opzicht op Sara en kan daarom een van *“haar kinderen”* worden genoemd. Zij vertoont dan haar natuur en instelling. Vrouwen die Sara hierin navolgen, zullen dat ook laten zien door goed te doen. Daarbij hoeven ze *“geen enkele verschrikking”* van wie dan ook te vrezen, want wie goeddoet en daarin de wil van de Heer doet, mag zich beschermd weten door God.

Lees nog eens 1 Petrus 3:1-6.

Verwerking:

Wat vind jij het mooist aan een Godvrezende vrouw?

1 Petrus 3:7-12

Mannen en allen

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

7 Mannen, evenzo, woont bij hen met verstand als bij een zwakker vat, het vrouwelijke, en bewijst hun eer, omdat zij ook mede-erfgenamen van [de] genade van [het] leven zijn, opdat uw gebeden niet verhinderd worden. 8 En ten slotte, weest allen eensgezind, medelijdend, vol broederlijke liefde, welgezind, nederig, 9 en vergeldt niet kwaad met kwaad, of schelden met schelden, maar zegent integendeel, omdat u ertoe geroepen bent zegen te erven. 10 'Want laat hij die [het] leven wil liefhebben en goede dagen zien, zijn tong van kwaad weerhouden en zijn lippen van het spreken van bedrog; 11 laat hij zich afkeren van het kwade en het goede doen, vrede zoeken en ernaar jagen. 12 Want [de] ogen van [de] Heer zijn op [de] rechtvaardigen en Zijn oren tot hun smeken; maar [het] aangezicht van [de] Heer is tegen hen die kwaad doen'.

V7. Na het onderwijs voor de vrouwen volgt nu onderwijs voor de mannen. Ook dit onderwijs begint, evenals *vers 1*, met *“evenzo”*, want ook de man moet onderdanig zijn. Voor hem geldt dat hij onderdanig moet zijn aan de instelling van het huwelijk en daarin zijn plaats moet innemen op de wijze die in overeenstemming met Gods gedachten is.

De man moet *“met verstand”* bij zijn vrouw *‘wonen’*. Met *‘wonen’* wordt zijn hele omgang met haar bedoeld en niet slechts de seksuele omgang. In zijn omgang met haar moet hij zich niet laten leiden door zijn hartstochten, maar door het inzicht dat hij heeft in haar persoon. Daarvoor moet hij *“verstand”* van haar krijgen. Hij moet in haar willen investeren, zijn best doen om haar te begrijpen.

Het is een bekend en tegelijk beschamend gegeven dat mannen vaak meer inzicht in technische dingen hebben dan in hun vrouw. Dat

komt ook door hun egoïsme. Mannen denken dat vrouwen zijn zoals zijzelf en kunnen zich slecht inleven in de gevoelens van hun vrouw. De vrouw is *“een zwakker vat”*. Met ‘vat’ wordt ‘lichaam’ bedoeld (2Ko 4:7; 1Th 4:4). De vrouw is zwakker in lichamelijke en emotionele zin, maar niet in geestelijke zin. Denk maar eens aan een vrouw als Debora die Barak aanspoorde op de vijand af te gaan met de verzekering dat hij de overwinning zou behalen (Ri 4:4-7). Het gaat hier om het zwakkere van het lichaam en de daaraan verbonden gevoelens. Dat een vrouw daarin anders is, moeten mannen weten en dat moet hun gedrag tegenover haar bepalen. Het moet hun niet een superioriteitsgevoel geven, waarmee ze wat laatlunkend neerkijken op hun vrouw. Nee, de man moet gaan begrijpen dat zij veel heeft wat hij mist en daarvoor moet hij haar eren.

Een extra reden om haar te eren en niet minderwaardig te behandelen is het feit dat zij een *“mede-erfgenaar van [de] genade van [het] leven”* is. Ook zij heeft door genade deel gekregen aan het leven. Dit leven zal in zijn volle betekenis worden geleefd in het vreedrijk, dat is de erfenis. God maakt geen verschil tussen mannen en vrouwen bij het deel dat Hij ieder van de Zijnen aan de erfenis geeft.

Mannen gedragen zich vaak als heersers en vergeten dat ze hoofd zijn. Ook vergeten ze dat het heersen nog toekomst is en dat in de toekomst de vrouwen ook zullen heersen. Als vrouwen trouwer de Heer gediend hebben, zullen zij een groter aandeel in het heersen krijgen. Zo moet de man naar zijn vrouw kijken, zoals God haar ziet.

“De gebeden”, dat is het contact met God, worden *“verhinderd”* als de man niet goed met zijn vrouw omgaat. De geringschatting van de vrouw door de man zal het gebedsleven negatief beïnvloeden. Er ligt dan geen kracht in of het wordt helemaal nagelaten. Dat is een kwalijke situatie. Het is Gods bedoeling dat man en vrouw samen de Heer dienen, in Zijn werk bezig zijn, met ieder een eigen werk. In een goed huwelijk zullen ze daar samen over praten en samen voorbidden. Dat zal hen ervoor bewaren dat ze langs elkaar heen gaan

leven. Het gemeenschappelijk gebed van man en vrouw is dan ook van het grootste belang.

V8. Ingeleid door *“ten slotte”* wordt – na de huisknechten (1Pt 2:18-25) en de huwelijkspartners (1Pt 3:1-7) – een laatste groep aangesproken. Het betreft *“allen”*, dat is het gezelschap van alle gelovigen. Daartoe behoren vanzelfsprekend ook de voorgaande groepen. Allen worden aangesproken in hun onderlinge gedrag, hoe ze met elkaar omgaan en elkaar benaderen.

Voorop staat dat ze *“eensgezind”* moeten zijn. De gelovigen bevinden zich in een vijandige wereld. De vijand is erop uit de gelovigen uit elkaar te drijven. Het enige wapen daartegen is eensgezindheid, dat wil zeggen dat ze allen hetzelfde doel hebben en dat is Christus verheerlijken. Als de gelovigen gericht zijn op de Heer Jezus en Hem voor de aandacht hebben in hun onderlinge verhoudingen, zal het de vijand niet gelukken verdeeldheid te zaaien. Integendeel, zij zullen hierdoor overwinningen op de vijand behalen.

Hun gezindheid zal hen *“medelijdend”* laten zijn met lijdende gelovigen, maar hen ook brengen tot medelijden met verloren mensen. Medelijden is meevoelen met de nood van anderen en proberen daarin tot steun te zijn. Dat geldt wel speciaal ten aanzien van de medegelovigen. Voor hen behoren we *“vol broederlijke liefde”* te zijn. Het is een waar genot om in een vijandige wereld, waar blinde haat en koude gevoelens het klimaat bepalen, tot een gezelschap te behoren waar liefde in rijke mate de atmosfeer bepaalt.

Als gelovigen elkaar ontmoeten in samenkomsten of bij elkaar thuis, zou dat de ervaring moeten geven die iemand opdoet wanneer hij, verkleumd door de snijdende kou buiten, een vertrek binnenstapt waar de warmte als een deken over hem heen komt. Diezelfde ervaring moet ook een ongelovige opdoen als hij met een gelovige in contact komt.

Het gezelschap van gelovigen behoort ‘welgezindheid’ uit te stralen naar ieder die zich er bevindt. Het is het tegenovergestelde van een

houding die schrik aanjaagt en afstoot. Het is een houding waardoor een ander zich aangetrokken en aanvaard voelt.

Bij die houding past niet een handelen vanuit de hoogte, waardoor de ander het gevoel krijgt dat hem een gunst wordt verleend. Nee, bij welgezindheid past 'nederigheid', want de gelovige weet dat ook hijzelf een voorwerp van de welgezindheid van God en de Heer Jezus is. Alles wat hier van de gelovigen wordt gevraagd, is volmaakt te zien bij de Heer Jezus.

V9. Zo was er bij Hem ook niet het vergelden van "*kwaad met kwaad*" of het beantwoorden van "*schelden met schelden*". Zijn reactie op alle kwaad dat Hem werd aangedaan en alle scheldwoorden die tegen Hem zijn geuit, was zegen. Als je op Hem wilt lijken, bid Hem dan dat je ook zo mag reageren.

Een extra aansporing om hierin op Hem te lijken is dat je mag weten dat jij "*ertoe bent geroepen zegen te beërven*". Jij had daar vroeger ook geen deel aan. Nu wel. Gun je het anderen om er deel aan te hebben? De Heer gunde het jou wel. Volg Hem dan hierin na en wens anderen toe dat zij ook aan de zegen van het vrede-rijk deel zullen hebben, want dat wordt met het beërven van de zegen bedoeld.

V10. De zegen van het vrede-rijk is niet alleen iets wat we in de toekomst zullen genieten. Ook nu al is het mogelijk om het ware leven te genieten en goede dagen te zien. Wie wil dat nu niet? Ook ongelovigen willen dat. Je hoort die wens doorklinken in de groet die we als mensen gebruiken door 'goede dag' tegen elkaar te zeggen. Om echt goede dagen te beleven naar de rijke inhoud die hier wordt bedoeld en waardoor het alleen mogelijk is, citeert Petrus enkele verzen uit *Psalms 34 (Ps 34:13-17)*.

Wil je "*[het] leven ... liefhebben en goede dagen zien*", dan is het noodzakelijk je mond niet te gebruiken voor het spreken van kwade en bedrieglijke dingen. Dat is nogal wat. Het sluit in elk geval uit dat een mens die geen nieuw leven heeft, ooit het ware leven kan genieten en goede dagen zal zien. Alleen door hen die nieuw leven hebben,

dat is leven uit God, kan dit in praktijk worden gebracht. Als je dicht bij de Heer blijft, kun jij eraan beantwoorden.

V11. Ook de andere voorwaarden in dit gedeelte zijn belangrijk. Ze bestaan uit iets dat negatief is en uit iets dat positief is. Het negatieve is dat je je afkeert van het kwade en het positieve is dat je het goede doet. Je ziet dat het negatieve wordt opgevolgd door het positieve. Het is niet de bedoeling dat je leven wordt gekenmerkt door alles wat je niet doet, maar dat het wordt gekenmerkt door het doen van wat goed is.

Wat het doen van het goede inhoudt, lees je vervolgens. Het gaat om het zoeken van de vrede en dat op een intensieve manier. Je moet ernaar jagen, je er volledig voor inzetten. Vrede is niet slechts de afwezigheid van oorlog. Het is de innerlijke rust als gevolg van de gemeenschap met God in het gaan van Zijn weg, met het vertrouwen dat Hij zorgt voor wat nodig is en beschermt tegen gevaren. Deze vrede staat voortdurend onder druk, want de omstandigheden proberen je die vrede te ontnemen. Daarom moet je ernaar jagen.

V12. Om je daarin te bemoedigen vervolgt het citaat met je te richten op de Heer. Je mag weten dat Zijn ogen constant op je gericht zijn. Hij ziet dat je graag wilt genieten van wat Hij geeft. Hij weet ook dat er krachten en machten zijn die jou belagen en dat die veel sterker zijn dan jij bent. Als jij je dat ook bewust bent, zul je tot Hem roepen om hulp. Je mag dan weten dat Zijn oren open zijn voor jouw smeken. Hij hoort je en neemt het voor je op tegen hen die het kwade tegen jou beramen.

Lees nog eens 1 Petrus 3:7-12.

Verwerking:

Hoe kun jij een zegen zijn voor je omgeving?

1 Petrus 3:13-18

Lijden om de gerechtigheid

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

13 En wie zal u kwaaddoen, als u ijveraars voor het goede bent geworden? 14 Maar al lijdt u ook ter wille van [de] gerechtigheid, gelukkig bent u. Vreest echter niet zoals zij vrezen, en wordt niet in verwarring gebracht, 15 maar heiligt Christus als Heer in uw harten, altijd bereid tot verantwoording aan ieder die u rekenschap vraagt van de hoop die in u is, maar met zachtmoedigheid en vrees, 16 en met een goed geweten, opdat in wat van u kwaad gesproken wordt <als van boosdoeners>, zij die uw goede wandel in Christus smaden, beschaamd worden. 17 Want het is beter, als de wil van God het wil, door goeddoen te lijden dan door kwaaddoen. 18 Want ook Christus heeft eenmaal voor [de] zonden geleden, [de] Rechtvaardige voor [de] onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen; Hij Die wel gedood is in [het] vlees, maar levend gemaakt in [de] Geest, ...

V13. Na de toezegging van het vorige vers zou je zeggen dat je niets kan gebeuren. Zo zegt Petrus het ook in *vers 13*. Je zet je in voor het goede – of: de Goede, dat is de Heer Jezus – en je hebt de Heer aan je zijde. Toch kan het zijn dat je, terwijl je goeddoet en rechtvaardig leeft, geen goede dagen ziet. Soms lijkt zelfs het omgekeerde waar te zijn van wat Petrus hier zegt, want je ziet dat mensen die goeddoen, lijden en dat mensen die kwaaddoen, het goed hebben. Dat heeft te maken met de manier waarop God de wereld regeert.

De regering van God zou je het beste een *indirecte* manier van regeren kunnen noemen. Dat hangt samen met het feit dat de Heer Jezus nog niet openlijk regeert, zoals dat in het vrederijk het geval zal zijn. Dan zal Hij het kwaad *direct* oordelen en het goede *direct* belonen. Zoals de zaken nu nog liggen, leef jij als een rechtvaardige

te midden van onrechtvaardigen die het ook nog eens voor het zeggen hebben.

V14. Het zou normaal moeten zijn dat de overheid het goede beloont en het verkeerde bestraft. Het omgekeerde is echter vaak het geval. Dat zie je in dit vers. Dat betekent niet dat jouw lot afhangt van wat onrechtvaardige mensen met je doen. Jouw leven is in Gods hand, aan Wie jij je leven hebt toevertrouwd. Als je jouw omstandigheden zo ziet, weet je dat het God niet uit de hand loopt, maar dat Hij boven alles staat.

Dan kan het wel lijken of je de verliezer bent, maar je weet dat je hoort bij Hem Die de Overwinnaar is. Dat zal ook uiteindelijk te zien zijn. Ook bij de Heer Jezus leek het allemaal verkeerd te gaan, maar Hij heeft de overwinning behaald. Het lijkt er allemaal nog niet op als je om je heen kijkt, maar als je in het geloof naar boven en vooruitkijkt, weet je dat God ten slotte alle kwaad zal straffen en al het goede zal belonen.

Trouwens, wat de mensen je ook voor kwaad kunnen aandoen, het betreft toch alleen je lichaam (*Mt 10:28*). Je ziel is gekocht door het bloed van de Heer Jezus en daarmee ben jij Zijn eigendom dat door niemand te roven is (*Jh 10:28-29*). In die zin is het daarom toch waar dat jou niets kan gebeuren. Je kunt in geloof zeggen: 'Als God voor mij is, wie zal tegen mij zijn?' (*Rm 8:31*).

Het kan zijn dat je toch lijdt omdat je rechtvaardig leeft in een onrechtvaardige wereld. De wereld ziet het niet graag dat je zo leeft, want dat confronteert haar met haar eigen onrechtvaardige leven. Daarom zal zij jou vervolgen. Je lijdt dan ter wille van de gerechtigheid. Laat je niet door Godvijandige mensen intimideren. Ze proberen je bang te maken, maar ze handelen zelf uit angst.

De wereld is zelf bang voor wat komen gaat, al overschreeuwen de mensen hun angst. Dat doen ze met allerlei hoogmoedige kreten over hun eigen kracht, waarmee ze het wel even tegen God zullen opnemen. De wereld heeft aanleiding om voor het oordeel te vre-

zen, jij niet. Je hoeft ook niet in verwarring te raken over de gang van zaken in de wereld en in jouw leven.

V15. Jouw rust ligt niet in het onder controle hebben van je leven, zoals de mensen van de wereld alles naar hun hand willen zetten. Je ziet hoe het de mens steeds meer uit de hand loopt. Jouw rust ligt in een heiligdom buiten deze wereld en wel in Christus (*Js 8:12-13*). De Heer Christus regeert over alles. Als je Hem als Heer in je hart heiligt, dat wil zeggen als je Hem daar de allesbeheersende plaats geeft, zul je zonder enige angst het leven hier-en-nu kunnen leven en de toekomst tegemoet kunnen zien. Met 'hart' wordt het centrum van je bestaan bedoeld, de controlekamer van waaruit al je motieven en daden worden aangestuurd (*Sp 4:23*).

Na je hart komt je mond aan de beurt. Het is belangrijk de Heer ook met je mond te belijden (*Rm 10:9-10*). Je moet niet alleen verantwoording aan God afleggen, maar ook aan de mensen. Zij zullen je vragen: 'Waarom leef je zo? Hoe is het mogelijk dat je toelaat dat mensen jou lijden aandoen? Waarom kies je voor verachting?' Dan mag je getuigen van de hoop die je hebt op de heerlijkheid na het lijden. Zo heeft de Heer Jezus het ook gedaan (*Lk 24:26*). Kijk ook eens naar Mozes. Mozes zag op de beloning en koos er daardoor voor met het volk van God smadelijk behandeld te worden (*Hb 11:24-26*). Zo mag jij ervan getuigen dat het voor jou de moeite waard is om te lijden omdat je weet dat de heerlijkheid je wacht.

Het afleggen van verantwoording moet wel gebeuren "*met zachtmoedigheid*" en niet dreigend, in de zin van: 'Mijn tijd komt nog wel.' Leg die verantwoording ook af met "*vrees*", vanwege je eigen zondige natuur die nog in je is. Beroem je niet op die geweldige toekomst op een manier die de schijn geeft dat je die op zak hebt en dat je je daarom verder nergens iets van aan hoeft te trekken. De zekerheid van de hoop mag je niet tot een zorgeloze of hoogmoedige christen maken.

V16. Zorg er daarom voor dat je je getuigenis aflegt "*met een goed geweten*", dat wil zeggen met een geweten dat niet aanklaagt om-

dat je motieven niet zuiver zouden zijn bij je verantwoording. Als je zo rekenschap geeft van de hoop die in je is, zullen zij die vanwege je “goede wandel in Christus” kwaad van je spreken, “beschaamd worden”. Ze kunnen zeggen wat ze willen en je als een boosdoener neerzetten, er komt een moment dat ze tot hun eigen schande en schaamte zullen moeten erkennen dat jouw leven in verbinding met Christus staat.

V17. Dit laatste, dat je leeft in verbinding met Christus, moet dan natuurlijk wel de aanleiding van hun smaden van jouw wandel zijn en niet een verkeerd gedrag dat je zou vertonen. Als je lijdt, moet het zijn omdat God het wil. Je hoeft het lijden niet op te zoeken. Maar als zich een situatie voordoet waarin je duidelijk de leiding van de Heer ziet om van Hem te getuigen, doe dat dan, ook al betekent het dat je smaadt op je laadt.

Niet elk getuigenis brengt lijden met zich mee. Soms is er zelfs waardering voor wat je zegt en doet. Het mag echter niet gebeuren dat je vanwege het doen van slechte dingen moet lijden. Het enige lijden dat goed is, is vanwege het doen van het goede. Wanneer christenen lijden, gebeurt dat niet zonder de wil van God. Als uit goedgevoelen lijden voortkomt, weet dan dat het niet buiten Gods wil omgaat, ja, dat het zelfs naar Gods wil is. Dan kan het ook alleen goed zijn. Zijn wil voor ons is altijd zegen.

V18. God wil ons tot Zichzelf brengen. Met het oog daarop heeft Christus eenmaal geleden. De Heer Jezus heeft geleden en wel het zwaarste lijden, een lijden dat wij nooit konden lijden en ook nooit hoeven te lijden. Het is ook een eenmalig lijden dat nooit herhaald hoeft te worden. Het lijden dat Hij voor de zonden heeft ondergaan, heeft een eeuwigdurende uitwerking. Door wat Hij heeft geleden, zijn de zonden van allen die in Hem geloven voor eeuwig weggedaan en door Zijn offer zijn zij voor altijd volmaakt (*Hb 10:14*).

Hij heeft de plaats ingenomen van de onrechtvaardigen. Die plaats kon Hij innemen omdat Hij Zelf de Rechtvaardige was. Hij hoefde

niet te lijden voor eigen zonden, want die heeft Hij niet gedaan (1Pt 2:22). Daardoor was Hij volmaakt geschikt om voor de zonden van anderen het lijden te ondergaan. Op deze wijze heeft Hij de weg tot God voor zondaars vrijgemaakt. Hij wilde dit lijden ondergaan om jou tot God te brengen, in Zijn tegenwoordigheid, waar jij nooit kon en durfde te komen.

Het lijden van de Heer Jezus betekende voor Hem lijden tot in de dood. Maar Hij is niet in de dood gebleven, Hij is weer levend gemaakt. Hij kon worden "*gedood in [het] vlees*" omdat Hij in het vlees gekomen was (1Jh 4:3-4), dat wil zeggen dat Hij, Die de eeuwige Zoon is, Mens is geworden. God heeft Hem "*in een gedaante gelijk aan het vlees van de zonde*" (Rm 8:3) gezonden. Het zal je duidelijk zijn dat met 'het vlees' hier 'lichaam' wordt bedoeld en niet het zondige vlees. Zijn verschijning op aarde in een lichaam heeft de mens de gelegenheid gegeven Hem te doden. De mens wilde Hem niet, Die zo volmaakt voor de gerechtigheid leefde.

God wilde Hem wel. Vanwege Zijn volmaakt aan God toegewijde leven kon God niet anders – en het was tevens de vreugde van Zijn hart – dan Hem levend maken. Dat heeft Hij gedaan door Zijn Geest, de Heilige Geest (Rm 1:4). Terwijl de wereld Hem niet meer ziet en denkt dat Hij dood is, ken jij Hem niet naar het vlees (2Ko 5:16), maar naar de Geest, dat wil zeggen door de Heilige Geest en op een geestelijke wijze.

Lees nog eens 1 Petrus 3:13-18.

Verwerking:

Hoe kun je lijden om de gerechtigheid?

1 Petrus 3:19-22

De doop en de gevolgen daarvan

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

..., 19 in Welke Hij ook heengegaan is en gepredikt heeft tot de geesten in gevangenschap, 20 die destijds ongehoorzaam waren toen de lankmoedigheid van God bleef afwachten in [de] dagen van Noach, terwijl [de] ark gereedgemaakt werd waarin weinigen, dat is acht zielen, gered werden door water. 21 Dit behoudt nu ook u: [het] tegenbeeld [de] doop, die niet is een afleggen van onreinheid van [het] vlees, maar een vraag voor God van een goed geweten, door [de] opstanding van Jezus Christus, 22 Die aan Gods rechterhand is, heengegaan naar [de] hemel, terwijl engelen, machten en krachten Hem onderworpen zijn.

V19. De Joden aan wie Petrus schrijft, moeten naar Christus leren kijken door wat de Heilige Geest hun laat zien (*Jh 16:13-14*). Dat Christus niet lichamelijk aanwezig is, maar wel door Zijn Geest werkt, vinden ze misschien vreemd. Toch is het geen nieuwe gedachte. Als illustratie daarvoor wijst Petrus op Noach en het werk van de Geest in diens tijd. *Christus* predikte in de Geest door Noach tot de mensen te midden van wie hij leefde (*Gn 6:3*).

Met “*de geesten in gevangenschap*” worden niet de geesten van gestorven ongelovigen bedoeld, maar gewoon de mensen die leefden in de dagen van Noach. Het is dwaasheid te veronderstellen dat Christus nog een prediking heeft voor gestorven mensen (*vgl. Lk 16:23-26*). Dat er wordt gesproken over ‘geesten in gevangenschap’ wil zeggen dat deze mensen in de macht van de grote boze geest, de duivel, waren. De duivel hield hun geest gevangen (*vgl. 2Ko 4:4; Ef 2:2*). Wie gezag heeft over iemands geest, heeft gezag over de hele persoon. De prediking van Noach door de Geest van Christus was gericht tot deze mensen die de geestelijke gevangenen van de satan waren.

V20. Noach waarschuwde hen voor het oordeel van de zondvloed dat over deze ongehoorzamen – of: ongelovigen – zou komen. Elke dag dat zijn prediking duurde, was een getuigenis van “*de lankmoedigheid van God*”. Het oordeel moest komen, maar God bleef afwachten, terwijl de ark gereedgemaakt werd, opdat ieder die wilde komen, erin zou kunnen gaan en gered zou worden. En wat was de ‘opbrengst’? Slechts “*acht zielen*” gingen in de ark. Petrus benadrukt het geringe aantal door extra te vermelden dat het er maar “*weinigen*” waren, want de mensheid bestond toen toch al uit miljoenen mensen.

Dit alles moest voor de lezers tot bemoediging dienen. Ook zij waren maar met weinigen. Hun geloof in een verheerlijkte en tevens onzichtbare Heer werd niet gedeeld door de massa van hun volksgenoten. Integendeel, ze waren voor hun volksgenoten een voorwerp van vervolging en spot.

De bedoeling van dit gedeelte is jou te bemoedigen als je te lijden hebt van goddeloze mensen, van lasteraars en spotters. Noach heeft lang gepredikt, maar niet opgegeven. God is lankmoedig en is blijven wachten. Dat geldt ook voor jou. Als jij lijdt, weet je dat de lankmoedigheid van God daarvan een reden is. Als je moet lijden, verdraagt God dat met het oog op de redding van goddelozen. Als je dat wel eens moeilijk vindt en het (ogenschijnlijk) gemakkelijkere leven van de wereld je aantrekt, vraag ik je of je met die goddelozen zou willen ruilen. Om een overwogen keus te maken moet je op het einde letten van hen die het ogenschijnlijk zo voor de wind gaat.

Asaf, die eenzelfde innerlijke worsteling heeft gehad, schrijft daarover in *Psalms 73*. Lees die psalm maar eens als jij ook met die dingen worstelt (*Ps 73:1-28*). Ik kan je zeggen dat ik liever niet aan de kant sta van hen die nu een grote mond hebben, want zij zullen daarna geoordeeld worden en in de hel zijn. Liever sta ik aan de kant van Christus en lijd, om straks met Hem in de heerlijkheid te zijn.

Noach is “*gered ... door water*”, dat is het water van de zondvloed waardoor de rest van de mensen is omgekomen. Het water van het

oordeel was voor hem het middel om van de oude naar de nieuwe wereld te worden overgebracht. Dat kon op deze manier gebeuren omdat hij een bescherming had tegen het oordeel en dat was de ark. Zo ben jij ook in een nieuwe wereld overgebracht. Voor jou is het oordeel over Christus heengegaan. Omdat je in Hem bent, ben jij niet in het oordeel omgekomen.

V21. Van dit gebeuren is de doop een beeld. De doop wordt een “tegenbeeld” genoemd omdat het een beeld is van een ander beeld, dat van de zondvloed. Doop en zondvloed horen bij elkaar. Het water van de doop en het water van de zondvloed hebben dezelfde betekenis. Beide wateren spreken van de dood. We worden gered door datgene, waarvan de doop een beeld is: het oordeel van de dood. Hoe kan iemand door de dood worden gered? Dat kan als iemand anders in diens plaats in de dood gaat. Dat heeft de Heer Jezus gedaan. Door je te laten dopen laat je in beeld zien wat er met jou is gebeurd toen Christus voor jou stierf.

Door je te laten dopen geef je het openlijke getuigenis dat je van de ene partij, die van de satan, bent overgegaan naar de andere partij, die van de Heer Jezus, de Verworpenen. Het lijden dat je ondergaat, is daarvan het gevolg. Het doopwater heeft geen enkele betekenis voor het lichaam als zodanig. Het gaat om de vraag van je geweten voor God. Als je je laat dopen, plaats je jezelf voor God en zeg je tegen Hem dat je de Heer Jezus wilt volgen. Tevens vraag je aan Hem of Hij je ervoor wil bewaren iets te doen wat ongerechtigheid is omdat je een goed geweten wilt hebben en houden.

Jouw weg staat voortaan in verbinding met een opgestane Jezus Christus. Je hebt de wereld en de zonde achter je gelaten. Ze liggen symbolisch begraven in het watergraf van je doop (Rm 6:3). De opstanding van de Heer Jezus is de verbinding die nu alles bepaalt. Door Zijn opstanding is er een nieuwe wereld van zegen en leven voor je ontsloten. Hoe zou je dan nog willen leven in verbinding met de oude wereld waarover je het oordeel hebt erkend?

V22. Dat het allemaal nog in geloof is, doet niets af van de werkelijkheid ervan. Het zal binnenkort allemaal ook zichtbaar worden voor het natuurlijke oog. Tot dat moment mag je weten dat Hij, met Wie jij nu verbonden bent, aan Gods rechterhand in de hemel is. Hij heeft de plaats van het hoogste gezag ingenomen. Alles is aan Hem onderworpen. Je ziet het nog niet om je heen, maar je ziet Hem aan Wie alles onderworpen is (*Hb 2:8*). Is het zien op Hem in al Zijn heerlijkheid en majesteit niet het grootste motief om het lijden te verdragen dat je soms te verduren hebt?

Lees nog eens 1 Petrus 3:3:19-22.

Verwerking:

Wat is de betekenis van de doop en wat zijn de gevolgen van de doop?

1 Petrus 4:1-9

Vroeger en nu

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

1 Daar Christus dus in [het] vlees geleden heeft, moet u zich ook met dezelfde gedachte wapenen; want wie in [het] vlees lijdt, heeft afgedaan met [de] zonde, 2 om de overige tijd in [het] vlees niet meer te leven naar [de] begeerten van [de] mensen, maar naar [de] wil van God. 3 Want de voorbijgegangene tijd is genoeg geweest om de wil van de volken te volbrengen door te wandelen in losbandigheden, begeerten, dronkenschappen, zwelgpertijen, drinkgelagen en misdadige afgoderijen. 4 Zij vinden het daarbij vreemd, dat u zich niet mee stort in dezelfde uitspatting van liederlijkheid, en zij lasteren [u]; 5 zij zullen rekenschap geven aan Hem Die gereed staat levenden en doden te oordelen. 6 Want daartoe is ook aan doden een blijde boodschap verkondigd, opdat zij wel geoordeeld werden naar [de] mens, in [het] vlees, maar leefden in overeenstemming met God, in [de] Geest. 7 Het einde van alles nu is nabij, weest dus bezonnen en nuchter tot gebeden. 8 Vóór alles, hebt vurige liefde tot elkaar, want liefde bedekt een menigte van zonden. 9 Weest gastvrij voor elkaar, zonder mopperen.

V1. Het eerste vers sluit weer direct op het voorgaande aan. Dat zie je aan het woord “dus”. Dit woord maakt duidelijk dat er nu een conclusie volgt. Toen Christus op aarde was, heeft Hij “in [het] vlees geleden”. Dat ziet niet op Zijn werk op het kruis, maar op Zijn leven te midden van Godvijandige mensen, hoe godsdienstig ze ook waren. Hij gaf niet toe aan hun vleselijke wensen en liet Zich niet tot enige zonde verleiden. De wil van God was bepalend voor Zijn leven en aan Hem vertrouwde Hij Zich toe. Het gevolg daarvan was, dat Hij lijdten te verduren kreeg. Hij leed, omdat Hij volkomen op God gericht was en met de zonde niets te maken wilde hebben. Hij

wilde niets doen in onafhankelijkheid van Zijn God. Dit is een gedachte waarmee jij je moet wapenen.

De oproep om je te wapenen laat zien dat er een strijd te voeren is. Als jij in die strijd wilt overwinnen, zoals de Heer Jezus heeft overwonnen, moet je je wapenen. Het wapen is niet een materieel wapen, maar bestaat uit een gedachte. De inhoud van die gedachte is Christus en dat Hij in het vlees geleden heeft. Als je verzocht wordt om te zondigen, haal dan dit wapen tevoorschijn: de gedachte dat Christus in het vlees heeft geleden. Hij heeft geleden en heeft het lijden doorstaan en overwonnen.

Het wezen van deze gedachte is dat Christus het lijden in het vlees heeft ondergaan omdat Hij leefde in het volle vertrouwen op Zijn Vader in het doen van Zijn wil. De satan heeft Hem verzocht door Hem aan te bieden Zijn heerschappij te aanvaarden zonder daarvoor te hoeven lijden (*Mt 4:8-10*). De mensen hebben Hem verzocht door Hem Koning te willen maken zonder dat Hij zou hoeven te lijden (*Jh 6:15*). De Heer heeft elke verzoeking afgewezen en gekozen voor het lijden omdat dit Gods weg tot heerlijkheid was.

Iemand die daarin op de Heer Jezus lijkt, is Jozef. Jozef heeft ook geleden omdat hij niet wilde meedoen met de zonde. Hij wilde niet meedoen met de zonden van zijn broers en wilde ook niet meedoen met de zonde waartoe de vrouw van Potifar hem wilde verleiden (*Gn 37:2b; 39:9*). Daardoor leed hij, net als de Heer Jezus, ter wille van de gerechtigheid. Jij moet je met dezelfde gezindheid wapenen, dat wil zeggen dat je liever lijdt dan zondigt.

Het gaat erom dat je niet toegeeft aan de zonde, waartoe de wereld je voortdurend wil verleiden. Als je lijdt in het vlees, dat is in het lichaam, is het duidelijk dat je met de zonde afgerekend hebt en je daar niet aan overgeeft. Als je er wel aan toegeeft, lijdt je niet. Het genieten van de zonde is geen lijden. Je kunt van de zonde genieten (*Hb 11:25*), maar bedenk wel dat het een *tijdelijke* genieting is die een bittere en vaak blijvende nasmaak geeft. Christus had niets met de

zonde te doen en leed daarom. Voor jou, die Hem wil volgen, zoals je dat, naar ik hoop, in de doop beleden hebt, geldt hetzelfde.

V2. Met je bekering en doop is *“de overige tijd”* aangebroken om *“naar [de] wil van God”* te leven. Je hebt in het verleden tijd genoeg verspeeld met het voldoen aan je begeerten. Mag ik je vragen hoe je nu je tijd besteedt in tegenstelling tot vroeger? Het zal toch niet zo zijn dat je gewoon doorgaat met het bovenmatig consumeren van films en ander amusement? Je gaat toch niet nog steeds helemaal op, samen met de wereld, in sport en spel? Je blijft toch niet steeds maar bezig om van je huis een steeds comfortabelere woning te maken?

Het gaat niet altijd om dingen die in zichzelf verkeerd zijn. Waar het om gaat, is dat het dingen zijn die het leven bepalen van mensen die geen rekening houden met de wil van God, maar naar hun eigen begeerten leven.

V3. Bij die mensen hoorde jij vroeger ook en op die manier leefde jij ook. Dat is toch zeker wel veranderd bij je bekering tot God en je overgave aan de Heer Jezus? Je hebt vanaf dat moment een totaal ander levensbeginsel gekregen en een totaal andere inhoud en een totaal ander doel van je leven. Als dat realiteit voor je is, zal dat te zien zijn aan een werkelijke verandering van het gebruik van je tijd.

Het is *“genoeg”*, welletjes, *“geweest”*, met het volbrengen van *“de wil van de volken”*. Weg ermee! Die tijd is voorbij! Petrus herinnert aan die tijd. Het is soms nodig en nuttig om nog eens aan het verleden te worden herinnerd. Dat gebeurt niet om de zonden weer aan te rekenen, maar om te laten zien waarvan je verlost bent, uit wat voor een poel van verderf je gered bent. Het zal je helpen om je dankbaarheid jegens God en je toewijding aan de Heer Jezus groter te maken.

Kijk maar wat de wil van de volken is, waar zij naar verlangen en vergelijk dat met de wil van God, wat Hij met je van plan is. De volken wandelen in volledige opstand tegen God en in een volkomen volgen van de eigen wil waarin zij op de meest perverse wijze hun lusten zoeken te bevredigen. Zij laten zich door niemand iets gezeg-

gen en alle ongerechtigheid wordt ingedronken als water. Ze geven zich over aan alles wat de lichamelijke en geestelijke behoeften kan bevredigen. Daarbij ontzien ze niemand en geven ze ook de gezondheid van hun eigen lichaam prijs. Ongereemde seks, bandeloos eten en drinken en volledige overgave aan demonen vormen de ingrediënten van dit liederlijke leven.

V4. Ze vinden het maar vreemd dat jij je niet met hen in "*dezelfde uitspatting van liederlijkheid*" stort. Jouw nieuwe gedrag komt vreemd en onbegrijpelijk over bij hen die vroeger jouw vrienden waren. Omdat je niet meer meedoet, zullen ze allerlei lasterlijke dingen van je gaan vertellen. Ze begrijpen niet dat God voor je zorgt. Als je iets krijgt, zullen ze bijvoorbeeld rondvertellen dat je het gestolen hebt. Trek het je niet aan en maak je er niet druk om.

V5. Je mag het overgeven aan Hem Die rechtvaardig oordeelt (1Pt 2:23). Hij staat gereed om "*levenden en doden te oordelen*". Het oordeel over de levenden zal de Heer Jezus uitvoeren als Hij komt om Zijn koninkrijk te vestigen (Mt 25:31). Het oordeel over de doden zal Hij uitvoeren tussen de afloop van het vreedrijk en het aanbreken van de eeuwige toestand (Op 20:11). Zowel levenden als doden "*zullen rekenschap*" moeten afleggen aan Hem van Wie ze tijdens hun leven niets wilden weten en daarom hen die Hem beleden, hebben vervolgd en bespot en belasterd.

V6. Met het oog op dat oordeel is vroeger al aan mensen een blijde boodschap verkondigd. De Schrift noemt dat het "*eeuwig evangelie*" (Op 14:6-7). De inhoud van dat evangelie is dat ieder die zichzelf als schuldig voor God erkende en Gods oordeel over zijn leven als mens in het vlees als terecht aanvaardde, levend werd gemaakt door de kracht van de Heilige Geest. Zo is het door alle tijden heen de Geest Die levend maakt en daardoor deel geeft aan de opgestane Christus en Zijn toekomst. Dit betekent een bemoediging voor de gelovigen aan wie Petrus schrijft. Het is ook een bemoediging voor jou die ook het evangelie hebt aangenomen. Zowel voor hen als voor jou gaat

het daarbij om het evangelie in de rijkere vorm ervan: het evangelie van de genade.

In *vers 5* heb je gelezen dat de Heer Jezus gereed staat om te komen en het oordeel te voltrekken over alle goddeloosheid (*vgl. Jk 5:9*). Dat betekent dat het einde van alle dingen nabij is. Dat is al zo wanneer Petrus deze brief schrijft. Hoeveel te meer is dat dan het geval in de tijd waarin wij leven. Dat het nog steeds niet is gekomen, is te danken aan de lankmoedigheid van God, Die niet wil dat iemand verloren gaat (*2Pt 3:9*).

V7. Als je eraan denkt dat het einde nabij is, kan dat je moed geven. Het is niet lang meer en dan wordt aan alle snoeverij van de mens een einde gemaakt. Ook aan alles waar een mens zijn hoop op heeft gevestigd, zal dan een einde komen. Je kunt hierbij denken aan zijn zelfgemaakte godsdienst met zijn zelfgevormde beeld van God. Het materialisme en het spiritualisme worden geoordeeld bij de komst van de Heer Jezus. Dan zal het ook voorbij zijn met alle laster, spot en vervolging van hen die hun vertrouwen hebben gesteld op de Heer Jezus.

Als de Heer Jezus komt en alle ongerechtigheid heeft geoordeeld, kan het vrederijk aanbreken. Als je daarnaar kijkt, geeft dat kracht om te dragen en te verdragen wat anders niet te dragen en te verdragen zou zijn. Laat je niet opjatten door de waan van de dag, waardoor je tot een verkeerd handelen zou komen.

"Wees dus bezonnen", reageer rustig en bedachtzaam. Laat je leiden door Gods Woord. Houd je oog gericht op de komst van de Heer. Dan zul je alles om je heen in zijn ware perspectief kunnen zien.

Wees ook *"nuchter"*, dat wil zeggen dat je de tijdgeest niet toestaat je blik te vertroebelen, maar dat die zuiver blijft. Bekijk wat er op je afkomt in het licht van God en van de toekomst, zodat je de dingen ziet zoals ze werkelijk zijn en niet naar de schijn waarin ze zich aan je voordoen. Die nuchterheid maakt je niet overmoedig, maar brengt je tot het doen van *"gebeden"*. Het echte besef dat je in de eindtijd leeft, zal je tot diepe afhankelijkheid van God brengen.

V8. Na zo de verhouding met God te hebben voorgesteld, komt vervolgens de verhouding van christenen tot elkaar aan de orde. Wat daarbij “*vóór alles*” belangrijk is, is dat er “*vurige liefde tot elkaar*” is. Een echte en hechte band onder christenen is vooral te merken aan de belangstelling die er voor elkaar is. Dan leer je elkaar ook kennen, zowel wat betreft de sterke eigenschappen als de zwakheden.

In de eindtijd is het meer dan anders van belang dat het gezelschap van gelovigen elkaar opzoekt en elkaar bemoedigt (*Hb 10:24-25*). Echte liefde zoekt wat tot welzijn is van de ander. Dan worden niet de zwakheden en zonden opgerakeld (*Sp 16:27a*), maar juist bedekt (*Sp 10:12*). De fouten van anderen zien en breed uitmeten is niet de liefde die de Heer heeft. Hij ziet geen zonden meer in de Zijnen, maar bedekt ze met Zijn liefde.

Dat betekent niet dat je kwaad geen kwaad meer zou mogen noemen. Het betekent wel dat er na een zonde zo snel mogelijk veroordeling en zo snel mogelijk vergeving moet zijn. Liefde kan niet leven met de zonde. Als iemand een zonde doet, zal de liefde er alles aan doen om de broeder die gezondigd heeft daarvan te overtuigen, zodat de zonde kan worden beleden en weggedaan (*Mt 18:15*). De duivel zal altijd proberen om in het midden van de gelovigen tweedracht te brengen, vaak door kleine dingen. Dat zal hem niet lukken als we vurige liefde voor elkaar hebben.

V9. Die liefde zal zich ook uiten door “*gastvrij*” te zijn. Daarbij gaat het niet alleen om je vrienden, maar juist om mensen die je niet kent. ‘Gastvrij’ betekent letterlijk ‘liefde voor vreemden’. Als er een gelovige bij je komt die je niet kent, behoor je zo iemand niet alleen een maaltijd, maar ook een thuis aan te bieden. Laat hem voelen dat hij welkom is en dat jouw hele huis hem ter beschikking staat. Dat betekent niet dat je naïef moet zijn, maar dat je die houding moet hebben.

Niet voor niets voegt Petrus eraan toe dat je daarbij niet mag mopperen. Dat kan namelijk zomaar gebeuren. Een plotselinge gast kan je programma danig in de war sturen. Je kunt het ook lastig vinden

omdat je net alles hebt opgeruimd en nu weer van alles tevoorschijn moet halen voor die vreemde gast. En wat te denken van de kosten die aan dit bezoek verbonden kunnen zijn. Neem daarom dit woord ter harte en ga niet mopperend of zelfs maar uitgerekend te werk, maar betoon een overvloed aan gastvrijheid. Nodig elkaar uit, neem elkaar op, neem elkaar aan en dien elkaar.

Lees nog eens 1 Petrus 4:1-9.

Verwerking:

Wat is in de eindtijd vooral belangrijk?

1 Petrus 4:10-13

Elkaar dienen als goede rentmeesters

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

10 Naarmate ieder een genadegave heeft ontvangen, dient elkaar daarmee als goede rentmeesters van [de] veelvoudige genade van God. 11 Als iemand spreekt, laat het zijn als uitspraken van God; als iemand dient, laat het zijn als uit sterkte die God verleent, opdat in alles God verheerlijkt wordt door Jezus Christus, aan Wie de heerlijkheid en de kracht is tot in alle eeuwigheid! Amen. 12 Geliefden, laat de vuurgloed in uw midden die tot uw beproeving dient, u niet bevreemden alsof u iets vreemds overkwam; 13 maar naarmate u deel hebt aan het lijden van Christus, verblijdt u, opdat u zich ook verblijdt met vreugdegejuich bij de openbaring van Zijn heerlijkheid.

V10. De Heer heeft ieder iets gegeven om de ander mee te dienen. Jij mag met jouw genadegave hen dienen die voor God de belangrijkste mensen op aarde zijn: het gezelschap van de gelovigen. Wat jou daarvoor is gegeven, wordt “genadegave” genoemd. Genade speelt een grote rol in deze brief. De Heer wil de Zijnen gebruiken om Zijn genade aan de Zijnen door te geven.

De genade die jij hebt ontvangen, mag je doorgeven aan andere gelovigen. De Heer heeft de genadegaven zo verdeeld, dat jij alle gelovigen kunt dienen en dat jij door alle gelovigen gediend kunt worden. De genadegave die jij hebt gekregen, is niet bedoeld om voor jezelf te houden, maar om daarvan uit te delen. Jouw gave is niet tot jouw eigen genot of eigen eer of belangrijkheid gegeven, maar behoort tot nut en genot van de ander te zijn. Zo is er een wisselwerking tussen de gelovigen. Ieder van de gelovigen is een geschenk aan alle anderen (Ef 4:7).

Als jij met de genadegave die je van de Heer hebt ontvangen, doet waartoe de Heer die aan jou heeft gegeven, ben je een 'goede rentmeester'. Een rentmeester is iemand die iets beheert dat van een ander is. Wat je hebt ontvangen, is van de Heer en Hij verwacht dat je trouw bent in het gebruik ervan (1Ko 4:1-5). Hij zal jou daar eenmaal rekenschap van vragen (vgl. Lk 16:1-13).

Wat God aan genade heeft gegeven, is "*veelvoudig*". Je moet hierbij denken aan een veelheid van genadebewijzen. Heb je niet zelf al in je leven ervaren hoeveel genade je hebt ontvangen? Heeft de Heer daarvoor ook niet vaak je broeders en zusters gebruikt?

Denk er maar eens over na wat je allemaal aan je broeders en zusters te danken hebt en dank God ervoor dat Hij het zo heeft geregeld. Ben je niet vaak rijk gezegend in de samenkomsten en zijn ook de ontmoetingen in de huizen niet vaak bemoedigend geweest?

Dat God het zo heeft geregeld, maakt tegelijk duidelijk dat een 'eenmansbediening' in de gemeente niet naar Zijn wil is. God heeft niet alle gaven geconcentreerd in één persoon, maar juist een grote verscheidenheid aan gaven gegeven. Daarbij geeft Hij aan de een bijvoorbeeld een woord van wijsheid en aan een ander een woord van kennis (1Ko 12:8-10).

V11. De genadegaven worden door Petrus in twee hoofdcategorieën ingedeeld. De ene categorie is 'spreken', de andere categorie is 'dienen' (vgl. Hd 6:2-4). Eerst komt het 'spreken' aan de beurt. Wat kun je door woorden bemoedigd en opgebouwd worden! Dit spreken tot opbouwning gebeurt vooral in de samenkomst. Het moet dan wel een spreken zijn "*als uitspraken van God*" en niet het geven van een eigen mening over bepaalde dingen. Het moet, uiteraard, in overeenstemming met Gods Woord zijn, maar het moet ook naar Gods wil zijn dat het juist op die tijd gezegd wordt.

Als het op deze wijze in de samenkomst gebeurt, zal dat tot grote zegen van alle aanwezigen zijn. Iedere aanwezige zal zich persoonlijk aangesproken voelen. Dat kan betekenen dat je door wat wordt

gezegd, wordt vertroost, of bemoedigd, of vermaand (1Ko 14:3). Het is maar wat je nodig hebt en dat weet God Die door Zijn Geest de spreker leidt in het doen van 'uitspraken van God'. Dat verheft de spreker overigens niet boven kritiek, want hij blijft in zichzelf een feilbaar persoon. Daarom moet wat wordt gezegd, worden getoetst aan Gods Woord (1Ko 14:29).

Het 'dienen' wordt onderscheiden van 'spreken'. 'Dienen' heeft betrekking op het delen met anderen van de stoffelijke goederen. We kunnen allemaal anderen dienen met de middelen die we hebben. Dat moet met oprechte motieven gebeuren en niet om er een goede naam door te krijgen. Het moet niet tot eigen eer, maar tot eer van God zijn. Daarom moet God de kracht ervoor geven, Hij moet het in je hart werken.

Als je openstaat voor de wil van God, zowel in je spreken als in je dienen, zal Hij duidelijk maken wat je moet zeggen of moet doen. Hij geeft de genadegaven en ook de kracht om die te gebruiken. Hij geeft je eerst een opdracht en daarna geeft Hij alles wat je nodig hebt om die opdracht uit te voeren. Het is een dienst die niet in eigen kracht, in de kracht van het vlees, kan gebeuren. Pas dan ook kan het zijn tot heerlijkheid van God. De Heer Jezus is Degene door Wie je in staat bent alles tot Gods heerlijkheid te doen. Hij zal tot in eeuwigheid de kracht daartoe geven.

V12. Petrus komt op het lijden terug. Door zijn lezers als "*geliefden*" aan te spreken laat hij hun zijn warme liefde voelen. Met dit woord "*geliefden*" zal hij niet alleen zijn eigen liefde tot hen bedoelen, maar zeker ook dat zij geliefden van God zijn. Daaraan zouden ze kunnen twijfelen door de vervolging die ze te verduren hebben.

Er is nog een warmte behalve de warmte van de liefde. Die warmte is meer een hitte. Het is de vuurgloed van de vervolging die zij in hun midden ervaren. De vijand wil hen intimideren en tot verloochening van de Heer Jezus als de verheerlijkte Heer brengen. Die vervolging kan ertoe voeren dat ze beginnen te twijfelen aan de liefde van God. Het lijden dat in hun midden komt, moeten ze echter

niet bezien als iets dat hen als een toeval treft en nog minder als iets dat God zendt om hun het leven moeilijk te maken.

Als mensen een vuur aansteken, verwoest dat alles waarmee het in aanraking komt. Als God het vuur aansteekt, controleert Hij het ook, zodat het alleen in aanraking komt met wat Hij toelaat te verbranden. Het vuur waarin de drie vrienden van Daniël terechtkwamen, koos onder de besturende hand van God alleen de touwen uit waarmee ze gebonden waren, terwijl er van hun lichaam niets verbrandde, zelfs geen haar van hun hoofd (*Dn 3:24-27*).

Het vuur wordt door God gebruikt om de gelovige te beproeven. De beproeving van je geloof is nodig omdat het daardoor gezuiverd wordt van elementen die het geloof toch enigszins vertroebelen. Het geloof wordt vertroebeld bijvoorbeeld door toch nog een beetje op je eigen kracht te vertrouwen of dat je meent aan bepaalde voorwaarden te moeten voldoen om in de gunst van God te komen. Dat moet allemaal verdwijnen, want je moet leren alleen en onvoorwaardelijk op Hem te vertrouwen.

Het is een ernstige misvatting dat zodra iemand tot geloof komt, het met de moeilijkheden gedaan is en de zorgen verleden tijd zijn. Het evangelie is geen succesformule voor een leven zonder problemen. Valse evangelisten willen je doen geloven dat met het aannemen van het evangelie je gezond en rijk zult zijn en dat je voorspoed en aanzien zult hebben. Het zijn leugenaars die een zelfverzonnen boodschap brengen. Als je in dergelijke dwaasheden gelooft, zul je het zeker als iets vreemds ervaren dat je als gelovige ook nog met lijden te maken kunt krijgen.

De werkelijkheid van het evangelie van Jezus Christus is anders. Als je daarin gelooft en in dat geloof wilt leven, zul je juist met lijden te maken krijgen. Een dergelijk leven identificeert je met Christus. En wat was Zijn deel op aarde? Dat was toch niets anders dan lijden?

V13. Petrus spreekt je moed in. In plaats van ontmoedigd te worden door lijden dat je deel is vanwege je verbinding met Christus, mag

je je erover verblijden. Je mag deelhebben aan “*het lijden van Christus*”, wat natuurlijk alleen ziet op het lijden dat Hem door mensen is aangedaan en niet op het lijden voor de verzoening van de zonden. Deelhebben aan het lijden van Christus, dat is iets meemaken waarvan je weet dat Hij het ook heeft meegemaakt, geeft diepe innerlijke vreugde (*Hd 5:41; Lk 6:22-23*). Paulus wilde graag deelhebben aan het lijden van Christus (*Fp 3:10*) omdat hij zoveel mogelijk op Christus wilde lijken. Hoe meer je deelhebt aan het lijden van Christus, des te dieper mag je nu al de blijdschap daarvan genieten.

Deze blijdschap zal uitgroeien tot een “*vreugdegejuich*” als de Heer Jezus in Zijn heerlijkheid komt. Dan openbaart Hij Zich en zal Hij door allen te zien zijn (*Op 1:7*). Zij zullen daarbij zijn en Hem met vreugdegejuich begeleiden. De situatie is dan volledig veranderd. Van lijdende christenen zijn zij veranderd in verheerlijkte christenen. Innerlijk is de blijdschap van het lijden echter niet veranderd, maar aangezwollen tot een uiting van vreugde die door niets wordt getemperd. Het is een uitbundig betoon van vreugde. De tijd van lijden is voorbij. De zangtijd is aangebroken (*Hl 2:11-12*). De heerlijkheid is gekomen in de persoon van Jezus Christus Die Zich als de Overwinnaar aan de wereld vertoont.

Lees nog eens 1 Petrus 4:10-13.

Verwerking:

Hoe kun jij anderen dienen en door anderen gediend worden?

1 Petrus 4:14-19

Het oordeel begint bij het huis van God

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

14 Als u in [de] Naam van Christus smaadt lijdt, bent u gelukkig, omdat de Geest van de heerlijkheid en <kracht en> Die van God op u rust. 15 Maar laat niemand van u lijden als moordenaar, dief, boosdoener of als bemoeial. 16 Als hij echter als christen lijdt, laat hij zich niet schamen, maar God verheerlijken in deze naam. 17 Want het is nu <de> tijd dat het oordeel begint bij het huis van God; als het echter eerst bij ons [begint], wat zal het einde zijn van hen die het evangelie van God niet gehoorzamen? 18 En als de rechtvaardige met moeite behouden wordt, waar zal de goddeloze en zondaar verschijnen? 19 Laten daarom ook zij die naar de wil van God lijden, hun zielen [de] trouwe Schepper toevertrouwen met goeddoen.

V14. De heerlijkheid van *vers 13* is nog niet aangebroken. Nu is het nog de tijd dat je smaadt kunt lijden *"in [de] Naam van de Christus"*. Het is hetzelfde lijden als het lijden dat in het vorige vers 'het lijden van Christus' wordt genoemd, maar met een ander accent. Daar ligt de nadruk meer op het lijden zelf, het is een lijden dat ook Christus heeft ondergaan vanwege het doen van de wil van God en waarin ieder deelt die Hem volgt. Bij lijden 'in de Naam van Christus' ligt de nadruk meer op de verbinding met Hemzelf.

Smaadt lijden in Zijn Naam is een lijden dat een direct gevolg is van het in woord en daad uitkomen voor Zijn Naam. De wereld ziet in de gelovige de vertegenwoordiger van Christus, Die Zelf, toen Hij hier was, de grote Vertegenwoordiger van God was. Daardoor ervoer Hij: *"Al de smaadt van wie U smaden, is op Mij gevallen"* (Ps 69:10). Dat was voor Hem geen oneer en ook voor jou is het geen oneer als je in Zijn Naam gesmaadt wordt. Petrus spreekt er zelfs het *"gelukkig"* over uit.

Het lijden van Christus en het lijden in de Naam van Christus zijn bijzondere vormen van de openbaring van *“de Geest van de heerlijkheid en <kracht en> Die van God”*. In het lijden ervaar je dat de Geest je innerlijk met ‘de heerlijkheid’, die Zijn thuis is, in verbinding brengt. Hij is ook de Geest van ‘kracht’ door Wie jij staande blijft in het lijden. Hij is ook de Geest ‘van God’, de Geest Die jou het bewustzijn geeft van Gods volkomen belangstelling en ondersteuning in het lijden waarin je bent.

Dit is natuurlijk een schitterende bemoediging om dit lijden met vreugde te ondergaan. Je doet een ongekende ervaring van Gods tegenwoordigheid op en dat zal ook door anderen worden opgemerkt, want die Geest *“rust”* op jou (vgl. Hd 6:15). Terwijl je op aarde lijden ondergaat, bezit je iets dat uit de heerlijkheid komt en je daarmee verbindt. Je hebt niet alleen een belofte van een toekomstige heerlijkheid, maar je hebt Hem Die daar thuishoort.

Ik las in een boek het levensverhaal van een Chinese voorganger die twintig jaar in strafkampen heeft doorgebracht vanwege zijn geloof in de Heer Jezus. Hij spreekt in dat boek steeds over God als ‘de Tegenwoordigheid’. Voor hem was te midden van het lijden de aanwezigheid van God en Zijn Geest een haast tastbare realiteit. Zij waren ‘tegenwoordig’, hij wist zich in Hun tegenwoordigheid. Dat gaf hem de kracht om de zware dwangarbeid te verrichten en te getuigen van zijn Heer en Heiland tot zijn medegevangenen.

V15. Na het voorstellen van de voorrechten van het lijden vanwege de verbinding met Christus waarschuwt Petrus voor een vorm van lijden die je niet zou mogen overkomen. Die vorm van lijden is het lijden vanwege door jou begane zonden. Petrus noemt er enkele. De *“moordenaar, dief”* en *“boosdoener”* zijn mensen die anderen het leven of bezittingen afnemen of schade berokkenen (materieel of geestelijk).

De *“bemoelial”* die hij vervolgens noemt, lijkt niet in dit rijtje te passen. Toch zet Petrus hem naast deze andere overduidelijke zonden. De bemoelial is iemand die zich ongevraagd in de aangelegenheden

van anderen mengt. Bemoeizucht beperkt de ruimte van anderen, het beneemt anderen de vrijheid om te handelen naar wat de Heer duidelijk maakt. De bemoeial doet een werk, waarvan de verwoestende gevolgen vaak pas op langere termijn zichtbaar worden. De wereld heeft er net zomin waardering voor als voor de andere drie. Als daarvoor lijden over iemand komt die zich christen noemt, is dat een schande.

V16. Het kan echter ook zijn dat iemand lijdt omdat hij zich echt christelijk gedraagt, naar de betekenis van de naam 'christen'. Dat is dan omdat in hem de kenmerken worden gezien van Hem naar Wie de naam 'christen' verwijst, dat is Christus. De naam 'christen' komt slechts drie keer in de Bijbel voor (*Hd 11:26; 26:28; 1Pt 4:16*). In beide plaatsen in *Handelingen* wordt die naam gebruikt door ongelovigen voor hen die getuigenis geven van hun geloof in Christus. Dus de wereld heeft die naam gegeven. Door wat Petrus hier schrijft, zien we dat de Geest deze naam formeel erkent.

Een christen is dan ook een ware navolger van Christus. Als je "*als christen lijdt*", dat wil zeggen omdat je als een volgeling van Christus bekendstaat en je zo ook gedraagt, hoef je je daarvoor niet te schamen. Integendeel, je mag "*God verheerlijken in deze naam*". Christus heeft altijd geleden voor de Naam van God en Hem daarin verheerlijkt. Jij mag Hem daarin navolgen. Dat is een groot voorrecht.

V17. Er is nog een reden waarvoor God het lijden van de vervolging voor de Zijnen gebruikt. De tijd van het oordeel over de wereld komt nog. Daarover spreekt Petrus in zijn tweede brief. We zullen dat zien als we die brief samen lezen en onderzoeken. In deze eerste brief gaat het om Gods regering over Zijn kinderen. Daarom spreekt Petrus nu over Gods oordeel over Zijn huis, dat is de gemeente, maar dan als bestaande uit alle gelovigen die allemaal verantwoordelijk gesteld worden voor hun gedrag.

Dat je een lid van de gemeente bent, is niet alleen een voorrecht, maar ook een grote verantwoordelijkheid. Daarover gaat het hier.

Die verantwoordelijkheid is veel groter dan die van de wereld. De gemeente als volk van God en huis van God belijdt immers God te kennen en Hem te gehoorzamen. Daarom moet Gods oordeel *hier* beginnen, voordat Hij Zijn oordeel over de wereld voltrekt (vgl. Jr 25:29; Ez 9:6).

God oordeelt eerst wat het dichtst bij Hem is, wat het meest verantwoordelijk is (Lv 10:3; Am 3:2), om daaruit weg te doen wat niet in overeenstemming met Zijn wil is. Hij wil dat het verkeerde wordt beleden en weggedaan. Daarvoor gebruikt Hij de wereld in haar vervolging van de Zijnen. Vervolging is behalve beproeving van het geloof ook een spreken van God tot het geweten van Zijn volk. Hij wil de Zijnen brengen tot hetzelfde oordeel als Hij heeft. Dat zal hen ertoe brengen dat ze veroordelen wat Hij veroordeelt, zodat ze niet met de wereld zullen worden veroordeeld (1Ko 11:31-32).

Door te spreken over “*ons*” stelt ook Petrus zich onder het oordeel dat God over Zijn huis voltrekt. Voor dat oordeel is het “*nu de tijd*”. “*Nu*” wil zeggen, terwijl de gemeente nog op aarde is. Voor de ongelovigen is het nu nog niet de tijd om geoordeeld te worden, maar is dat nog toekomst (Sp 11:31). Bevat de uitoefening van Gods oordeel over de wereld niet ook een ernstige waarschuwing om niet in de wereld op te gaan? Het oordeel over de wereld komt nog en zal vreselijk en definitief zijn. Er is geen ontkomen aan.

V18. Jij bent een rechtvaardige en kijk eens wat een moeite God doet om je behouden tot het einddoel te brengen. Te midden van alle beproevingen is Hij met jou bezig. Hij behoedt je voor afglijden en wegglijden in de wereld en loutert je geloof, zodat je steeds meer beantwoordt aan Wie Hij is. “*Met moeite behouden*” worden ziet op alle inspanningen van God om jou veilig door alle gevaren heen te leiden om je ten slotte het erfdeel te geven dat Hij voor jou bewaart (1Pt 1:4-5). Dat is een grote bemoediging.

Voor de wereld is dat een grote waarschuwing. Dat ligt opgesloten in de vraag waar “*de goddeloze en zondaar*”, dat is hij die zonder God

en alleen voor zichzelf leeft, “zal verschijnen”. Het antwoord op die vraag is: hij zal verschijnen voor de grote, witte troon om daar geoordeeld te worden naar zijn werken (*Op 20:11-15*).

V19. Als het voorgaande goed tot je is doorgedrongen, zul je de vermaning begrijpen om, als je naar de wil van God lijdt, je ziel de trouwe Schepper toe te vertrouwen. Je zult er niet aan denken om het lijden te ontlopen door je aan de wereld aan te passen en je ziel daaraan toe te vertrouwen. De wereld, bestaande uit goddelozen en zondaars, snelt het oordeel tegemoet. Het is dan ook niet wijs je toevlucht tot de wereld te nemen om aan het lijden te ontkomen. Jij snelt de erfenis tegemoet. Denk er dan aan dat de mate van lijden de basis is voor de vreugde die je zult genieten als je de erfenis in bezit mag nemen bij de openbaring van de heerlijkheid van Christus (*vers 12*).

De “trouwe Schepper”, je Maker, Hij Die jou helemaal kent en weet hoe jij je voelt, bestuurt alles naar het doel waartoe Hij alles heeft geschapen. Hij is trouw en zal Zijn doel bereiken met de wereld, het erfdeel en met jou. Onderweg naar Zijn doel mag je, door goed te doen, laten zien dat je Hem je hele leven hebt toevertrouwd. Jij zoekt niet de aanpassing aan de wereld, maar je verheugt je ook niet in het oordeel dat over de wereld komt. Zolang je hier bent, mag je het goede voor de mensen in de wereld zoeken, opdat nog velen door jouw goede werken Hem zullen leren kennen voor Wie jij bezig bent.

Lees nog eens 1 Petrus 4:14-19.

Verwerking:

Waaruit bestaat jouw lijden als christen?

1 Petrus 5:1-5

Zorg om de kudde

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

1 [De] oudsten onder u vermaan ik dus, de medeoudste en getuige van het lijden van Christus en ook de deelgenoot van de heerlijkheid die geopenbaard zal worden; 2 hoedt de kudde van God die bij u is <en houdt toezicht>, niet gedwongen maar vrijwillig, in overeenstemming met God, ook niet om schandelijke winst, maar bereidwillig; 3 ook niet als heersers over de erfgoederen, maar als zij die voorbeelden voor de kudde worden. 4 En wanneer de overste Herder is verschenen, zult u de onverwelkelijke kroon van de heerlijkheid ontoangen. 5 Evenzo u jongeren, weest aan [de] oudsten onderdanig. En weest allen tegenover elkaar met nederigheid omgord; want 'God weerstaat [de] hoogmoedigen, maar [de] nederigen geeft Hij genade'.

V1. Als christenen in een tijd van vervolging leven en daaronder lijden, hangt er veel vanaf hoe de onderlinge verhoudingen zijn. Daarom vervolgt Petrus zijn onderwijs met vermaningen voor oudsten (*verzen 1-4*) en jongeren (*vers 5*). Als er tussen beide groepen wrijvingen ontstaan, heeft de vijand die hen van buiten bedreigt een gemakkelijke prooi.

Het gevaar van wrijvingen tussen ouderen en jongeren is er altijd geweest, maar is in onze tijd groter dan vroeger. Vroeger waren de gezagsverhoudingen duidelijk en werden deze ook algemeen gerespecteerd. Tegenwoordig is 'gezag' bijna een 'vies' woord. De autonomie, de vrije wil van de mens, lijkt het hoogste goed te zijn, ook voor veel christenen.

Veranderingen in gezagsverhoudingen voltrekken zich in snel tempo. Steeds meer worden ouderen met hun opvattingen door jongeren als ouderwets en vrijheidsbeperkend gezien. Op hun beurt

menen ouderen dat jongeren niets anders dan revolutionair willen zijn, zonder enig respect voor de goede verworvenheden van de vorige generatie of generaties. Elk voorstel voor verandering wordt bij voorbaat afgewezen omdat het als een bedreiging voor oude verworvenheden wordt ervaren, waaraan ze hun houvast ontnemen. Als we naar het onderwijs van Petrus willen luisteren, zullen de genoemde wrijvingen of zelfs botsingen en scheuringen geen kans krijgen hun verderfelijke werk te doen.

Petrus begint met de oudsten, met hen die de grootste verantwoordelijkheid hebben. Als het gaat om de verhouding tussen ouderen en jongeren, moet eerst het hart van de vaders tot de kinderen worden teruggebracht en daarna komt het hart van de kinderen aan de beurt om tot de vaders te worden teruggebracht (*Ml 4:6*). Hoewel Petrus als een oudste en daardoor met gezag spreekt, spreekt hij tegelijk als een oudste tot zijn medeoudsten.

De uitdrukking "*oudsten*" is niet een benaming voor een speciale, door anderen aangestelde klasse van personen die een officiële positie in de gemeente bekleden. Een oudste is iemand die door leeftijd, ervaring en levenswijsheid de gelovigen leiding kan geven. Het woord 'oudste' geeft geen officiële positie aan, maar geeft aan dat het om een ouder iemand gaat. Dat blijkt ook uit de tegenstelling met de in *vers 5* aangesproken 'jongeren'.

Dit betekent niet dat iedere oudere gelovige dezelfde verantwoordelijkheid heeft. Er zijn oudere gelovigen die door hun levenswandel gezag afdwingen – dat is heel wat anders dan opeisen! – en die de zorg voor de gemeente ter harte gaat. Hen spreekt Petrus aan. Hij doet dat niet alleen als "*medeoudste*", maar ook als iemand met twee speciale kenmerken en wel als "*getuige van het lijden van Christus*" en als "*de deelgenoot van de heerlijkheid die geopenbaard zal worden*". Petrus kan getuigen van het lijden van Christus dat over Hem is gekomen toen Hij op aarde was (*Jh 15:27*). Hij is ook een deelgenoot van de heerlijkheid van Christus die Hij zal hebben in Zijn koninkrijk, want die heeft hij vooraf gezien op de berg van de verheerlijking (*Lk 9:28-31*).

V2. In zijn hoedanigheid van oudste en door zijn vorming voor zijn dienst voldoet Petrus aan de opdracht van de Heer om voor Zijn kudde te zorgen (*Jh 21:15-17*). Dat doet hij in de eerste plaats door middel van deze brief voor de hele kudde. In de tweede plaats doet hij dat ook door nu zijn zorg over te dragen aan medeoudsten of hen in elk geval erin te betrekken. Hij wijst de oudsten erop dat het gaat om de kudde van *God*. Het is niet *hun* kudde, zoals een voorganger wel eens spreekt over 'mijn' gemeente.

Het is ook de kudde die *bij* hen is en niet een kudde die *onder* hen is. De oudsten maken zelf ook deel uit van de kudde. Een kudde vormt een geheel. Zo is het met het volk van God. De taak van de oudsten bestaat eruit dat zij de hele kudde hoeden en er toezicht op houden (*vgl. Hd 20:28*) en niet enkele schapen een voorkeursbehandeling geven en andere schapen verwaarlozen. Het 'hoeden' van de kudde bestaat uit het bewaren voor gevaren. Je kunt hierbij denken aan het afschermen voor dwaalleringen. Het 'toezicht houden' houdt meer in dat de kudde wordt voorzien van voedsel, van wat bemoedigt en kracht geeft om door te gaan.

Het is belangrijk dat oudsten hun geestelijk gezag op de juiste wijze en in de juiste gezindheid uitoefenen. Dat zal het geval zijn als zij aan de drie voorwaarden voldoen die Petrus noemt. Zij moeten het "*vrijwillig*" en "*bereidwillig*" doen en als "*voorbeelden voor de kudde*".

Elk van deze voorwaarden staat tegenover een vleeselijke uiting. Zo staat 'vrijwillig' tegenover "*gedwongen*". Een oudste moet niet tot zijn taak gedwongen worden. Dwangmatig of met tegenzin handelen past niet bij een zorgende taak, want dan is er geen liefde tot de kudde. Het gaat om een vrijwillige dienst. Dat is naar Gods hart, want ook Hij heeft niet uit dwang, maar uit liefde gehandeld toen Hij de Heer Jezus als de goede Herder gaf. God heeft een blijmoedige herder lief (*vgl. 2Ko 9:7*).

Het mag de herder er ook niet om gaan aan de kudde te verdienen. De schapen zijn er niet voor hem, maar hij is er voor de schapen. He-

laas zie je dat de gemeente een huis van koophandel is geworden. Sommige voorgangers schreeuwen om geld en beloven gouden bergen aan gezondheid en voorspoed. De winst die herders najagen, kan ook liggen in het toenemen van aanzien. De oversten en farizeeën in de dagen van de Heer Jezus waren daar op uit, terwijl ze ook op financieel voordeel uit waren. Zij wilden zich zoveel mogelijk ten koste van de schapen verrijken. Het waren herders die zichzelf weidden (Ez 34:2).

Daartegenover staat de herder zoals God die bedoelt. Die herder is bereidwillig. Bereidwilligheid is de instelling om te helpen waar dat maar nodig is, ook zonder dat daar met woorden om wordt gevraagd. Als een schaap afwijkt, zal hij er achteraan gaan en het terugbrengen. Hij is bereid om daarvoor van zijn eigen rust af te zien.

V3. Oudsten zijn ook geen machtsmensen. Iemand kan over zijn eigen bezit beschikken en macht uitoefenen. Maar de gemeente is niet het bezit van een mens. In plaats van met harde hand te heersen om de kudde tot een gewenst gedrag te brengen zal de herder laten zien hoe een schaap zich behoort te gedragen. De herder maakt immers zelf ook deel uit van de kudde. Geestelijke autoriteit ligt in het voorbeeld, niet in de woorden die worden gesproken. Volgen van de Heer wil niet zeggen commanderen, maar laten zien in de praktijk wat dat betekent. De herder naar Gods hart roept niet vanuit de achterhoede het commando: 'Voorwaarts!', maar hij roept: 'Volg mij!' en gaat zelf voorop.

V4. Er wordt de oudsten voor hun werk een geweldige beloning in het vooruitzicht gesteld. Hun oog wordt gericht op de komst van "de overste Herder", dat is de Heer Jezus. Petrus richt het oog van zijn medeoudsten daarop, opdat zij daardoor in trouw hun vaak moeilijke en moeizame werk zullen blijven doen. Het is een zware opdracht, die alleen kan gebeuren met het zicht op de komst van de Heer en de beloning die Hij bij Zich heeft voor hen die zo hebben gediend. Allen die op aarde de laagste plaats hebben ingenomen, mogen met Hem straks de hoogste plaats innemen, onderscheiden

van alle anderen. Zij zullen dan uit de handen van de overste Herder “de onverwelkelijke kroon van de heerlijkheid” ontvangen.

Deze bijzondere bemoediging voor deze vaak ondankbare taak is wel op zijn plaats. Het dienen van de gelovigen is vaak zwaarder dan het brengen van het evangelie aan de ongelovigen. Toch is deze taak van groot belang. Daarom heeft de Heilige Geest Petrus tot het schrijven van deze woorden geleid. Laat iedere oudere gelovige die een taak als herder heeft, zich erdoor bemoedigd weten en volhardend zijn taak vervullen tot de komst van de Heer in heerlijkheid.

V5. Na dit uitvoerige woord tot de ouderen richt Petrus het woord tot de jongeren. Hij houdt hun voor dat zij zich aan de ouderen moeten onderwerpen. Veel zal afhangen van het gedrag van de ouderen. Om zich geestelijk gezond te kunnen ontwikkelen hebben jongeren ouderen nodig aan wie zij zich kunnen onderwerpen omdat die hun het goede voorbeeld geven. Ouderen zijn geen volmaakte mensen. Jongeren zijn geneigd de fouten van ouderen als excuus te gebruiken om zich niet te onderwerpen, maar dat is geen goede houding.

Elke gezagsinstantie die door God is ingesteld, moet worden erkend. Dit betekent dat er een houding van onderdanigheid is bij hen die onder dit gezag zijn. De Heer Jezus was Zijn feilbare aardse ouders onderdanig (*Lk 2:51*). Het is voor jongeren een oefening om Hem hierin na te volgen en in een onderdanige houding met de ouderen om te gaan.

De vijand zal zijn uiterste best doen om een scheiding te bewerken tussen jongeren en ouderen. Hij zal willen bewerken dat ze elkaar niet begrijpen. Maar jongeren en ouderen hebben elkaar nodig. Ouderen moeten jongeren dienen. Als zij dat doen, zullen jongeren zich graag onderwerpen.

Voor beide groepen is daarvoor nederigheid nodig, waartoe allen nu worden opgeroepen. Als je “met nederigheid omgord” bent, als nederigheid je levenskracht is, zul je daarvan de zegen ervaren. Wie nederig is, beeldt zich niets in en raakt daardoor ook niet snel in een

conflict met iemand anders en zeker niet met God. In Elihu zie je een mooi voorbeeld van een jongere die zijn juiste plaats tegenover de oudere Job en diens vrienden inneemt (*Jb 32:1-11*).

Kom je echter in opstand en wil je vechten voor je eigen rechten, dan zal God je weerstaan. Een geest van hoogmoed is een directe aanval op Gods rechten over de mens.

Lees nog eens 1 Petrus 5:1-5.

Verwerking:

Hoe kijk jij als jonge gelovige tegen oudere gelovigen aan?

1 Petrus 5:6-14

De God van alle genade

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

6 Vernedert u dus onder de krachtige hand van God, opdat Hij u verhoogt op Zijn tijd, 7 terwijl u al uw bezorgdheid op Hem werpt, want Hij zorgt voor u. 8 Weest nuchter, waakt; uw tegenpartij, [de] duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek wie hij zou kunnen verblinden. 9 Weerstaat hem, standvastig in het geloof, daar u weet dat hetzelfde lijden aan uw broederschap in <de> wereld zich voltrekt. 10 De God nu van alle genade, Die u heeft geroepen tot Zijn eeuwige heerlijkheid in Christus <Jezus>, Hij zal u, nadat u een korte tijd geleden hebt, volmaken, bevestigen, versterken, grondvesten. 11 Hem zij <de heerlijkheid en> de kracht tot in <alle> eeuwigheid! Amen. 12 Door Silvanus, die naar ik meen voor u een trouwe broeder is, heb ik in het kort geschreven om u te vermanen en te betuigen, dat dit [de] ware genade van God is waarin u moet staan. 13 U groet de mede-uitverkorene in Babylon, en mijn zoon Markus. 14 Groet elkaar met een liefdekus. Vrede zij u allen die in Christus <Jezus> bent. <Amen.>

V6. In de beproeving van je geloof mag je de krachtige hand van God opmerken. In plaats van daartegen in opstand te komen moet je je vernederen. Daar is het Hem om te doen. Vernedering is de voorbode van verhoging, zoals hoogmoed aan de val voorafgaat (Sp 16:18).

Je moet je ook niet vernederen onder de hand van mensen, maar "onder de krachtige hand van God". Als je het moeilijk hebt, ook al wordt jou die moeite door mensen aangedaan, dan is het toch Zijn hand die je voelt. Achter de hand van mensen mag je de hand van God zien. Achter de vernedering mag je de verhoging zien die op Gods tijd jouw deel zal zijn. Dat zal gebeuren als de Heer Jezus

komt. Dan verandert jouw positie, met alle gelovigen, van die van een onderdaan in die van een regeerder.

V7. Het wil niet zeggen dat het allemaal gemakkelijk is. Daarom geeft God je een geweldige bemoediging: je mag alles op Hem werpen (*Ps 55:23*). Hij wil de hele last van je overnemen. Het enige wat jij hoeft te doen, is die last van de zorgen op Hem werpen. Als je dat hebt gedaan, ben jij ze kwijt. Hij heeft ze overgenomen en zorgt verder voor je. Als je met je last blijft rondlopen, word je daardoor zo in beslag genomen, dat je geen oog meer hebt voor God, Die graag voor je wil zorgen.

Dat God zorgt, betekent echt dat elk detail van je leven Hem ter harte gaat. Hij wil er niet alleen bij betrokken zijn, maar al je nood van je overnemen. Hij brengt je in beproeving en nood, opdat je leert het uit Zijn hand aan te nemen en het in Zijn hand te geven (*Ps 10:14*).

V8. Je hebt het voorrecht alle beproevingen uit de machtige hand van God aan te nemen en alles wat dat met zich meebrengt aan Hem over te geven. Toch moet je niet over het hoofd zien dat ook de duivel zijn partij meespeelt. Vertrouwen op God betekent niet dat jij je verantwoordelijkheid kwijt bent en passief kunt zijn. Je moet altijd *"nuchter"* zijn en niet naïef denken dat je van alles kunt doen, zonder dat je last zult hebben van de duivel. Hij is zeker een overwonnen vijand, maar wel alleen voor hen die in geloofsvertrouwen op God hun weg gaan. Houd je ogen wijd open voor de gevaren die je omringen. Slaperigheid en luiheid zijn een uitnodiging voor de duivel om je aan te vallen.

De duivel wordt hier je *"tegenpartij"* genoemd. Met alles wat in hem is, is hij tegen jou omdat jij bij de Heer Jezus hoort. Er is niets in de duivel aanwezig wat jou ook maar enigszins gunstig gezind is. Hij *"gaat rond als een brullende leeuw"*, op zoek naar buit. Hij is wreed, machtig en onbarmhartig. Met zijn brullen wil hij schrik aanjagen. Zorg ervoor dat je niet in zijn macht komt. Zijn enige doel is je te *"verslinden"*, dat wil zeggen dat hij niets van je overlaat.

V9. Als hij op je afkomt, laat je dan niet intimideren. Keer hem niet je rug toe, maar weersta hem. Je moet vluchten als er verzoeken in de vorm van verleidingen tot zonde tot je komen, als er iets tot je komt wat zich tot jouw vlees richt om dat werkzaam te maken. Dat betreft hoerelij, afgodendienst, rijkdom en de begeerten van de jeugd (1Ko 6:18; 10:14; 1Tm 6:11; 2Tm 2:22). Maar als de verdrukking van buiten komt, als de duivel je bang wil maken en je tot verloochening van je geloof wil brengen, moet je hem weerstaan. Het lijden moet je niet ontvluchten, maar standvastig in het geloof verdragen voor de Heer, ziende op Hem in het vertrouwen dat Hij je steunt.

Jij bent niet de enige die met dit lijden te maken heeft. Het is het deel van allen met wie jij samen *“de broederschap”* vormt. De broederschap omvat alle gelovigen en niet de beperkte kring van gelovigen met wie jij regelmatig contact hebt. De broederschap maakt geen deel uit van de wereld, maar bevindt zich er wel in. De broederschap en de wereld hebben ook niets gemeenschappelijk. De wereld kan zich best wel eens vriendelijk gedragen, maar zodra ze wordt geconfronteerd met de heerschappij van de Heer Jezus, slaat verdraagzaamheid direct om in dreiging en haat. Dan toont de wereld haar ware gezicht en dat is dat zij allen haat die tot de broederschap behoren en alles wat van hen is.

V10. Er is echter een sterke burcht waar alle aanvallen van de brullende leeuw op stuklopen. Die burcht is *“de God ... van alle genade”*. Alle gelovigen kennen de God van alle genade, dat wil zeggen dat Gods genade er in alle soorten en op alle tijden is. Dat geldt ook vanaf het begin tot aan het einde van jouw leven en in alle omstandigheden. Al die genade komt van God, op welke wijze ook.

Hij heeft je geroepen tot *“Zijn eeuwige heerlijkheid in Christus <Jezus>”*. Jouw toekomst ligt helemaal vast in Gods plan. De toekomst is van Hem en jij bent van Hem. Niets en niemand is in staat in Gods roeping enige wijziging aan te brengen. Wie zou dat moeten zijn? Het zou iets of iemand moeten zijn die sterker is dan God. Zou jij

weten wie dat moet zijn? Er is al helemaal niemand met Hem te vergelijken, laat staan dat er iemand is die Hem de baas zou zijn.

Als Hij je geroepen heeft tot een geweldige toekomst verbonden met Christus, zul je daar ook deel aan hebben (*Rm 8:30*). Daartegenover staat "een korte tijd" van lijden. In die korte tijd is Hij met je bezig om je op die toekomst met Christus voor te bereiden.

1. Het lijden dient ertoe je te "volmaken", dat betekent je tot volkomenheid en volheid te brengen, zodat er niets meer ontbreekt. Van enig tekort of gebrek zal niets meer te zien zijn.
2. Ook zal Hij je door lijden "bevestigen", dat is je onwankelbaar vast doen staan.
3. Daarbij zal Hij je innerlijk "versterken", zodat er geen zwakte meer is.
4. Ten slotte geeft Hij je een vast fundament, waarop Hij je zal "grondvesten".

Je ziet dat God aan al het wankelbare en zwakke een einde maakt. Daarvoor in de plaats geeft Hij een situatie waarin op geen enkele manier nog verandering kan optreden of kan worden aangebracht.

V11. Dit alles zal uitlopen op Zijn verheerlijking. Uit de mond van alle verlost en zal de lofprijzing klinken dat Hem alle heerlijkheid en kracht toebehoort. Er is geen heerlijkheid en kracht buiten Hem. De bewijzen dat Hij die alleen bezit, zijn overvloedig geleverd en te zien in alle verlost samen. Met een 'amen' besluit Petrus deze lofprijzing. Daarmee zal door iedere gelovige van harte worden ingestemd. Zo is het en niet anders.

V12. Om de brief bij de lezers te bezorgen heeft Petrus die aan Silvanus meegegeven, nadat hij deze mogelijk aan hem heeft gedictieerd. Silvanus is dezelfde als Silas, de reisgenoot van Paulus. Deze Silas was bekend met lijden. Hij is samen met Paulus in Filippi geselschap en in de gevangenis geworpen (*Hd 16:19-23*). Misschien dat Petrus daarvan op de hoogte was en hem daarom gevraagd heeft zijn brief aan hen mee te nemen. Petrus zal hem gekend hebben, want Silas

was een voorganger onder de broeders in Jeruzalem (*Hd 15:22*), waar ook Petrus de gelovigen heeft gediend.

Om Silas bij de lezers van zijn brief te introduceren zegt hij dat volgens hem Silas een trouwe broeder is. Hij geeft zijn lezers zijn indruk van Silas, zonder dat hij zich een definitief oordeel over de trouw van Silas aanmatigt. Petrus kent ook zijn eigen ontrouw. Dat maakt hem voorzichtig. Het oordeel over de trouw is ten slotte aan de Heer (*1Ko 4:1-5; Mt 25:21,23*).

Hij heeft een korte brief geschreven, maar de uitwerking ervan mag groot en langdurig zijn. Hij vertelt hun waarom hij “*dit*”, dat is deze brief, heeft geschreven. Het is om hen te laten begrijpen wat “[*de*] *ware genade van God is*”. Daarmee zegt Petrus dat genade het ware karakter van het christendom is, dat het is gebaseerd op genade en niet op de wet. In die genade moeten ze staan en eraan vasthouden en zich daarvan niet laten afbrengen.

Dat geldt ook voor jou. Uit genade ben je behouden (*Ef 2:8*) en sta je voor God (*Rm 5:2*). Die genade moet jouw leven kenmerken. Als je enigszins hebt begrepen wat genade is, zul je je niet opnieuw onder een wet willen plaatsen of weer willen gaan deelnemen aan een uiterlijke vormendienst. Genade kennen betekent je hele leven in Gods hand geven en je door Hem laten leiden.

V13. Petrus doet nog de groeten van “*de mede-uitverkorene*”. Daarmee bedoelt hij mogelijk zijn vrouw, die hij meenam op reis (*1Ko 9:5*). Hij schrijft vanuit Babylon, waar een grote Joodse gemeenschap was en waar hij heeft gewerkt. Hij is immers de apostel van de besnijdenis (*Gl 2:7*). Hij doet ook nog de groeten van zijn zoon Markus, de evangelist. Markus is waarschijnlijk zijn geestelijke zoon.

V14. Tot slot geeft Petrus hun de opdracht elkaar door een groet van intimiteit te verzekeren van hun liefde voor elkaar.

Terwijl Paulus zijn brieven meestal besluit met een wens dat zij de genade van de Heer Jezus mogen ervaren, wenst Petrus zijn lezers “*vrede*” toe. Vrede is het grote kenmerk van het rijk waarover de

Heer Jezus zal regeren en dat daarom ook wel 'vrederijk' wordt genoemd. Vrede is ook de grote zegen in de omgang van de gelovigen met elkaar. Het genot van die vrede is alleen mogelijk als iedere gelovige zich zijn positie in Christus bewust is, daarnaar leeft en de ander daarin ziet.

Ik wens jou dat ook van harte toe in jouw verbinding met Christus en in je omgang met je medegelovigen. Amen.

Lees nog eens 1 Petrus 5:7-14.

Verwerking:

Ga eens na hoe vaak God Zich al aan jou als de God van alle genade heeft laten zien.

Andere publicaties

Op de website www.oudesporen.nl staan onder het menu 'Artikelen' en het submenu 'Auteurs -> Ger de Koning' de volgende commentaren en publicaties:

1. De serie 'Toegelicht en toegepast', een commentaarreeks van de bijbelboeken van het Oude Testament.
2. De 'Zie-serie', een commentaarreeks van de vier Evangelieën en *Handelingen*.
3. De 'Rotsvast-serie', een commentaarreeks met een verklaring van de nieuwtestamentische bijbelboeken vanaf de *brief aan de Romeinen* tot en met *Openbaring*. Deze serie heeft tot doel hen die jong zijn in het geloof te helpen bij het lezen en leren begrijpen van Gods Woord.
4. Publicaties over diverse onderwerpen.

Van diverse Nederlandse publicaties zijn vertalingen in andere talen beschikbaar.

Alle commentaren en publicaties zijn vrij te downloaden als pdf bestand en als e-book.

Als er een ISBN wordt vermeld, is de publicatie ook in boekvorm te bestellen. Dat kan door op het betreffende ISBN te klikken. Voor een Nederlandse publicatie verschijnt www.uitgeverijdaniel.nl. Deze publicatie kan ook via de christelijke boekhandel worden besteld. Voor een in het Duits vertaalde publicatie met een ISBN verschijnt de Duitse website www.daniel-verlag.de.

De Nederlandse commentaren en een aantal in het Duits en Engels vertaalde commentaren staan ook op www.kingcomments.com. Bijbelboeken en verzen kunnen eenvoudig en snel worden benaderd. De commentaren kunnen worden gelezen op elk beeldscherm, van pc tot smartphone. Meer info staat onder 'Informatie' op de site. Het is raadzaam die eerst te lezen.

